BRIGADE OF GURKHA
1983
INTAKE 1983

सम्पादकीय

१९८३ ईन्टेकको यात्रा ३५ वर्षे लर्केजवानबाट ३६ वर्ष प्रवेश

आजको २१ औ शताब्दिमा समाजमा शिक्षा, सवास्थ्य, कला, सस्कार, संस्कृति, समाचार र संगठनले विश्वको बद्लिदो परिवेशमा संगठित माध्यमको भूमिका अती महत्वपूर्ण रहेको हुन्छ । त्यसैले संगठित क्षेत्रलाई विकासको चुचुरोमा पहिल्याउने अती सकृय मनोभाव राखी समाजमा रहेका विशुद्ध हक र अधिकार को संरक्षण सम्बर्द्धन गर्दै, आफ्नो जन्मथलो इन्टेक समुदायमा अहोरात्र लागिरहेको १९८३ ईन्टेकले ३५ वर्षको गौरवमय ईतिहास पार गरेर ३६ वर्षमा प्रवेश गरेको शुभ-अवसरमा सर्वप्रथम हाम्रा सम्पूर्ण शुभेच्छुकप्रति हामी आभार व्यक्त गर्दछौं ।

१९८३ इन्टेकको बच्चाको जस्तै बामे सर्ने पाईला शुरु भएको आज ३६ वर्ष प्रवेश गर्दासम्म संसारभरि छरिएर बसोबास गरिरहेका नम्बरी परिवार समक्ष यस्तो खबर प्रस्तुत गर्न पाउँदा हामी सबैलाई खुशी लाग्नु स्वाभाविक नै हो । विगतको दिनलाई सम्झेर ल्याउने हो भने कहालीलाग्दो अनी सोच्नै नसकिने थियो, तर एकप्रकारको रोचक अनि प्रसंगको स्मरण गर्नुपर्ने हुन्छ । जब नेपालमा बढो मुस्किल्लै भर्ती भएर आर्मी नम्बर प्राप्त गर्नु भनेको बहुत् कठिन अनी चुनौतिपूर्ण कार्य थियो । शुभचिन्तकको माया र नम्बरीहरुको अथक परिश्रमबाट १९८३ ईन्टेकको एकता निरन्तर अगाडि बढीरहेको छ, यो एकतालाई समृद्ध बनाउने कार्यमा कमि छैन, त्यसैले ३६ वर्षसम्मको निरन्तर यात्रालाई साथ दिएर ईन्टेकलाई आफ्नो ढुकढुकी बनाउने तमाम महानुभावप्रति हामी ऋणी छौं । १९८३ ईन्टेकको पहिलो प्रयासको रुपमा ३५ औं उत्सव समारोहको शुभउपलक्षमा प्रकाशित मुखपत्र 'स्मारिका'लाई राम्रो र स्वादिलो बनाउन आ-आफ्नो क्षेत्रबाट अमूल्य समय प्रदान गरेर विभिन्न लेख-रचना, सल्लाह र सुझाव साथै आर्थिक तथा भौतिक सहयोग गर्नुहुने सम्पूर्ण महानुभावज्यूहरुलाई हार्दिक कृत्यज्ञता प्रकत गर्दछौं ।

३५ वर्षे लर्के जवान पार गरेर ३६ वर्षे जवानीमा प्रवेश गर्न लागेको १९८३ इन्टेकलाई अझ परिपक्क बनाउन आगामी दिनमा पनि यसरी नै यहाँहरुबाट आवश्यक सहयोग एवम् सुझाव मिल्ने कुरामा हामी विश्वस्त छौं । १९८३ ईन्टेकको अझ सफलताको शिखरमा पुग्ने विश्वासको साथ यो कोशेली यहाँहरुको हातमा थम्याउँदै, आगामी ५० औं उत्सव समारोहमा स-कुशल भेट्ने बाचासहित ईन्टेकको सकृय एकतालाई माया गर्न सबै नम्बरीहरुको दायित्व सबैलाई आव्हान् छ ।

र अन्त्यमा, १९८३ ईन्टेकको ३५ औं उत्सव एवम् वार्षिक भेटघाट कार्यक्रमको शुभ-उपलक्षमा देश तथा विदेशमा रहनभएका सम्पूर्ण नम्बरी परिवार एवम् शुभचिन्तक महानुभावहरुमा सुस्वास्थ्य, दिर्घायु, उज्ज्वल भविष्य तथा उत्तरोत्तर प्रगतिको शुभकामना व्यक्त गर्दछौं ।

भवदीय - सर्बराज राई (६०६७)

Intake 1983 Smarika Editorial Body

6044 Gopal Giri 1/7 GR / 2 RGR

6067 Sarbaraj Rai 10 GR / 3RGR

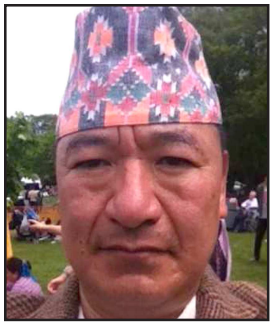

6121Tikadhan Rai 2/7 GR

6130 Hom Sunuwar 1/7 GR/ 2RGR

6152 Tanka Magar 2/7 GR / QGE

An Introduction to Intake 1983

Sarbaraj Rai (6067)

Gurkhas have been fighting in every military campaign for the side of British government since 1816 A.D. Internalizing precious treaty based on values and norms of Tripartite Agreement relating to Gurkha recruitment, held between United Kingdom. Nepal and India in 1947 A.D.

Although, world renown brave youth Gurkhas in their age of puberty, having keen interest and willingness to do struggle for social, economic and physical prosperity in own motherland, Nepalese youths are being recruited in British Army in every year despite of solving various difficulties searching an economic good occasion in sequence of employment.

Intake - 1983 is also one of the other intakes of recruitment in British Army every year. The youths (young men) are known as 'Numbery' of Intake 1983, Those who are from different areas of Nepal having hard physical exercise been recruited together in British Army in 1983 A.D. and obtaining Army Number and have become well-trained of 11 month long training. 'Numbery' of Intake 1983 have obtained British Army No. 21165725 to 21166214 so, as there are altogether 567 'Numbery' young Gurkha Armies in this Intake. All Numberies young British Gurkha Armies are realizing the matter that the first priority should be given for social requirement having a great mission to make successful through major commitment to bring social change along with circumstance of this 21st century.

This website of Intake 1983 has been prepared pursuing slogan of ''Numbery''

by Numberies of this Intake, living in any country of the world, associating to all Numberies under one umbrella, making more able to solve probable difficulties and contingencies in families of Numberies having a great objectives to expand fraternity and excess friendship among Numberies families and for prompt, clear and exact communication.

Most of the Numberies have been bearing glorious role for the purpose to make our thought, opinion and unity of our prestigious Intake. Expressing thanks to all this web-document would be great history and most important record for Numberies of Intake 1983.

Ultimately, having a full confidence including this web and other identifiable opinions would be a huge guide line for our future generation including us.

Let all the Numberies add one-one each fist, it would be sure a highest peak in a day to come. This is a great expectation of Intake 1983 we express best wishes to all Intake 1983 Numberies families for consciousness and prosperity.

Thanks a lot,

UPWITH INTAKE 1983

Chairman's Letter

Ret Wo2 Gopal Giri (6044) 2RGR (Ex 7GR)

Namaste.

My executive committee and I have been working for the Intake 1983 families by creating this SMARIKA as a collection of stories highlighting the achievement of our intake, our celebrations and our memories since 1983.

It is a great honour of mine to be able to write this letter and to share this wonderful book with all of you.

A fond memory of mine is visiting Ocean Park, Hong Kong during our training break. I remember feeling free and happy wearing mufti, after having worn our uniform for so long. Running away from the Gurujis and taking lots of photos are just some of the happy memories from back in the day. After completing our ten month training, we were all dispersed into ten battalions/units.

We, numberis and our families, got together for the first time after 25 years at our Silver Jubilee celebration in Aldershot, UK. It was a great event with many old memories re-visited and many new memories created. Now on our 35th anniversary, we are bringing you this journal, our SMARIKA as a way of celebrating the great achievements of our fellow numberis and our Intake 1983 as a whole.

I hope our Intake 1983 committee will continue to grow and together as a unit we continue to help those in need whether it is for bereavement, chronic illness or any other support. I hope we will continue to help those in need, whether is is financially or emotionally.

I would like to thank all those involved in making this journal through articles, photos, poems, jokes, donors and many more! Without you our SMARIKA would be incomplete.

Thank you all for your continued support of our numberi family. Wherever you go, whatever you do, wherever you reach, I hope you all continue to think of Intake 1983.

Jai Intake 1983!

Gopal Giri (Rtd) WO2 (Warrant Officer II)
21166044
Chairperson (2017-2019)
Intake 1983

Col Brigade of Gurkhas Forward

Col J G Robinson Col BG

It is my great pleasure to be asked to write the Foreword for the 1983 Intake's magazine, Smarika. My inclusion is that I too joined the Army in 1983 and so I join you all in celebrating the 35thanniversary.

I signed up in October 1983 and conducted training with the Royal Corps of Transport to prepare myself (with the other Gurkha potential officers) to pass the Regular Commissions Board. It was a tough course but I was successful and was able to start my officer training at The Royal Military Academy Sandhurst in 1984. On completion I was commissioned in to 7th Duke of Edinburgh's Own Gurkha Rifles and flew to Honk Kong to join 1/7GR. That was a long time ago and I now find myself as Colonel Brigade of Gurkhas. Even in the remainder of the British Army there are only a very few who joined that long ago. A new development is the award of the Long Service and Good Conduct medal to officers. We receive it after 15 years and receive a bar for every subsequent 10 years so I look forward to receiving my second bar in October this year!

I know how strong the Intake group is and the fact that the 1983 Intake is still a strong society is clear evidence of this. All can remember back to their basic training at Training Deport Brigade of Gurkhas in Malaya Lines Hong Kong so long ago. All of you will have served with distinction in the Brigade of Gurkhas and I can reassure you that those currently serving work hard to maintain the excellent reputation you have created.

Jai 1983 Intake!

James

Col J G Robinson Col BG
Headquarters Brigade of Gurkhas
Robertson House (Former Army Staff College)
Camberley, Surrey, GU15 4PQ
Tel (Mil) 94261 2669 | (Civ) 01276412669
HQBG Def Intranet Page Link|HQBG MOSS Link
www.gurkhabde.com

Message from overall Champion recruit Intake 1983

I, 21165980, Rajen Labung Limbu, recruited into British Army as a Gurkha Soldier on 11 February 1983. I was honoured as a Champion Recruit amongst the 490 recruits of Intake 1983 for the Brigade of Gurkhas and also for my Regiment 10th Princess Mary's own Gurkha Rifle.

My most memorable moment was during our pre-selection recruitment in Depot Dharan (Eastern Nepal), being interviewed by our DRO (Director Recruiting Officer) Major P N Cook. During the interview stage, I was seating with my father ex 10GR Capt (Ret'd) Ran Sing Limbu and Major (Ret'd) Tilok Sing Limbu. The first question asked to me by Major P N Cook (1st 10GR) was of my age and I very proudly told him "I am 18 years Old!" To which he answered "No you are not, kina bhane, when you were born I was the one Bhale ko Tauko katne? Hummmm! Huncha. Timi mero bichar ma 20 dekhi 21 barsa ko hunu parcha hola." I was caught in utter surprise to not only be caught of my lie but was equally stunned to see an English officer speak very fluent Nepali at the time.

Today, perhaps, we are at that point of your lives where some of us have already become grandfathers and are looking forward towards living out our lives in retirement. And I can't think of a better moment than now on the cusp of celebrating our 35th Anniversary to share our beautiful moments that we have spent during our time in Training Depot (TDBG) and Malaya Lines. I encourage everyone to attend our annual gathering to share our

experiences of happiness, and anguish where we have cried in the middle of night and laughed as hard the next. The only person we shared our sorrows and happiness were with our "NUMBARI" for better or worse. We've created such a strong bond of brotherhood that shall live forever amongst us. I wish you all happy SMARIKA YEAR of our 35 years togetherness.

Lastly, I would like to thank all my numbernies, and bhanjas and bhanjis whom have endured the life of semi military along with us for their never-ending support. We could have only gone so far, if wasn't for the support we received back home.

Post my 20 years in the Brigade of Gurkhas, I retired from the army in November 2003 finishing my duty with the 2nd Royal Gurkha Rifles. I currently reside in Folkestone (Kent) with my wife and daughter.

21165980 WO2 (Ret'd) Rajen Labung Limbu

शुभकामना

इन्टेक १९८३ को ३५ औं उत्सव समारोहको शुभउपलक्षमा मुखपत्र स्मारिका प्रकाशन हुन लागेको खबर सुन्न पाउँदा हामीलाई अत्यन्तै खुशी लागेको छ । यो २१ औं शताब्दिमा एकता समाजको एक मुख्य अङ्ग हो भने समाहित समाजको मार्गदर्शन गराउने मुख्य बाटो हो । यिनै विभिन्न कुराहरुबाट अभिप्रेरित भै आफ्नो गरिमामय समाजलाई सही मार्गनिर्देशन गर्न र गराउन यस इन्टेकले नामक मुखपत्र प्रकाशन गर्न हुन गईरहेको हो भन्ने हामीलाई पूर्ण विश्वास लागेको छ । यस इन्टेकले समाज र तिनले अधिकार गरेको एकतालाई अझ प्रभावित पार्दै अगाडि बढाउन मद्दत पुऱ्याउनेछ । यही कुराहरुलाई आशा गर्दै १९८३ इन्टेकको प्रयास एवम् गहनशिलतालाई उच्च मूल्याङ्कन साथै प्रगतिको कामना गर्दै हार्दिक शुभकामना व्यक्त गर्दछौं ।

सर्बराज राई (५०५७)

जिन्दगीको पूर्व सन्ध्यामा

टंकबहादुर मगर, ६१५२

अहिले भैं लाग्छ ! आज झट्ट सम्झिल्याउँदा र पछाडि फर्केर हेर्दा त, तीन दशक र आधा पो भईसकेछ ! आफ्नो उमेर भने, झण्डै छ दशक पुग्न आँटेछ ! यसै समयको पुर्व सन्ध्यामा, भर्ती भएको पैंतीसौं बर्ष गाँठ पनि आई सकेछ !

यो ज्यानले पनि दिन, बर्ष मात्र होईन, थुप्रै हण्डर र ठक्कर पनि खाईसकेछ । बुढो शरीरमा, बुढै टुसा पनि आई सकेछ ! यो बुढो टुसाले खै कतिदिन थाम्ने हो पत्तो छैन । कतिपय समकालिन नम्बरी साथीहरू यो संसारबाट बिदा लिएर गईसकेको अवस्था छ । अब, मक्किएको हड्डि मात्र बाँकी छ । तर, जोश जाँगर र हिम्मत भने, जस्ताको तस्तै ताजा छ । त्यसैले त हामी ईन्टेक १९८३ को आगमनले, पैंतिसौं बसन्त पार गरिरहेको अवस्था छ । यो पैंतिसौं बसन्त त्यत्तिकै पार गरिरहेको छैन, विगत दुई दशकदेखि, निरन्तर रूपमा सांगठनिक हिसाबले कृयाशिल रूपमा चल्दै आईरहेको छ र हामी र हाम्रो भन्ने मनोभावनाले, जागृत भई एक-अर्कामा साथ र सहयोगको भावनाले, निरन्तर रूपमा कृयाशिल हुँदै आईरहेका छौं । हरेक सालमा गरिने नम्बरीहरूको भावनालाई अरू मजबुत र सुमधुर साँठगाँठ र एकतामा कत्ति पनि आँच नआओस् एक ढिक्काले सधैं साथ पाईरहोस् भन्ने हैसियत राखेर हरेक साल बार्षिक भेटघाट राख्ने गरेका छौं र गर्दै पनि आईरहेका छौं । यसै सँन्दर्भलाई निरन्तर राखी इस्वी सम्वत् २००७ सालमा फार्मबोरोको ओक फार्म कम्युनिटि स्कुलमा पच्चीसौं सिल्भर जुब्ली गाँठ बर्ष पनि मनाएका थियौं भने, यसपाली १८ अगष्ट २०१८ को दिन पैंतिसौं विशेष गाँठबर्ष मनाउँदै छौं । यस पैंतिसौं बिशेष गाँठबर्ष मनाउने क्रममा, एउटा सामूहिक जीवनको मुल्याङ्कन गर्दै, सामूहिक जीवनको स्मरण रहोस् भन्ने खातिर, यो हाम्रो ईन्टेक १९८३ को इतिहासको रूपमा रहोस् भन्ने उद्देश्यले यो पैंतिसौं बसन्त पार गर्दासम्म, क-कसले कहाँ-कहाँ के-के गरे भन्ने ताजा स्मरण कालान्तरसम्म रहिरहोस् भनि सम्झना स्वरूप एउटा ईन्टेक १९८३ को चिनारीको निम्ति स्मारिका निकाल्ने जमर्को गर्दै गरेकोमा,

एक प्रकारको खुसिको सिमा नै छैन भन्ने लागेको छ। यो स्मारिकाको व्यवस्थापनको निम्ति, एउटा टिम तयार गरिएको छ। जुन टिम यो स्मारिकाको निम्ति रातदिन अहोरात्र खटिरहनु भएको छ। यहाँहरूको अनेकन दौडधुप र प्रयास र सबैको सहयोगले सफल काम गरिरहनु भएको छ भन्ने लागेको छ। तपाईंहरूको सिंगो टिमले गरिरहेका एउटा जीवन्त चिनारीको रूपमा स्मारिका निकाल्नु हुने, सबैलाई हार्दिक धन्यबाद नदिँदा न्याय हुन कदापि सक्दैन। यो स्मारिका व्यवस्थापन टिमले, एउटा बिर्सनै नसक्ने गरी इतिहासमा गर्नुपर्ने काम गर्नुभएको छ बृग्रेडअफ गोर्खाजमा १९८३ ईन्टेकको निम्ति ! यस अर्थमा, हामी सबै सिंगो ईन्टेक १९८३ को तर्फबाट स-धन्यवादसहित आभारी छौं र आभारी रहने छौं। यो कुनै सजिलो काम भने होईन, हामी जीवनभर बन्दुकसँग खेलेको मानिसहरूलाई बसिबिँयालो जसरी कलम चलाई रहेका छौं, यो हाम्रो निम्ति कतिपय ठाउँहरूमा सजिलो भने जस्तो हुन सक्दैन। तथापि, हाम्रो स्मारिका टिमले, अनवरत् रूपमा प्रयासलाई स्थापित गर्न सफल हुनुभएको छ। सिंगो टिमलाई मेरो व्यक्तिगत तर्फबाट अनि म यस ईन्टेक १९८३ को एक्जेक्युटिप कमिटिको वर्तमान सचिवको हैसियतले सिंगो ईन्टेक १९८३ को सम्पुर्ण सदस्यहरूको तर्फबाट र म सचिव टंकबहादुर मगरको तर्फबाट मुरी-मुरी धन्यवाद टक्याउन चाहन्छु ! धन्यबाद !

ईन्टेक १९८३ का बर्तमान सचिव
लगायत सिंगो ईन्टेक १९८३ का सदस्यहरू !
जय ईन्टेक १९८३ !!!

Intake 1983 numberi serving in
Brunei, Gurkha Reserved Unit (GRU) as follow:

1.	5957	Angphula Sherpa
2.	6064	Harka Parsad Limbu
3.	6065	Birmani Rai
4.	6056	Kirtiman Rai
5.	6110	Gopilal Limbu
6.	6055	Dhyan Bahadur Rai
7.	6163	Jiwan Gurung
8.		Purna Budha Magar
9.	5925	Prasannalal Thapa
10.	6208	Kumar Kambang
11.	6082	Nar Bahadur Magar
12.	6178	Ramesh Chamling
13.	6087	Bal Bahadur Rai
14.	5757	Thug Bahadur Pun
15.	5836	Bahadur Gharti
16.	5766	Tulsing Budha Magar
17.	6091	Shyam Kumar Gurung
18.	6148	Dhan Kumar Rai
19.	6180	Ran Bahadur Limbu

Ex - Singapore Police Forces

20.	9385	Dil Kumar Rai
21.	9387	Barshdhan Rai
22.	9378	Netra Bahadur Thapa
23.	9395	Bhabendra Kumar Tamang
24.	9407	Harka Bahadur Limbu
25.	9408	Surya Bahadur Rana
26.	9389	Panchadhan Rai
27.	9305	Ambar Bahadur Limbu
28.		Gyan Bahadur Gurung
29.	9383	Anglakpa Sherpa
30.	9404	Shree Parsad Bura

OFFICERS NUMBERIES

CONGRATULATION

TO

ALL OF YOU & YOUR FAMILY

Ser	A/Nos	Rank achived	Name	Last Unit
1	5749	Capt	Gamarsing Gurung	1 RGR
2	5784	Capt	Suryaprakash Gurung	1 RGR
3	5826	Lt	Kusng Gurung	1 RGR
4	5750	Maj	Yam Bahadur Rana	2 RGR
5	5770	Capt	Ganga Mall	2 RGR
6	5957	Capt	Angphula Sherpa	2 RGR
7	5962	Capt	Gyan Bahadur Limbu	2 RGR
8	5977	Capt	Jay Prakash Sunwar	2 RGR
9	6019	Capt	Bhuwani Rai	2 RGR
10	5939	Maj	Yog Prasad Thapa	QGE
11	5960	Capt	Bhismaraj Gurung	QGE
12	5778	Maj	Yam Bahadur Gurung	QGSigs
13	5867	Maj	Buddhi Bahadur Gurung	QGSigs
14	5907	Maj	Nirmal Bhattachan	QGSigs
15	6126	Capt	Tek Bahadur Rai	QGSigs
16	6147	Capt	Nirmal Gurung	QGSigs
17	5730	Capt	Jayparkash Lama	Clerks
18	5729	Capt	Lal Bahadur Sahi	Clerks
19	5741	Maj	Samundra Gurung	Clerks
20	5742	Maj	Samraj Gurung	Clerks

From:

All 1983 Intake Numberies and their Families.

NUMBERIES IN NEPAL DUTY

5935 Minraj Chand Thakuri
Jiri Assistance Welfare Officer

5750 Maj Yam Rana

5778 Maj Yam Gurung

नम्बरी

नम्बरी तिमी औशीको रात होईन
पुर्णीमाको रात बनिदेउ
नम्बरी तिमी झरिजाने फुल होईन
अजम्बरी फुल बनेर फुलिदेउ
नम्बरी तिमी साझको घाम होईन
बिहानीको घाम बनेर उदाई देउ
नम्बरी तिमी पाहुना बनेर होईन
सच्चा मित्र बनेर यो दिलमा बसिदेउ ।

२११६५८५७ सुर्य गुरुङ
१/२ जि आर

हरियो शिन्दुरले सजीएको त्यो दिन (Feb 1983)

कति रमाईलो थियो त्यो दिन
जुन दिन हामी हरियो शिन्दुरले सजिएका थियौं
कति रमाईलो थियो त्यो क्षण
जुनबेला हामी बाँया हात र बाँया खुट्टा
एकैसाथ अघि बढाई हिड्ने गर्थ्यौ
कति हतार-हतार गर्थ्यौ त्यो बेला
हातमा चम्चा, काटा, छुरी र हरियो मग लिएर कुक हाउस जादा
कति दुख लाग्थ्यो त्यो बेला
नाङ्गो शरीर नालामा पुल बनेर सजाय पाउँदा
तर कति हाँस्ने गर्थ्यौ त्यो बेला
तार्गेटमा गोली तलदेखी माथीसम्म छरिदा
कति सम्झिने थियौ साथीसंगीहरु त्यस बेला
जब Low range मा राईफल घाँटीमा झुन्डाई क्रोउली गर्नुपर्दा
कति रुन्थ्यौं त्यो बेला
गधाले जस्तो भरी बोकी हडकङको डाँडाहरु चढनु पर्दा
कति कुम अनि घुडाको खालो जान्थ्यो त्यो बेला
सुईताको डाँडाहरुमा सेक्सन अनि प्लाटुन ब्याटल ड्रिल गर्दा
तर सबै दुख बिर्सिन्थ्यौ शुक्रबारको बेलुका
प्लाटुन पोस्टमा मारुनी र फुस्रुङगे बनेर नाचिरहँदा
कति खुशिले खेल्थ्यौ परेड त्यस बेला
जब पे परेडमा हुन्थ्यौं सबैजना भेला
अनि कति मिठो लाग्थ्यो त्यो पिस
जब पाउथ्यौं अर्डर डिसमिस
राखेको छु साँची ति दिनहरु चाहन्न बिर्सिन
रमाईलो लाग्छ सम्झिदा पनि अतितका ति दिन ।

२११६५८५७ सुर्य गुरुङ १/२ जि आर

एक दिन तोया जी हांगकांग गया

Toy Siris (5880)

हा...गका...गाकै गरु हिट भनी
जुँगा पालेको गुरूजी त्यहाँ थिया
कहिल्यै नसुनेको कार्य शब्द सुनी
राइट टर्न हुनुपर्ने तोया जी लेफ टर्न भई
नाला परेड गर्न गयो ।

कस्टो हो जिंदगी ड्यूटी र फटीग
दु:खै दु:ख सास्तिमा पन्ध्र बर्ष बिताई गया
कटी दुख हो जिंदगी कटी दु:ख हो जागीर
रुपियाँको लागि सर्ब दिल ज्यान दियो

भगवानको लीला पनि कस्तो हो कस्तो
कुरै नबूझि पन्ध्र बर्ष बिताई गया
जस्तो गयको त्यस्तै घर फर्किनु भनी
आशीष बाद आमाले दिया
धन्य छ आमा धन्य छ भगवान
धन्य छ पेनसन, धन्य छ सबलाई
स्कूल घर फर्की आयो

पैतीस बर्ष बित्यो नमबरी सहबाहरु
खुसी मनाउ भन्दै सेनधसमा भेला भया
छर्के छ सलाम नमबरीहरु
छर्के छ सलाम बैनिहारु
कविता यस्तै छ नमबरी साहबहरु
लेखन आउदैन भन मैले के गरु ।

आग्रह
स्थायी

एकपल्ट सोची हेर मेरा प्यारा बाबा-आमाहरु
एकपल्ट सोची हेर, मेरा दाजु-भाई, दिदी बहिनीहरु
एकपल्ट बुझि हेर बीर गोर्खालीका सन्तानहरु
अन्तरा...
सुन फल्ने देशैंमा, पुतलीको भेषैंमा
रमाउँदैछौं हामी आज यहाँ
कस्ले सोंचेको थियो होला र हिजो कहाँ ? - २
सर्वहाराको सोंचले आज, झुलीरहेछ ती फल हामी माझ
खाँदामा कति रसिलो लाग्यो नी लै लै ?
फलाउन कति पसिना बग्यो नी लै लै ? - २

एकपल्ट सोंची हेर मेरो प्यारा बाबा-आमाहरु
एकपल्ट सोंची हेर मेरा दाजु-भाई, दिदी बहिनीहरु
एकपल्ट बुझि हेर बीर गोर्खालीका सन्तानहरु

मिनबहादुर गुरुङ
(५९५०)

नशा (कुलत)

सुन्दै कस्तो रमाईलो आभाष हुने,
स्वर्गिय आनन्दको अनुभूति हुने ।
मन मात्रै नभई, आत्मा नै रन्जन हुने,
सर्वश्व सकिएको पनि पत्तै नहुने ।
यो कस्तो अजेय छ ? मनके जित्नै नसकिने ॥

नगरु भन्दा पनि गरुँ गरुँ लाग्ने,
त्यो भन्दा बाहेक, अरु केही गर्न मन नपर्ने ।
बेहोशी भई सबै आफ्नो कर्तव्य मूक्ति,
बेशुर भएर निरन्तर लागी रहनु पर्ने ।
यो कस्तो अजेय छ ? मनले जित्नै नसकिने ॥

पारिवारिक खुसियाली उजाड हुँदा पनि,
आफ्नो आफन्तसँगको सम्बन्धै टुट्दा पनि ।
हरदम, हरपल यसैको याद आइरहने,
अनि साथ लिन मन लागिरहने ।
यो कस्तो अजेय छ ? मनले जित्नै नसकिने ॥

गणिराज राई (६५९८५)
१९८३ इन्टेक
साउथ लण्डन

१९८३ इन्टेक बन्नेछ साचिक्कै ऐतिहासिक अजम्बरी

सर्बराज राई (६०६७)

विभिन्न संघर्ष गरी हामी बनियौ ८३ ईन्टेकको नम्वरी,
सुखमा या दुखमा साथ दिने हामी हौ नम्बरी
त्यसैले भन्छ सबैले ८३ इन्टेक कस्तो मनकारी ।

पल्टनको रेङ के हो भनेर नसौधौ, त्यो होइन अजम्बरी,
इन्टेकको सहकार्य हुनुपर्छ त्यसैले हामी हौ नम्बरी
अनि पो हामी बन्नेछौ सबैको मनकारी ।

क्याप्टेन र मेजरको फुलिले पुग्दैन जीवनभरी,
८३ इन्टेकको बिचार एउटै हुनुपर्छ, अनि पो हामी नम्बरी
त्यसैले ८३ सालमा बनियौ हामी अती मिलनसार नम्बरी ।

भाषणले होइन एजेन्दाले मर्काउ ८३ ईन्टेकको कम्बर
अनी सबैले सहकार्य गरी झल्काऔ इन्टेकको नम्बर,
बिरोध कमी काम धेरै अनी बनौं है सबै नम्बरी म्याम्वर ।

हामी सबै मिली बनाऔ इन्टेकको ईतिहास अजम्बरी,
बोली थोरै सहकार्य धेरै निरन्तर लागौ हामी सबै नम्बरी
अनि पो हामी बन्नेछौ ईमान्दार ८३ ईन्टेकको नम्बरी ।

हुन सक्छ फरक बिचार तर हृदयमा बस्नुपर्छ मनको समाजदारी,
सबैलाई सम्मान गरौ, तब हामी एकजुट हुन्छौ तपाईं हामी सबै नम्बरी
अनि बन्छ १९८३ ईन्टेक साच्चिक्कै अजम्बरी ।

स्वच्छ भावनाले बिकास गर्नुपर्छ ८३ ईन्टेकको घरबरिपरि,
जहाँ रहे पनि जे गरे पनि, इन्टेकलाई कहिले नबिर्सौ है नम्बरी
२ सयवर्ष पछि भावि पुस्ताले ईतिहासमा हेर्नेछ ८३ ईन्टेकको समाजदारी ।

बन्नुपर्छ १९८३ इन्टेक जस्तो सधैं अजम्बरी,
दुखमा अनी सुखमा सधैं हातेमालो गरौ अनि पो हामी नम्बरी
त्यसैले हामी बनियौ १९८३ ईन्टेकको स्वाभिमानी नम्बरी ।

(जय स्वाभिमान ईन्टेक १९८३)

My Heroes

I sat down for hours in front of my laptop
Wondering what exactly I could write about
That gives people an insight on what goes beyond my constellation of thoughts.

And as I seeped deep into the realm of my emotions,
The first thing I saw were 2 being laying unarmed with open arms
Surrounded by catastrophe, yet unfazed by it.

The hid behind them the scars and bullet mark
they received from the battlefield
And showed me pure bliss and unconditional love in all forms.

They taught me the language of love and bravery
They showered me with kissess and armoured me with kindness
They taught me affection but also fed me logic.

All so I could be prepared myself, when I face the battlefield of society.

My parents didn't have the same childhood I did
They didn't receive the same attention and care I did
Yet, what magic is it that makes parents so selfless ?

How can one human being devotedly love another so much,
That they are willing to give and take lives without questions if one asked for it ?

How can I, a normal person even try and find someone else to share my world with
Whe I already know 2 people who would sacrifice theirs for my happiness.

Prakriti Gurung (Daughter of Deepak Gurung- 6000)

६०५८
हामी लाहुरे

श्याम श्रेष्ठ (६०५८)

कलिलो त्यो हाम्रो अल्लारे बैंशमा असिमित सपनाहरु सजाई परेलिमा गाउँ घर छाडी सारा लाग्यौं आफ्नो गन्तव्य खोज्न यति टाढा ।

हाँस्दै, रुँदै अनि रिसाउँदै, फकाउँदै परदेशमा शुरु गर्यो यात्रा आफ्नो बसि नम्बरिहरुको माझमा आफन्तहरुको मायाँ र सम्झनालाई संगाली मनको कुनामा लाग्यौं ईन्टेक १९८३ तालिमको केन्द्रमा ।
गुरुजीहरुले भनेको राम्रा, नराम्रा शब्दहरु सुनेर अनि हरेक पीडा र यातना सहेर कहिले आँसुको भेल बगाउँदै कहिले पिडाले थकीत शरिर सुम्सुम्याउँदै डाँडा, काँडा, खोल, खोल्सा अनि हजारौं जंगल चाहारियौ आफूलाई तन्दुरुस्त र अब्बल बनाउन जिउ ज्यानै लगायौं ।

गाउँको एउटा अल्लारे ठिटोबाट नौ महीने तालीम सकी तालीम केन्द्रबाट निस्किएर पुग्यौं भिन्ना, भिन्नै पल्टनमा एउटा परिपक्क गोर्खालि लाहुरे भएर ।

हङकङ, ब्रुनाई, यु.के.अष्ट्रेलिया साथै पुग्यौं फिजी पनि बितायौं अनेकौं रमाईला क्षणहरु अनि संगाल्यौ मनमा सम्झनाका केहि सुन्दर तस्विरहरु पनि पन्ध्र वर्षे नोकरिको अन्तरालमा सुख-दुख मिलन-बिछोड हजारौं कथा व्यथाले जिवनको पाना भरिएको छ यस्तै-यस्तै तिता-मीठा जीवनको अनुभवहरुबाट हामी लाहुरेको जीवन गाथा सजिएको छ ।

जीवनको उतार चढाव

अतितको आँखी झ्यालबाट नियालेर हेर्दा
हृदयको कुनामा नमिठो पिडाको आभाष हुन्छ।
कति कति मिठा क्षणहरुको तस्वीर
आँख सामु आई फेरी नाच्न थाल्छ।

आफ्नो गाउँ र आफ्नो ठाउँको संझनाले सधैं
यो मन बिचलित भै छट्पटाई दिन्छ।
बिदेशी जिवनको व्यस्ततामा पनि यो मन सधैं
त्यही गोरेटो अनि चौतारीमा पुगी रमाई रहन्छ।

आज जीवनको उतार चढाव सँगसँगै यहाँ
जीवन हाम्रो आफन्तबाट टाढा गैदिएको छ।
आफ्नो देश र आफन्तहरुलाई छोडी
बिदेशी भूमि हाम्रो गन्तव्य थलो भै दिएको छ।

यिनै कुराको खुलदुलीले यो हृदय छट्पटाई रहन्छ
दिन वा दिन जीवन समाप्त भएको आभाष भै रहन्छ।
आफन्तहरुको माँझ फेरी फर्की जाउँ जस्तो लाग्छ
आमाको न्यानो काखमा शिर राखी आफैलाई सुतौं झैं लाग्छ।

श्याम श्रेष्ठ (६०५८)

मेरो माया

नजिकको मायाँ टाढा किन गै दियौ
यो मनमा चोट बोकाई पर किन भै दियौ ।
आउँछौं भनि तिम्रो बाटो साँझ बिहान हेरी हेरी
डाँडा पारि घाम गयो दियो मैले बाली रहें ।

सम्झनाको चिनो बोकी पर्खी रैछ चौतारीमा
अजम्बरी मायाँ हाम्रो यहि विश्वास लिई मनमा ।
हामी बिचको सबै कहाँ छोडी गयौ तिमी
सँगै बाँच्ने सँगै मर्ने कसम किन तोडी गयौ तिमी ।

आँखा भरि सपनाको सुन्दर महल सजाई किन ?
आज फेरि त्यही महल भत्ताभुङ बनाई दियौ ।
मेरो कोमल मनमा तिमीले प्रेमको ज्योती बाली कोष
आज फेरी निष्ठुरि भैं बिच माझधारमा छोडी दियौ ।

बिदेशको रमझममा आफूलाई नै हराई नदेऊ
उनीहरु माझ आफ्नो खोज्ने उमेर नै नगुमाई देउ ।
फर्कि आउ अब तिमी समयले छाड्न लाग्यो
पर्खाईमा यि दिनहरु धेरै लामो भै सक्यो ।

श्याम श्रेष्ठ (६०५८)

गोर्खा आवाज

गोर्खा आवाज हो त्यो
सहि र सत्य बोल्ने
हाम्रो अधिकार हो यो
न्यायको लागि लड्ने ।

पुर्खाहरुको गौरवलाई
सम्हाली अघि बढ्नेछौं
सदैव राम्रो कर्म गरी
देशको सम्मान बढाउने छौं ।

एकजुट भै सबै गोर्खाली
लक्ष्यतर्फ अघि बढ्नेछ
पुर्खाको बगेको रगतको
मुल्य यहाँ अब माग्नुछ ।

बीर गोर्खालीको छवि हाम्रो
विश्व सामु कहिले हट्ने छैन
हाम्रो पुर्खाले रचेको बीर गाथा
इतिहासबाट कहिले हट्ने छैन

जाति र पाती भेदभावमा
समय व्यर्थ नफालौं
नेपाली हामी नेपाल हाम्रो
यहि आत्मसाथ गरी अघि बढौं
यहि आत्मसाथ गरी अघि बढौं ।

श्याम श्रेष्ठ (६०५८)

कविता कोसेली इण्टेक १९८३ नम्बरी परिवारप्रति ।

सन १९८३ मा गाँसिएको गरिमामय सम्बन्ध हाम्रो
आकाश जस्तै फराकिलो र समुद्रभन्दा गहिरो ।
सुख र दुःखमा सदैव ज्यानको फिक्कर नगरी
अटल माया र साथ कहिल्यै नटुट्ने गरी ।

मेचीदेखि महाकालीको भाषा कति राम्रो
त्यसैले त गाढा माया बस्यो नम्बरी माझ हाम्रो ।
आकाश धर्ती जहाँ रहे पनि मेरो प्यारा नम्बरी
अटूट माया १९८३ परिवारलाई मेरो जुनी भरी ।

धरान पोखरामा हाम्रो भेट हिजो जस्तै लाग्छ
पत्तै नपाई दिनहरु ३५ बसन्त पार भएछ ।
हाम्रो भाग्य राम्रै थियो ११ फेब्रुअरी १९८३ को दिन
बृटिश गोर्खालीको इतिहासमा फौजीको भार लिन ।

काउलून अश्बोर्न पुगी हाम्ले फौजी पोशाक पाईयो
जाली भेष्ट जाली कट्टु ती सबै हाम्ले लाईयो ।
बस चालक गुरुजी युनिफोर्ममा चिटिक्क
बसमा सवार हामी कता जाँदै थाहै नभै मक्ख ।

बसमा सवार सललल रमणिय क्षण पश्चात्
पुगियो हामी थाहै नपाई गन्तब्य मसानघाट
जुन घाटको नाम थियो TDBG मलाया लाईन
जता तिर हेरे पनि रेक्रुटको फलिन ।

शुरु हुन्छ ९ महिने तालिम थाहा छैन कस्तो
नौ महिना काट्नु पनि नौवे साल जस्तो ।
रातदिन गुरुजीको चिच्याहटले गर्दा
अलिक भाको दिमाखमा नि लाग्लै जस्तो पर्दा ।

सुहाए जस्तो भान हुन्थ्यो WT को ड्रेसले
पसिना चैं धेरै सोस्थ्यो हरियो जाली भेष्टले ।
सुईताऊको पाखाभरी रणकौशल तालिम
लाग्थ्यो हाम्लाई मन-मनमा अलि-अलि जानिम ।

सान्वाई लोऊ APWT लाईव फाईरिङमा जाँदा
मीठो लाग्थ्यो बनभोज जस्तै मेष्टिनमा खाँदा ।
गोली मैले हानेकै हो तार्गेटमा छैन
फेरि पनि हान्नै पर्यो पास नगरी भैन ।

लेक्चर सक्यो बुट टल्क्यो परेड छ है भोली
याद आउँछ एकै छिन ममी के गर्दै होली ।
भ्यालबाट एकछिन फिल्म हेरौं कि गुरुजीको लुकी
लामखुट्टेको आक्रमणले हान्दा एक मुट्ठी ।

नौ महिने तालिमको त छाडी देऊन कुरा
सेन्ट्री बसी पूरै बित्यो १५ वर्ष पूरा ।
कहिले-काहि मज्जा आउथ्यो पेन्सन र सुती जाँदा
सधैंभरि त्यस्तै भए हुन्थ्यो मलाई फाईदा ।

मेचीदेखि महाकालीको भाषा कति राम्रो
त्यसैले त माया बस्यो नम्बरी माझ हाम्रो ।
आकाश धर्ती जहाँ रहे नि मेरा प्यारा नम्बरी
अटूट माया १९८३ परिवारलाई मेरो जुनी भरी ।

सन् १९८३ मा गाँसिएको गरिमामय सम्बन्ध हाम्रो
आकाश जस्तै फराकिलो र समुन्द्र भन्दा गहिरो ।
सुख दुःखमा सदैव हामी ज्यानको फिक्कर नगरी
अटल माया रहिरहने छ है कहिल्यै नटुट्ने गरी ।

लेखक

२११६६०८६ रेक्रुट गोपालबहादुर सुनुवार
२ सेक्शन १२ प्लाटून डी विङ्ग
टी डी बी जी मलाया लाईनज
सेक कङ्ग, बी.एफ.पी.ओ-१, हङकङ

जिन्दगी

अबिरल रहेछ जिन्दगी ।
सधैं खोला सरी बग्नु पर्ने ॥

अनिश्चित रहेछ जिन्दगी ।
आफ्नो मुटुलाई गाँठो पार्नु पर्ने ॥

बाध्यता रहेछ जिन्दगी ।
जता मोड्यो उतै मोडीनु पर्ने ॥

आँसु रहेछ जिन्दगी ।
पिडा बोकी हाँस्नु पर्ने ॥

कस्तो जिन्दगी बिरंगनाको ।
मुटुलाई दुङ्गा थिचेर भए पनि ओंठमा मुस्कान हुनुपर्ने ॥

युगराज राई (६०९५)

गजल

बोलीको गोलीले नहान मलाई
म त त्यसै घायल घायल नै छु,
मायाको डोरीले तानीदेऊ बरु
बाच्ने केहि सहारा मिल्थ्यो की ?
शिकारी नजरको बाण नछोड त्यसै
म त तिम्रै शिकार बनि सकेको छु,
प्रेमको अदालतमा एकतर्फी नभै
दुईतर्फी फैसला हुन्थ्यो की ?
बोलीको गोलीले नहान मलाई
म त त्यसै घायल घायल नै छु,
मायाको डोरीले तान बरु
बाच्ने केहि सहारा मिल्थ्यो की ?
बाच्ने केहि सहारा मिल्थ्यो की ?

होम किरात सुनुवार

मलाई त्यसो गर्नु छैन

- होम किरात सुनुवार

गाँऊ छोडेर शहर पस्नु छैन किन की
त्यहाँ मलाई कसैले चिन्दैनन्,
गल्लीको कुकुरलाई समेत
मेरो हिडाई, मेरो हेराई, मेरो गन्ध
पटक्कै मन पर्दैन रुचाऊदैन ।
किन की
मेरोमा शहरी हिडाईको ढाँचा छैन,
मेरो गन्ध शहरी होईन गाँऊले छ,
मेरो बोली शहरीया भन्दा लाटो छ,
उनिहरुको देखाईमा सबै अमेल छ ।

हड्डी र छाला अस्थिपन्जरको कुकुर
उस्को भुकाईले नै तर्साऊन खोज्छ,
मलाई लखेट्न पन्छाउन चाहन्छ
उस्को त्यो शहरबाट धपाउन चाहन्छ ।

मान्छेको त झन के कुरा ?
सायद मेरा हरेक हाउभाऊ
सबैकुरा गाऊँले देख्दा हुन्,
मेरा सोझापनलाई शहरीहरू
फाइदाको भण्डार देख्दा हुन् ।

इच्छाको शहरमा म मस्त घुम्दै छु
गाँऊले आफु शहरको अवलोकन गर्दैछु ।
मान्छे र कुकुर दुवै थरिले रुचाउँदैन,
जसरी शहरका मान्छे र कुकुरले मलाई हेर्छन्
मैले पनि शहरका उनीहरुलाई उस्तै उस्तै देख्छु ।

गाऊँबाट शहर त्यहाँबाट म फेरि बिदेशियेँ
घरदेशदेखि शहर हुँदै परदेशको शहर पुगेँ,
मलाई चिन्ता थियो त्यहाँ पनि म गाऊँले नै
हुँला मलाई सबैले त्यस्तै नै सोच्लान् भनेर ।

तर त्यहाँ त्यसो भएन अनि त्यसो गरिएन
जेनतेन आफ्नो योग्यता क्षमताको काम गरेँ,
तोकिएको करार राम्रैसँग पार गरेँ बितायेँ,
अनी म मेरो आफ्नै गाऊँ शहरमा फर्कियेँ ।

केहि समय त गाऊँमै बिताऊने निधो गरेँ,
फुर्सदमा शहर बदलिएछ की हेर्न गएको
त ! निकै फेरिएको पायेँ, सबै भिन्नै भएछन् ।
एकाअर्का कसैको कुरै नमिल्ने नसुन्ने भएछन्,
मेरो परिवार त्यो समाजमा नअटाऊने बुझेँ,
त्यसैले भविष्यको सम्भाव्यको खोजी गर्दै
परिवारसहित विबकसित देशको शहरमा पुगेँ ।

सोचेको जस्तै सबै त अवश्य हुदैन नै !
तर हरहिसाबमा नाफानोक्सान बराबरी भो,
परिवारले पाहुनाको रुप लिइसकेकोले
एकसाथ जुट्नको लागि चाडपर्व कुर्नुपर्ने,
समयान्तर सबै मेलापात जानु भर्नुपर्ने,
उमेरको सिमानाभित्र जोतिई रहनुपर्ने
जब उमेरले डाँडो काट्छ हातगोडा चल्दैनन्
परिवार त नाम मात्रै वरिपरी कोही हुँदैनन् ।

अब कतिसम्म हलो जोतीरहने ?
सुतेपछी पनि आनन्दले निद्रा पर्दैन,
तिनै पुराना खहरे खोल्सा धारो पँधेरी
बनपाखाले तर्साएर ब्यूँझाई दिन्छ ।

मनका ज्वाराभाट बाढीपहिरोले पिरोल्छ,
मस्तिष्कमा चट्याङ्ग लागेर बेहोश बनाऊँछ,
ब्युँझदा त मानसिक अस्पतालको सैयामा ।

अब मैले कुनै शहरमा बिताऊनु बस्नु छैन,
कमाएको बचत कुनै शहरमा फसाऊनु छैन,
पराईभूमिमा साटेको पसिनाको मूल्य
कसैलाई पोसाऊनु मोटो बनाउनु छैन ।

त्यसैले,
पहिले जे जस्तो गरिए अब त्यसो गर्नु छैन
चाहना कल्पनाका सागरमा जति डुब्नु थियो ?
चुर्लुम्म डुबेर मनग्य पौडियेँ धितै मर्ने गरि ।
शहर-शहर डुलेर जे-जस्तो गरियो भोगियो
लुटेराले आफुबाट फाइदा लुट्नसम्म लुटे
अब घरदेश परदेशको कुनै शहरमा बिताऊनु छै
जे-जस्तो गरियो भोगियो अब त्यसो गर्नु छैन ।

रेक्रुटको पीडा सन् १९८३
३५ औं वार्षिकोत्सव २०१९

- भिम ईमेहाङ् ५/१

३५ वर्षे परिवेश र साठगाठ यस्तो थियो
आलुलाई पनि ढुंगा, ढुंगा पनि आलु भन
लाहुरे गुरुजी राजको हुकुम बक्स भयो
लाहुर जान भाग्य खोज्दै गल्लावाल धाए
जसरी हुन्छ पास भए धरान पोखरा झरेको
१८ वर्षे राँगों खसी बोका झैं छनौट गरेको
नदेखेको मेडिसिना बल काुधमा ल्याएको
जबर्जस्ति फर्सी बोकी होड्बाजी दौडाए
कुखुरे छातीहरु मरी मरी फोक्सो फुलाए
नेटमुनि पसे आँखाभरि धुलो लिई निस्किए
चिप्लियो हातहरु बारमा चमेरा झैं झुण्डिए
मन भयो ढुकढुक पास हुने की नत्र फेल
अब खाना ब्रेकफास्ट के समय आउँछ
यीनले हरियो मग सेतो प्लेट हातमा लिन्छ
हरियो भैसे टोपी पोइन्ट र सुइटर लगाई
लेफ राइट लेफ भन्दै कुक हाउस धाउछ
दिन-दिनै देख्छ सपना हड्कड् शहर
परिवेश थियो सुख-दुखमा पनि आँशु
धरर...
बिदाईमा बस चढ्दै गाए मारुनी गीतहरु
लाहुरेको रेलीमालाई रेलीमाई रातो रुमाल
कम्बरमा खुकुरी भीरेको आउँछु पछि
जाउ जाउ कान्छी रेलैमा म लैजान्छु
तिमीलाई पछि मलाय हड्कड् घुमाउन

रातभरको यात्रा थियो मान भवन नजर
बाल्कोनी भएको राणाको दरबार देखे
सबैले आफ्नो कोठामा पसेर बास बसे
कैदीको फलामे डबल बेडमा सुत्ने भए
हवाईजहाज उड्यो काइतकमा ओर्लिए
कुइरो मुनिको पानी हुरीबतास चलेको
पानीले कहिल्यै रुज्दैन जोशी छन् रिकुटे
यीनले उठायो कालो प्लास्टिक ब्याग
झिलि र मिलिको लत्ता कपडा लिएर
हान्निछ अब सेकोड्को मलाय ब्यारेक ;

फाइभ प्लाटून वान सेक्सनमा भेट हुने
आउन फेरी मलाय लाइनको याद गरौं
खोइ तिम्रो बेकस्टिक फेरी ढाड सजाउने
बिहानै उठबस घैलामा जस्तै चिया बोक
हरियो मगमा २/३ कप खाली पेटमा पीऊ
झिक कबोर्डको हरियो भेस्ट र कालो बुट
लाग्यो रेक्रुट लेफराइट कालो ऐर स्ट्रिपमा
दौडने नसके नछाड भाई फेरी पर्ला एक्स्ट्रा
तीन माइल बीफटी आखिर कलमी पास
जाने होइन सोइमिङ् सिसा बन्न पानी मुनि
गुरजी सक्दिन म भन्दा सिसा बन्ने तिमी
उद्दार तिम्रो लागि पीटीआईको भाटा आउने
निलो आकास पानी मुनिको माछा समाउने
बल्छीले झिके झैं तिमी माछा बनी पल्टिने

विककेण्ड आयो काम्टिनको भाले र खसी
आओ भाई कोको छौ मेसिङ् च्याट खाऊ
फाइदा खाएपछि बलियो फुर्तिलो बन्ने छौ
सनडे आयो रेक्रुट दुई नम्बर खुकुरी बोक
वनजंगल पस नालीबेलीको झारपात फाड
बेलुकी भयो बास्केटबल त्यसपछि चिसो
हार्नेले तिर्न पर्यो जित्नेलाई मलको जल
मक्षडको आहार बन्नुछ लगायो पालुड्रिन
गुरुजीको क्रिम परेड सक्ने होईन मरेजाम ;

प्रथम लाइनमा दोश्रो स्वच्छ लडका थिए
हरिचन्द्र नाटक रामेको टुप्पीमा आगो बाले
रेक्रुट मुख नलाग के भयो गुरुजी ? पख न्
फाइभ प्लाटूनको रेक्रुट आईसी खोई यहाँ ?
हजुर गुरुजी छोड्बा र भुवानीले सुने छन्
ल है सबै आऊ साथी गुरुजीको नालामा
रेक्रुट, फाइभ प्लाटुन यो नालामा पुल बन
हुन्छ हजुर गुरुजी...
फाइभ प्लाटुन ? हजुर गुरुजी, अबदेखि
गुरुजीसँग मुख लाग्ने की नलाग्ने भन ?
लाग्दैनौं गुरुजी....।
अब देखि मुख लाग्नेकी नलाग्ने हरिचन्द्र ?
अब देखि मुख लाग्दिन म हजुर गुरुजी
लागे के हुनछ ? नाला परेड हुन्छ गुरुजी
आधा घण्टादेखि एक घण्टा के हुन्छ
अनि गलेर नालामा पुकलुक्क खस्छ
देश हेर्न आयौ रेक्रुट यो सेककोङ भिलेज

देख्यौ गुरुजी, चिनानी आयो सुसेली मार
तरुनी देखिस कान्छी हो कान समात रेक्रुट
कहिले नछुनी हो हवस् हुन्छ गुरुजी.... ।

एकनाले बन्दुक बोकी सुइताउ धाउँछौ
तार्गेट देखे पो अरुलाई इण्डीकेट गर्छौ
रमीते डाँडा मेस्टीनमा भात भए पुग्यो
लोउका रेञ्ज धायो धायो फुस्सै भयो
लागेको गोलिले आकाश मात्र छेडियो
एक्स्ट्रा तालिम पायो बल्ल-बल्ल पास
क्यास्टलपीक धायौ बमको धुवा खायौ
आँखै नहेरै उडायो त्यो डाँडाको ट्यांक
अब त् पल्टन जाने बेला भयो रेक्रुट हो
बल्ल बन्यौ पल्टनको नयाँ सिपाही
मेरो छ रेक्रुट गुडबाई तिमीलाई बस
नमरे बाँचे दैवले साँचे फेरी भेटौंला
बसमा लस्कर लाग्छ रुन्छ धुरु धुरु
हल्लायो हात कुसुमे रुमालको साथ
बिदाईको त्यो क्षण बिर्सेर के सक' म
सम्झना छ अछामे राना ईलामे गुरुको

जय जय इन्टेक ८३ जय छ नेपाल....

इस्वी सम्बत् २००७ सालमा युके आएर, रेडिंगमा, ६, ७ महिनासम्म पनि काम नपाएर स्कटल्याण्ड हानियर जाँदा, ईंडिन्ब्रोको क्यासतले यसरी बोलेको सुनेपछि :-

ईंडिन्ब्रोको क्यासल भन्छ, साह्रै अग्लो भए,
कहिले घाम, कहिले पानी, मन मनै रोएँ ।
धेरै मान्छे घुम्न आउँछन्, सबैले नै छोए,
ठूलो पानी परेपछि, अनि मात्रै धोएँ ।
घुम्न आउने मान्छेहरु, घुमि घुमि हेर्छन्,
सुनसान ठाउँ पाए, त्यहीं सु गर्छन् ।
राख्या छैन सि सि टि बी, जता सुकै देख्ने,
भूईमा बल्या बत्तिहरु, खुट्टाले टेक्ने ।
लड्छ भनि, वरीपरी पर्खाल्ले छेक्ने,
अग्लो ठाउँमा, क्यासल रैछ टाढैबाट देख्ने ।
टुरिष्ट र विद्यार्थीको, दिनको दिन घुइँचो,
कहिले कहिले घटना हुन्छ,
पाईन्न है सुईंको ।
क्यासल घुम्दै हेर्दा खेरी, लडाईंको पोष्ट,
क्यासल हेर्दै, गीत कोर्नु, खुब आउँछ जोस ।
क्यासल के कुरा गर्दा, मान्छे छक्क पर्छन्,
संसारको मान्छेहरु, घुम्न आउने गर्छन् ।
क्यासलको तलमाथि, टुरिष्टको घुाईचो,
कहिले काहिँ घटना हुन्छ, पाईन्दैन सुईंको ।
सेक्युरिटी गार्ड बस्छन्, प्रवेश दस्तुर लिने,
ब्रिटिश आर्मी आई डि कार्डलाई सित्तै छिर्न दिने ।
ड्युटि बस्दा कन्टेनरमा, ज्यादै बोरंग लाग्छ,
हिटर लाउँदै बस्नु पर्दा, ज्यादै जीउ तात्छ ।
क्यासलले भन्छ मलाई, तिमी घुम्नु आउनु,
घुम्नु आउँदा खेरी तिम्ले, न्यानो कपडा लाउनु ।
मेरो ईज्जत, राखिदेउ है, सधैं घुम्न आउँदै,
घुम्न आउने बानी गर, न्यानो कपडा लाउँदै ।
घरको कुरा, घरमा गर, बनको कुरा बनमा,
क्यासल घुम्न आउँदा खेरी, कस्तो लाग्यो मनमा ।
जनम जनमदेखि मान्छे, क्यासल घुम्न आउँछन्,
क्यासल घुम्नै युगल जोडी, माया प्रिती लाउँछन् ।
माया प्रिती लाउँछन् ।

ठंकबहादुर मगर ६१५२
स्मारिका १९८३-२०१८ अगष्ट ।

यो ज्यान जापानमा रहँदा र युके रहँदाको केहि रिमिक्स् भोगाईका प्यारोडी तालु खुईलिएको देखेपछि यसो भन्न मन लाग्यो

तालु खुईले भन्नु मात्रै, कम्ती नक्कल पार्छ,
के भाको यो भन्दा खेरी आँसु बर बर झार्छ
सम्झनाको कोसेलीमा, प्वाईजन हाल्या छ रे,
बर्ष गाँठ मनाउनलाई राङ्गै ढाल्या छ रे
दुम्वा खाँदा, दुम्बै भईयो, ब्रिटिश लाहुरे भईयो,
पेन्सन गाको हप्ता दिनमा, जपानतिर गईयो ।
कोई चाहिँ जापान गए, कोहि चाहिँ यु. के.,
जापानीजमा टि ब्रेकलाई, भन्ने गर्छन् ।
मादल बच्छ तिनदांग तिनदांग, ढोल बच्छ ढ्वांग,
टप् पल्टेर चुरोट पिउँछ, लुगा डढ्छ भ्वांग ।
बैंशालुलाई बैंश आउँछ, रोगीलाई रोग ,
तन्नेरीमा यु के पाएन, बुढेसकालमा भोग ।
साँच्चै होर हामी बुढो, पत्याउनु पर्ने,
पक्कै बुढो भईयो भने, अब कसो गर्ने
बुढेसकालको मनको चिन्ता, टाढा-टाढा फेंक,
बुढेसकाल महसुस् भए, अनि लौरो टेक
पानी मुनि पानी माथी, ऐसेलुको छायाँ,
बुढो हुँदै गए पनि, उस्तै रहन्छ माया ।
आफैलाई कस्ले हेर्ने, अरूमाथि आँखा,
आँखा लाउँदै गर साथी, लाग्छौ आफैं पाखा ।
यु के बासी हामी सबै, आई एल आर छ भीसा,
गाँठ बर्ष राम्रो मनाउँ, नफुटाउँ है सिसा ।
हामी सबै राम्रो मान्छे, ह्वीस्की मात्र पिउने,
ह्वीस्की मात्र पिए पनि, राम्रैसँग जीउने ।
यु. के. को बसाई हाम्रो, पाउण्ड पनि राम्रो,
पेन्सन थोरै भाको चाहिँ, साह्रै नै नराम्रो

ठंक बहादुर मगर (६१५२)
ईन्टेक १९८३ यु

३ समर्पण ३

नम्बरी साहेबहरु नमस्कार
धेरै बसन्तहरु भैसकेछन् पार ।
रिक्रुट कम्पनिको नौ महिने
मिलन पछिको बिछोड,
सम्झना आलै छ क्रिम परेड पछिको नाला परेड,
लाग्छ यहि नै जीवनको अविस्मरणिय पाटो रह्यो ।

हाँसो र रोदनको गाथा थियो,
जीवनको जिउने सुरुआत थियो,

जीवनको एउटा अमुल्य अनुभुति,
अहिलेसम्म जिवित छ यदगार,

कुक हाउसको तन्किएको लाइन,
नम्बरी बिच दृढ माया र आदर ।

सिपाहीको दीक्षा सै जिउने शिक्षा मिल्यो,
त्यही नौ महिने कालको देन सदा स्थापित रह्यो ।

उदाऊने र अस्ताऊने सुर्यको प्रकाशझैं,
पुराना पानाहरु पल्टाउन खोजे,
नम्बरीहरुको आकृती पढ्न खोजे,
संसारको आकाशको बादल सधैं,
मधुर सुमुधुर यादहरु सधैं सधैं,
सेतो पानामा काला अक्षरहरु,
श्रद्धान्जली अर्पण गर्न चाहे,
दिबंगत नम्बरिहरुको सम्झनामा,
चिरशान्ति समबेदना,
हार्दिक सम्मान समर्पण ।

सन्तराज पाम्फु ६१७२

Promoting positive community and economic growth in our second home in the United Kingdom

Dinesh Gurung joined the Brigade of Gurkhas on 11 February 1983 in Dharan, Nepal. Having completed a year of intensive recruit training, he chose to join the The Queen's Own Gurkha Transport Regiment (QOGTR) voluntarily and never regretted this decision. Some of his numberi's were upset because of being sent to QOGTR but today they realized the huge benefits of QOGTR. He likes personal development therefore he started learning English from the British council and studied hotel management from the Baptist University during his off duty hours on his own expense. He worked part time for a year in Hong Kong Hilton hotel in the evening with his Commanding Officer's approval as an off duty role.

Having left the army, he worked two years in Hong Kong, ran his own business for two years in Nepal then joined Gurkha Reserve Unit (GRU) in 2002. As British Government announced permanent residency permit in 2004 for Ex-Gurkhas, then he took this opportunity to settle down with his beautiful wife and two boys in the United Kingdom.

Dinesh is passionate about personal development in order to help people to Save Money and Make Money. Whilst researching this sector, he came across a Major British PLC company called Telecom Plus, FTSE 250. Jumping at the fantastic opportunity, he started a part time business during his spare time with partnership Telecom Plus PLC (trade as Utility Warehouse). The company is 20 years old now, which is, ran and owned by successful entrepreneur and Executive Chairman Charles Wigoder. To

develop the growth of the business, Actress Joanna Lumley, OBE has recently joined as our new Ambassador of the company.

The company provides all the services such as Home Phone, Broadband, Mobile phone, Gas, Electricity, Home Insurance to mention a few. Their mission is to guarantee their energy will be cheaper than big 6 UK suppliers provided you take five services otherwise they will refund double the difference.

He now knows what you are thinking. The question to ask is how much can I actually save on my household bills Dinesh?

Cash back £300
Free LED bulbs £300
Gourmet Card £300

_____
Total annual saving £900

There are other benefits too such as FREE insurance for your mobile, One monthly bill for all of five services, award winning customer services, etc.

Dinesh likes exploring new project so he has hired a mentor and is constantly educating himself about new disruptive currency called Bitcoin, Block Chain and Crypto where he is investing now. People are getting Return on Investment (ROI) from 100% to 10,000%.

Note : He does not recommend anyone to invest on this without the proper training and education.

For more information about this, please contact Dinesh on 07886900610.

A Happy 35th anniversary for intake 1983 all Numberi and their family!

GOKARNA CHUNGBANG 2166212 Hon (Lt QGO)

Born in 1962 Sidingbari Gau Pauthak GBS and grown up as farmer's son and father passed away in 1971 when he was only 9 years old.

One day he was sitting outside his house. At that time Gallawal had come home, saw this young boy and encouraged him to attend to selection process for the Army. Although he wasn't strong built and never prepared himself, luckily he passed the selection criteria and joined the British army in 1983.

His nick name was Lucky Seven during the selection and he acquired 3rd last junior number 21166212.

Gokarna is very hard working and honest man. During the 9 months of recruitment training, he never passed APWT test but on the final inter section shooting competition he won GPMG best shooter.

After recruitment training, he joined 5 platoon, B company 7th Gurkha Rifle at Cassio Line Hong Kong. He was number one tea boy, never failed to bring tea at 6 o'clock every morning. He was very good in (Rote) shining boot, ironed for junior gurujee to company 2IC. He always cooked during the Nepalese festival Dashain.

JLC was held in Brunei in 1987 Sittang camp, Gokarna was very lucky boy and he was the only one who passed in his section. He worked as 84mm man Gokarna worked most of time in Reconnaissance Platoon. He retired in

2004 as Hon (Lt QGO) and came back as an II (illegal immigrant) via Glasgow Scotland.

To get a foothold in the UK he worked as security guard and part time builder only cash in hand. Slowly, he registered a security company in 2004 and initially continued working as a security officer to understand the system, procedure, UK laws and requirements for working in a private security industry. In 2005 his security company was full time running with a few employees and himself working as security guards. He has worked hard to build the company to a stage it is of now.

He managed to register the following companies after establishing Everest Security Limited.

- Security training 2005
- Everest Cleaning 2008
- Everest Training 2010
- Everest Recruitment 2009
- Suna Restaurant 2015
- Kathmandu taste Resturent 2018

Please visit his website is www.everestgs.com

He describes, himself EKHORE CHITAYO KI BITAYO 24 / 7 hard worker and hunest.

Gopal Giri
6044

शुभकामना

5765 Nem Thapa & Mrs

Happy 35th anniversary to
all my dear numberies and their Families.

हार्दिक शुभकामना

5770 Ganga Mall

Dear all numberi and numbernee I,
Ganga Mall and my dear wife Laxmi would like to wish you all a very happy and long life journey,
in this auspicious occasion we jointly wish you a very happy 35th anniversary.

नववर्ष २०७५ को सुखद् उपलक्ष्यमा तपाई तथा तपाईको परिवारको
सु-स्वास्थ्य, सुख समृद्धि तथा उत्तरोत्तर
प्रगतिको लागि हार्दिक मंगलमय शुभकामना व्यक्त गर्दछौं ।

5813 Tak Bahadur Gurung,
Mrs Bich Maya, Dr Amrita, Dental Nurse Anjita & ER Suraj

Very Happy 35th Anniversary to all Intake 1983

नयाँ वर्षा २०७५ सालका हार्दिक शुभकामना
नेपाली नयाँ वर्षा २०७५ सालको आगमन साथै इन्टेक १९८३ को
३५ औ वर्षा पुगेको पवन अवसरमा स्मारिका प्रथम मुख पत्र प्रकाशन
गरेको हुदा अत्यन्त हर्षित छु। अवस्य पनि यो मुख पत्र इन्टेक
१९८३ को दस्ताबेज बन्ने छ भन्ने महशुस गरेको छु।
नेपाली नया वर्षा २०७५ सालको शुभ अवसारमा देश
विदेशमा रहनु भएका सम्पूर्ण नेपाली दाजुभाई
दिदीबहिनीहरुमा सुस्वास्थ्य,सुख, समृद्धि
तथा उत्तरोत्तर प्रगतिको हार्दिक
मंगलमय शुभकामना
व्यक्त गर्दछौं।
ले. कुसाङ गुरुङ (५८२६)
पञ्चा गुरुङ
क्याम्बर्ली

१९८३ ईन्टेकमा भर्ती भई, ५ महिने तालिमदेखि
पल्टनमा नोकरी र त्यसपछिका विभिन्न आरोह-अवरोहलाई पार गर्दै
अहिलेसम्म यस धर्तिमा जिऊँन सफल रहनुभएका
सम्पुर्ण नम्बरी परिवारजनहरूप्रति
म २११६५५५५ नम्बरी गुणराज खायाखिम् र
मेरो श्रीमती ललिता मादेन खायाखिम्को तर्फबाट
यस ३५ सौं बर्ष गाँठ पुगेको शुभअवसरमा

हार्दिक शुभकामना

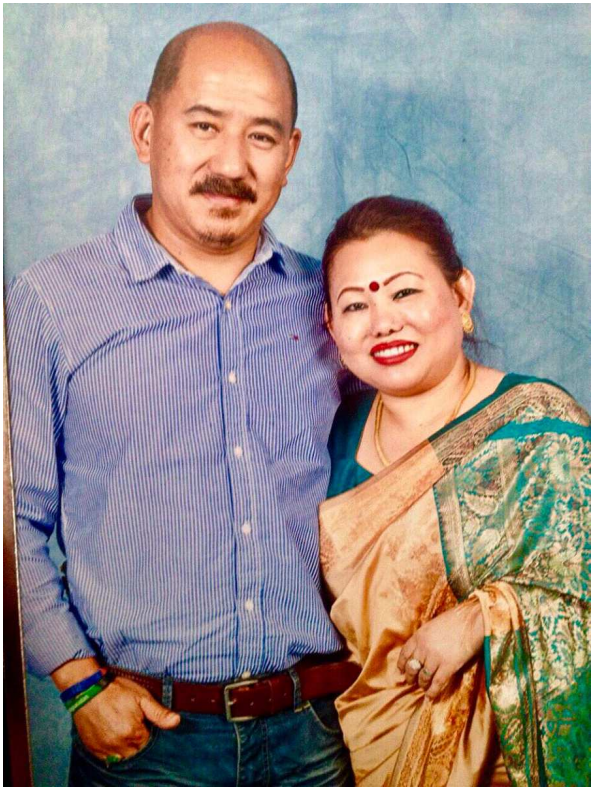

शुभकामना

6019 Bhuwani Rai & Shantu Rai

Thanks for all the fun since 1983 and lovely moments we shared
May we have lots more in the glorious 35th Anniversary.

शुभकामना

6028 Hasta Rai & Mrs

Years come since 1983, and Years go 2017, but our numberiship has stood the test of time. Wishing you the best in this upcoming 35th Anniversary

शुभकामना

6034 Rabidhoj Tamang QOGLR

Very happy 35th anniversary to my beloved numberi and their families. On this special occasion I and my dear wife Arati Tamang wish you a very happy days to come in your day to day life.

शुभकामना

6044 Gopal Giri & Sangita

From the bottom of our hearts, we wish and hope for nothing but the best for you all Numberies and their families.
Be price less and courageous for each other's endless love.
Be Amazing !
Happy 35th Anniversary.

Intake १९८३ को ३५ सौ Joining Anniversary उत्सवको उपलक्ष्यमा
यस् एतिहासिक नम्बरीहरुको भावना र दुख-सुखको अभिव्यक्तिहरु समेटी यस स्मारिका
पुस्तक प्रकाशन भएको खुशीयालीमा यस् पुस्तकमा लेखिएको भावनाले हामीलाई सधैं
गोलबन्द र एकतामा अघि बढ्ने प्रेरणा मिलिरहोस् भन्ने कामनाको साथ
हाम्रो सम्पूर्ण नम्बरी र परिवारज्युहरुमा सु-स्वास्थ्य दिर्घायुको
हार्दिक मङ्गलमय शुभकामना म र मेरो परिवारको तर्फबाट व्यक्त गर्दछौं ।

शुभ प्रार्थी

नारद मनी / गुरुङ तथा मिना गुरुङ

२७१६६०४८

शुभकामना

I Shyam and my wife jointly wish 1983
Intake numberi and their family happy and good health. 35th Anniversary
will be a remarkable moment for ever.

Jai 1983 Intake.

शुभकामना

6130 Home Sunuwar & Mrs

Happy 35th Anniversary to all Numberi and their families.
May your love grow stronger and inspire all, and may life bless you with all the gifts.

21165725 Lokdarsan Lama 6 GR

died in 2014

21165737 Sgt Rabindra Jwarchan 6 GR.

Rabin was in Clerks Pl 6 GR and 1 RGR. He had sustained a head injury 1995 in Hong Kong and was bed bound until his death in 2017.

Whilst he was in care home in Kathmandu he was administered and looked after by British Gurkhas Nepal until his death. He is survived by his wife Mrs Urmila and daughter Angie.

21165834 Jeman Sing Rana 2/2 GR

Died 2015

21165843 Rfn Nandabahadur Pun 6 GR.

Nanda was in C Coy in 6 GR.

He died of a freak accident during border duty in 1985.

He was due to go on his first Nepal leave.

21165894 Bir Bahadur Ghale 6 GR

Died in Nepal during major natural disaster earth quack in Kathmandu.

21165914 Cpl Rajkapoor Sherchan 6 GR.

Raj completed 15 years army service and retired from Hong Kong.

He passed away whilst he was in Nepal on leave a few years ago (exact year not known).

CONDOLENCES

नम्बरी २११६५९२७ भिमलाल पुन मगर

आदरणीय सम्पूर्ण नम्बरीज्युहरू, नम्बर्नीज्युहरू र नानीहरूमा दुखद् समाचारको जानकारी गर्न गईरहेका छौं । हार्दिक श्रद्धान्जली तथा समवेदना ।

हाम्रो अति नै मिलनसार नम्बरी २११६५९२७ भिमलाल पुन मगरज्यु ल्बड क्यान्सरको रोगबाट पिडित हुनुहुन्थ्यो । उपचारको क्रममा ईण्डियाको हस्पिटलमा हिजो बेलुका निधन भएको समाचार हन्सलोस्थित नम्बरी केन्द्र पुन मगरको तर्फबाट जानकारी भएको छ । जानकारीमा आएअनुसार, वहाँ जि आर यु ब्रुनाईबाट यु के मा आउनु भएको, त र नानीहरूको ILE reject भएको कारण फेरी प्रोसेसको निम्ति नेपाल जाने क्रममा अचानक बिरामी परी अस्पताल गई चेक जाँच गर्दा ब्लड क्यान्सर भएको र ईण्डियाको हस्पिटलमा रिफर भई ईण्डिया गई उपचार गर्ने क्रममा निधन भएको जानकारीमा आएको छ ।

त्यसकारण नम्बरी २११६५९२७ Ex-GTR भिमलाल पुन मगरको असामयिक निधनले हामी ईन्टेक १९८३ का सम्पूर्ण परिवारजनहरूलाई बज्रपात तुल्याई भावविव्हल बनाएको छ । वहाँको निधनप्रति हामी अति नै दुखी छौं र वहाँको मृतआत्माप्रति हामी ईन्टेक १९८३ परिवार हार्दिक श्रद्धान्जली चढाउँदै वहाँको मृतआत्माले चिर शान्ति पाउन् र वहाँको शोकाकुल परिवारलाई यस दु:खद् घडिमा शोक सहन सक्ने शक्ति भगवानले प्रदान गरून् भनि प्रार्थना गर्दछौं ।

वहाँ दिवंगत नम्बरी २११६५९२७ भिमलाल पुन मगरज्युको श्रीमतीसहित एक छोरा र दुई बहिनी छोरीको साथमा हुनुहुन्थ्यो र हाल वहाँहरू सपरिवार पोखरा, नेपाल मैं हुनुहुन्छ ।

यस दु:खद् समाचार सबै मान्य नम्बरी परिवारमा पुगोस् ।

ईन्टेक १९८३, एक्ज्युकेटिभ कमिटि

21165969 Til Bahadur Gurung QGE

21166010 Laxmi Limbu 2/7 GR

CONDOLENCE

दिवंगत नम्बरी २११६६०३५ खातिर मनि राईज्युप्रति भावपूर्ण समवेदना

आदर्णिय नम्बरी २११६६०३५ खातिर मनि राईज्युको असामयिक निधनले हामी सम्पूर्ण ईन्टेक १९८३ का नम्बरी र सपरिवारहरू अति मर्माहत र स्तब्ध भएका छौं । नम्बरी खातिर मनि राईज्युको दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै, भावपूर्ण हार्दिक श्रद्धान्जली अर्पण गर्दछौं ।

वहाँको शोकसन्तप्त परिवारजनहरू, आफन्तजनहरू, शुभचिन्तक र शुभेच्छुकज्यूहरूमा यस दु:खद् घडिमा धैर्यधारणा गर्न र दु:खदायी कष्टलाई सहन सक्ने शक्ति प्राप्त होस् भनि भगवानसँग प्रार्थना गर्न चाहान्छौं ।

ईन्टेक १९८३ सपरिवार

तथा

ईन्टेक १९८३ एक्जीक्यूटिव कमिटि

21166081 Gaynu Lamam GTR

21166108 Samritman Rai 2/7 GRn

21166116 Rannodip Rai 2/7 GR

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

नम्वरी २११६५९६९ तिलबहादुर गुरुङको निधनले १९८३ का नम्बरिहरु अत्यन्त मर्माहत एवम् स्तब्ध भएका छौं ।

यस दुखद् घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजनमा हार्दिक समावेदना प्रकट गर्दै दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको लागि भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं ।

केन्द्रीय कार्यसमिति

एवम् सम्पूर्ण १९८३ ईन्टेक

परिवार

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

नम्बरी २११६६०१० लक्ष्मी लिम्बुको निधनले १९८३ का नम्बरिहरु अत्यन्त मर्माहत एवम् स्तब्ध भएका छौं ।

यस दुखद् घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजनमा हार्दिक समावेदना प्रकट गर्दै दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको लागि भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं ।

केन्द्रीय कार्यसमिति

एवम् सम्पूर्ण १९८३ ईन्टेक

परिवार

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

नम्बरी २११६६०८१ ज्ञानु लामाको निधनले १९८३ का नम्बरिहरु अत्यन्त मर्माहत एवम् स्तब्ध भएका छौं ।

यस दुखद् घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजनमा हार्दिक समावेदना प्रकट गर्दै दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको लागि भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं ।

केन्द्रीय कार्यसमिति

एवम् सम्पूर्ण १९८३ ईन्टेक

परिवार

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

नम्बरी २११६६१०८ समृतमान राईको निधनले १९८३ का नम्बरिहरु अत्यन्त मर्माहत एवम् स्तब्ध भएका छौं ।

यस दुखद् घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजनमा हार्दिक समावेदना प्रकट गर्दै दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको लागि भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं ।

केन्द्रीय कार्यसमिति

एवम् सम्पूर्ण १९८३ ईन्टेक

परिवार

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

नम्वरी २११६६११६ रनदिप राईको निधनले १९८३ का नम्बरिहरु अत्यन्त मर्माहत एवम् स्तब्ध भएका छौं ।

यस दुखद् घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजनमा हार्दिक समावेदना प्रकट गर्दै दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको लागि भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं ।

केन्द्रीय कार्यसमिति

एवम् सम्पूर्ण १९८३ ईन्टेक

परिवार

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

नम्बरी २११६६०३५ खातिरमान राईको निधनले १९८३ का नम्बरिहरु अत्यन्त मर्माहत एवम् स्तब्ध भएका छौं ।

यस दुखद् घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजनमा हार्दिक समावेदना प्रकट गर्दै दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको लागि भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं ।

केन्द्रीय कार्यसमिति

एवम् सम्पूर्ण १९८३ ईन्टेक

परिवार

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

नम्बरी २११६५८९४ बिरबहादुर घलेको निधनले १९८३ का नम्बरिहरु अत्यन्त मर्माहत एवम् स्तब्ध भएका छौं ।

यस दुखद् घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजनमा हार्दिक समावेदना प्रकट गर्दै दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको लागि भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं ।

केन्द्रीय कार्यसमिति

एवम् सम्पूर्ण १९८३ ईन्टेक

परिवार

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

नम्बरी २११६५९१४ राजकपुर शेरचनको निधनले १९८३ का नम्बरिहरु अत्यन्त मर्माहत एवम् स्तब्ध भएका छौं ।

यस दुखद् घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजनमा हार्दिक समावेदना प्रकट गर्दै दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको लागि भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं ।

केन्द्रीय कार्यसमिति

एवम् सम्पूर्ण १९८३ ईन्टेक

परिवार

हार्दिक श्रद्धाञ्जली

नम्बरी २११६५९२७ भिमलाल पुनको निधनले १९८३ का नम्बरिहरु अत्यन्त मर्माहत एवम् स्तब्ध भएका छौं ।

यस दुखद् घडीमा शोक सन्तप्त परिवारजनमा हार्दिक समावेदना प्रकट गर्दै दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको लागि भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं ।

केन्द्रीय कार्यसमिति

एवम् सम्पूर्ण १९८३ ईन्टेक

परिवार

Following the Second Chindits trail by 21165962 Gyan Bahadur Limbu

Having served for 27 years in the British Army and retired, I had some knowledge about the Burma Campaign but only limited knowledge of Chindits. After my retirement from the army, I served for 4 years in Afghanistan with 'IDG security' an international security company where I was posted to Myanmar. This has given me an opportunity to explore more about my forefather's battlefields.

Both my grandfather Subedar Budhi Bahadur Limbu and his younger brother Lakh Bahadur Limbu were serving with 3rd/10 GR involved in this Champaign. My grandfather had survived and managed to share his experience with me, one which to this day lingers in my mind as a fairy-tail. However, his brother did not live to tell his tale. I visited Taukyan commonwealth cemetery, the biggest and the most visited cemetery in Asia to possibly find his grave. There are 6,374 known graves in this cemetery. Though I found his name in the list of 27,000 unidentified soldiers names, I could not help but feel a little disappointed that there had not been a proper grave. I also found his name engraved on pillar number 75. Seeing his name made me speechless, emotional and of course brought tears to my eyes. Though his only daughter has passed, I am happy to tell this discovery to his grand and great grand child, who may visit his grandfather's remembrance place in the future.

Every since, I was thinking to visit and explore more of the battlefield. Consequently I was fortunate enough to have been tasked to organize and

lead 77-brigade battlefield tour in 2016. I was over the moon and began to search the special force's history and their trail. It was my first experience organizing such a tour. I felt excited and invested therefore was able to joyfully accomplish my task, which is now imbedded in my mind.

Who were the Chindits?

The Chindits were a British Special Force that served in Burma and India in 1943 and 1944 during the Burma Campaign in World War II. They were formed to put into effect Orde Wingate's newly developed guerrilla tactic of long-range penetration. The Chindits were trained to operate deep behind Japanese lines. Their operations were marked by prolonged marches through extremely difficult terrain by underfed troops weakened by diseases such as malaria and dysentery. There is controversy over the extremely high casualty rate and the debatable military value of the achievements of the Chindits.

Were Gurkhas in the Chindits?

Yes, there were total 5 Battalions that served with Chindits during the Burma Champaign. 2nd Gurkha Rifles, 3rd/9 Gurkha Rifles and 3rd/6 Gurkha Rifles were under 77 Brigade and 4th/9 Gurkha Rifles and 3rd/4 Gurkha Rifle with under 111th Indian Infantry Brigade.

It was the beginning of December 2015, temperatures in Yangoon were still hot. I was having my first cup of tea in the morning when I opened my computer to view a particular email which drew my attention. IDG Myanmar was approached by 77 Bde with regards to providing logistical support, making transport bookings, and on-the-ground coordination to enable their staff ride to Myanmar over the period 13-22 Mar 16. This request also included support to a recce party over the period 6-10 Dec 15.

I was honoured to get this opportunity and be volunteered for the task. After looking into the purposed itinerary and visiting place I began to realize the difficulty I would be facing. Burma/Myanmar is 676,578 square kilometers (261,228 square miles) in size, nearly four and half times bigger than the

size of Nepal and their intended visit sites were located in the northern part of Burma whereas, I was based down south in Yangon. With the fortune of living with modern technology and gadgets. Google became my knowledge and an Iphone helped me to navigate. However, the travelling distance was so vast, it took us 5 days by road and air to accomplish the initial lookout (Recce) task.

During our recce we found no such accommodation in between Mandalay the start point to Myitkyina the finishing point. Hence we discarded the option of travelling by coach and came up with the plan of chartering an entire train which accommodated both sleepers and room for preparing food and beverages. With recce findings and recommendations, the battlefield tour team agreed and the process began.

The dilemma

Back in Yangon, I felt chartering off a whole train was going to be a long-winded process. Having waited for three months, I received complicated news, a last minute dilemma, from the railway department located at Naypyitaw the capital of Myanmar some five hours drive away from Yangon. On the 5th of March 2016, a phone call from the railway department stated the clashes of booking which had to be shorted by that afternoon otherwise our booking would be cancelled.

Even though I spoke politely to them, the department chief refused to provide the actual cause of the booking clash. I had to drive up into the Capital. I was anxious but tried to calm myself down. I checked my watch, the time was 11am. Without wasting my crucial few hours, I grabbed my interpreter and driver and started heading towards the capital. A 5 hour drive away. I arrived just in time at 4pm at the railway department. I thanked to our driver, traffic and above all- god. I investigated the matter with the chief of the railway department in person. He refused to disclose the name of the other team, which clashed with our date and timings stating it was for a diplomatic and high profile visit. I was offered to take an alternative date, which could not be accepted due a very short notice.

I slowly began to realise that there may be a misunderstanding of bookings. So, as soon as I mentioned the name of the 77 Brigade, I saw the chiefs face light up. He asked me how I knew of them and I explained him our bookings was for them and that maybe he was confused with our previous booking. To which he agreed and confirmed. “What a great relief” he said, whilst finalising off our booking and giving us the green signal. I was over the moon and thanked to him before returning back to Yangon.

The tour

My main task began on 12 of March 2016 where I headed up to the ancient capital, Mandalay the second largest city of Myanmar some 12 hours drive away. I then received 77 Brigade advance party on 13th and main body on day 15th of March 2016. They were accommodated in hotel Mandalay Hill Resort at the base of a historic Mandalay hill. My team stayed at a hotel near to the train station due to the ease of logistics and admin. On 13th and 14th our team concurrently worked and arranged the required admin and logistic items to suffice 3 days of the train journey. Which included food, beverages and extra fuel for the generator. Temperature in Mandalay at this time of year had been extremely hot and storing fresh foods was my main concern. Lucky though, the train station manager allowed us to use his office’s corner and it was fully air conditioned ‘Relief’.

Having solved the problem, everything seemed to be running smoothly. I felt confident, and my preparation was complete. On the evening of the 15th I met the entire team of 77 Bde, which was led by Brigadier Alastair Aitken OBE and briefed them on the arrangement. Which included security, admin and logistic matter. This was probably the first battlefield tour from 77 Bde and agreed to name the tour Exercise ‘Chinthe’. In Burmese, chinthe meant the lion and is symbolic, often seen on the entrances of pagodas and temples.

Wednesday 16 March 2016 the Exercise ‘Chinthe’ began with visiting Mandalay hill, it was early morning, our team met up with them at the base of Mandalay hill entrance gate. It was a very fine day, with a clear sky at Mandalay. After snapping our very first group photo at the entrance the

team started climbing up the hill using the stairs. Mandalay Hill is a 240 meters (790 ft) hill that is located to the northeast of the city centre of Mandalay in Myanmar. The city took its name after the hill. It is known for its abundance of pagodas and monasteries, and has been a major pilgrimage site for Burmese Buddhists for nearly two centuries.

This hill is also known as Gurkha hill which was regained by 4/4 Gurkha Rifle and 2nd battalion Royal Berkshire regiment from the Japanese in 1945. During this operation, the 4/4 Gurkha Rifle was selected to storm Mandalay Hill. The entire battalion was transported by lorry to keep the men as fresh as possible for the assault. The Gurkhas were driven one-and-a-half miles north of the railway station and ordered to seize the hill in a silent attack that night. 4/4 Gurkha Rifles assault began at 0100 hours and by first light the whole company reached and joined up at the top of the hill. The day was 8 March 1945. Though in typical fashion, the Japanese refused to give up. The summit and the western slopes had been secured. They had embedded themselves behind rocks, within caves and buildings around the upper slopes and the job of clearing them out was handed to the 2nd Royal Berkshire regiment. Climbing for three quarters up, a memorial plaque for Berkshire regiment is located at the foot of the steep staircase and for 4/4 Gurkha Rifles plaque is decorated on one of the pagoda's pillar on the summit of the Mandalay hill.

On the completion of visiting Mandalay hill, I released our driver who had to drive north for Mawlu the southern Chindit's stronghold position which was known as White City. My interpreter and I started loading up all logistic items into the chartered train which was scheduled to leave that afternoon. The train had total six carriages, the middle four were designated for the Ex 'chinthe' team. Each carriage had a kitchen, dining and two separate sleeper rooms. At 2pm, battlefield tour team arrived at the station and we left Mandalay at 2:30pm. I remember the crossing of Irawadi River through the railway bridge, looking towards a road bridge to the north with beautiful scenery of Mandalay hill.

It was my first train journey in Myanmar and it seemed that the track surface had never be repaired since after the British raj end. So, the entire 17 hours was bumpy, the train hardly managed to get up speed of 30 MPH. Frequent cattle crossing the track, made our train to stop and such interrupted approach, the journey became even slower. Slowly the scenery changed and I was contently enjoying the view of rural villages that we passed by. I was asking a lot of question to my Nepalese origin interpreter, whom was a fourth generation living in Burma. He was from Magog, a town known as ruby land and I preferred to call him with his Nepali name, Sanju. Serving first dinner to entire team was slightly challenging for me. Though with his help, I managed to check all chefs on each carriage and made sure their dinner had been served. All team looked happy and that was great relief. Due to such a juddering ride and constant rail sounds, I hardly managed to get a good nights sleep.

It was the rumbling sound of the train that woke me up. I saw the train was slowing down and changing its track for parking lane. It was some 17 hours of a continuous journey and the time was 6:45 in the morning. As we arrived, the locals were already at the station and ready to host 77 Brigade battlefield team. After serving of morning breakfast, 77 Brigade battlefield team was received, greeted by the local community with flowers and guided to the small Chindit museum, which has been constructed by locals. Mawlu was one of the Chindits Strong hold position during their second operation known as Operation Thursday in 1944. 77th Brigade was given the task of cutting communications leading north from south. After their landing at Broadway, Brigadier Calvert took the three battalions west to 'Railway Valley' to block the road and railway.

After visiting the museum, our team was transported at the battlefield area by the local transport, which was also provided by the community. After a short drive we arrived at the pagoda hill, which was captured by 77 Brigade on 16th March 1944 from the Japanese’s gains and established the stronghold position known as ‘White City’. The first Chindit VC was won by Lieutenant Cairns of South Stafford's for his actions during this battle. While the team were spending their time at the area, I concurrently managed to buy more fresh supplies for the journey such as fresh meat,

vegetables and beverages. The train was equipped with very basic facilities with no refrigerators, hence we had to trust and rely on local food. The tour of 'White city' concluded with an inauguration of a small monument by Brigadier Alastair Aitken OBE and local chief. By then my admin team arrived with takeaway fried noodles, a lunch which we served to them on the ground.

Time was 2:30pm, our train began to move with a rumbling sound and we waved to the locals who were gathered at the station to say farewell. We left Mawlu for Namkwin the next stop, which was another 4 hours of continue journey to the North. Route in between Mawlu and Namkwin was stretched in the narrow valley and with paddy fields and thick forests. Security to the north of Mawlu was bit sensitive because of the Katchin Independent Army (KIA) who were still operating against the government force in that area. Few of the abandoned KIA defensive positions were sighted along the train track and our train was making its continue journey with speed of 30kmph maximum. Our train finally arrived at the station around 6:25pm where we had to stay overnight.

Next morning after breakfast, The battlefield tour team moved to the battlefield area known as Blackpool after 30 minutes of walking from the station. Blackpool was Chindit's second stronghold position, which constructed on 8 May 1944 and occupied by 111 Brigade which was commanded by Brigadier John Masters. Blackpool was close to the Japanese northern front and almost immediately after establishing the defense, 111 Brigade engaged in fierce fighting. A heavy attack against Blackpool was repulsed on 17 May, but a second attack on 24 May captured vital positions inside the defense. Due to the monsoon, heavy rain had broken. This made movement in the jungle very difficult and difficult to reinforce 111 Brigadehad to abandon Blackpool on 25 May. Nineteen allied soldiers, who were so badly injured, beyond the hope of recovery and could not be moved were shot by the medical orderlies and hidden in heavy stands

of bamboo. There were two Gurkha battalions attached with 111 Brigade and they were 3/4th Gurkha Rifles and 4/9th Gurkha Rifles. Standing on their front defensive position known as it's nickname 'Pavilion'. Observing such surroundings and features were breathtaking. Though the realisations of how close the Japanese Observation Post (OP) and their mortar and artillery base was, was so shocking and petrifying. I became emotional and speechless as I was assuming myself in their context, fighting with the jap, dealing with the mosquitos, monsoon and casualties who got shot by medical staff for peaceful rest. After spending of three hours there we left the area though it felt too short.

I then left my assistant with the battlefield team and headed towards Myitkyina the capital city of Katchin state with my driver to coordinate the hotel for accommodation and transport for next day's trip to Mogaung- the final battlefield tour location. On my arrival, I managed to arrange a hotel and transport for next day accordingly and went to the train station to receive the team. The battlefield tour team arrived a little late due to a train ahead that had derailed, causing a complete blockage of the track where a passenger train had been sent from Myitkyina to recover them. I was waiting outside of the platform with a coach and as they arrived, they were then taken to their hotel accommodated at the Riverview hotel.

Next morning, after having breakfast my team went to the hotel and confirmed bookings with a coach. At 07:30, team left Myitkyina for Mogaung and arrived at 09:30 hrs. Mogaung is a small town, located at 66 km Southwest from Myitkyina. Our final day of the battlefield tour began from Pin Hmi Inn Bridge which is located East outskirt of the Mogaung town and the Red House where two member of 3/6th Gurkha Rifles Capt Allmand and Tul Bahadur Pun won the VCs. Over the period from 6th June to 27th June 1944, the 77th Brigade took Mogaung where it suffered 800 casualties - 50% of the brigade's men were involved in the operation. The Brigade then retreated to Kamaing due to its desperate and dying state and followed on to India.

The Chindits had suffered heavy casualties: 1,396 killed and 2,434 wounded. Over half had to be confined to hospital and prescribed a special

nutritional diet whilst hospitalised. The Chindits were finally disbanded in February 1945.

It was another fruitful day for me, of learning about 3/6th Gurkhas battle in Mogaung. Listening about their history from 77 brigade team members, I began to search myself in 3/6th Gurkhas and imagining in awe, being in action with Capt Almond Saheb and Riflemen Tul Bahadur Pun as if it were real. It felt so hard to leave Mogaung. Time had passed by quick and soon it was time to leave. After a late lunch at Mogaung, we left for Myitkyina.

Next day we all flew to Mandalay and the following day our team dropped the 77 Brigade team off at the airport, bid their farewell and made our journey towards Yangon. Throughout of my 8 hour journey back, I was thinking of revisiting these places with possibly with my Gurkha friends and families. It is such a wonderful trail that depicts the epic, historic accomplishments. I look forward to completing it again.

Gurkha Tea

After retiring from the Royal Gurkha Rifles (2 RGR) Warrant Officer I, Gopal Giri (6044) established Gurkha Tea in the UK. A natural outlet for my passion for real Tea and driven by the desire to support the local Tea industry of Nepal. Gurkha Tea has been my way of sharing my love for Tea to the world. It is my way of sharing a piece of Shree Antu, Ilam and to introduce the world to Nepali Tea.

I chose the name 'Gurkha Tea' as a tribute to my time in the regiment and to all my fellow colleagues. Being a Gurkha was and is a great privilege and we have earned our respect through our hard work and integrity. I wanted my Tea to reflect the integrity and passion of Gurkhas and to share with the world a piece of Nepal.

Today, Gurkha Tea has become a brand that is loved by many. We have an online store (www.gurkhatea.com) where we sell all of our teas including Green, Golden, Silver, Black and many more! We are also stocked in various stores around the UK and on Amazon.

People have come to know and love Nepali chiya. We have returning customers who cannot get enough of Nepali tea and new customers who have never tried Nepali tea before but are now converted. Some have been intrigued because of the name, and some have chosen it because they think it will make them as strong as Gurkhas! Whatever the reason, it has been great to see so many people try Gurkha Tea and enjoy it as much as I do.

I hope Gurkha Tea continues to be a success and continues to carry the Gurkha name with pride. And I hope, someday, Nepali chiya will be the favourite choice of every household.

The Accidental Broadcaster

Captain (Rtd) Lal bahadur Shahi (5731)

One would wonder how a Gurkha soldier could become a broadcaster; it is indeed mind-boggling. As with all my 'numberies', I also joined the Regiment/Battalion of my choice after a very hard and eventful nine-month recruit training at 'Training Depot the Brigade of Gurkhas' in Sek Kong, Hong Kong. Stories are rife as to what we were exposed to during our training and to what extent. 'Kar khapnu' was the mantra and no doubt we did that to the limit!

The recruit training aside, joining the 'paltan' was a new journey to our young army career, which was indeed full of excitement. Choosing a career in the army is definitely not plain sailing as there were many ups and downs along the way. Having survived a couple of amalgamations as part of the 'Options for Change' and with a bit of luck, I managed to hang on longer than the majority of my 'numberies'. I must consider myself lucky and privileged to have been commissioned into the Brigade of Gurkhas, as many of us aspired, but only a few of us succeeded.

Being commissioned as an officer was something to cherish and be happy

about, but being posted to BFBS Radio as a broadcaster with no experience whatsoever and a zero interest then, was definitely not what anybody would have wanted. It was something like 'Nakhaun bhane dinbhariko shikar, khaun bhane kanchha bauko anuhar' to me. A hard pill to swallow, I had no other choice, but to accept the commission and be posted to BFBS as a broadcaster, which was an established army post back then. I was the so-called 'accidental broadcaster'. My first day on the job was like being in a cockpit of an aeroplane! It started off at a slow but steady pace and with a bit of trial and error I started loving my newly appointed job. No sooner had I started, I had to leave BFBS and I was to 'revert' back to soldiering as I was on a short posting of only 15 months.

They say, 'lekheko painchha, dekheko painna' and the same thing happened to me as a twist of fate I suppose. I was close to the end of my army career and one day when I was just browsing through the internet and having a look at the SSVC website just out of curiosity, I found out that they required a station manager to replace the legendary Kishore Gurung at BFBS Kathmandu. I applied for the job and got it, but I always had some reservation as to whether I could fill the 'void' that Kishore Saheb would have left. As with my previous stint as a broadcaster in uniform, I had a big challenge. Firstly, to be competent enough to do the shows and secondly, to uphold the good name of BFBS Radio that our predecessors set. With the love and support of our listeners and colleagues alike, we are going from strength to strength. It has almost been ten years on the job now and I have found it so satisfying to serve those who serve. The accidental broadcaster has now turned into a satisfied one – to which, I can't complain!

Major Samraj Gurung
1983 Intake's 'last man standing' in the British Army

Samraj Gurung (21165742), slight in size but nevertheless energetic, jovial and with lively personality comes from Parbat, western Nepal. Educated in Budhanilkantha School Kathmandu, he has fond memories of his early childhood he spent in many Gurkha Children Schools (including primary schools) in Seria, Brunei, Penang and Kulang in Malaysia and Army barracks around New Territories in Hong Kong. His father was an Officer in 6 GR and fascinatingly, he is the third generation of his family to have served in the Brigade, including his uncle and two brothers.

Samraj recalls one of the highlights of his time in Training Depot Brigade of Gurkhas (TDBG) in Malaya Lines when his team, 11 Pl No 2 Coy played against 5 Pl No 1 Coy during the final of Recruit Coy Football Competition. During the fierce match, he took a corner kick that to his surprise curved and went straight into the net, winning the coveted Recruit Coy Football Cup and two cases of San Miguel beer in 1983. After 10 months of gruelling recruit training and two months Basic Clerical trade training, Samraj joined 6 GR in Brunei. He continued to represented his Unit in football and helped to win both British Forces Hong Kong Football League and Knock out Championship in 1990.

Trained as a Gurkha Clerk, Samraj spent 11 years with 6 GR until reformation of the Bde of Gurkhas in 1994 and then served in 3 RGR, 2 RGR and 1 RGR.

He was commissioned in 2002 and became the first Gurkha Adjutant in QG Signals' history. He then served in APC Glasgow, completed a tour as the 'Head Clerk' in 1 RGR and also Adjutant in Bosnia.

In 2009 after completing a Staff Officer's job in British Gurkhas Nepal, Samraj transferred to Royal Army Medical Corps (RAMC). Since then he has worked in many Medical Regiments and Field Hospitals across the British Army. He was promoted to Major in 2014 and is currently holding the appointment of Officer Commanding of Sp Sqn/QM of 33 Field Hospital in Gosport.

Surprisingly, relocation to a seaside garrison has changed his passions towards deep sea fishing and water colour painting very seriously indeed. Every year in summer, he is seen participating in half marathon, raising money for his village school and passionately supports the Gurkha Welfare Trust. He is happily married to Radha and they have two grown up children, Babeeta and Sushi.

Samraj is currently the last member of his intake to have served continuously in the British Army since 21 February 1983. He is due to complete his full Army career in August 2019 by which time he would have served for 36 years and 180 days!

In recognition of his long sterling service to the crown, he has been awarded with two silver clasps on his Long Service and Good Conduct medal, syabash!

- Gopal Giri
6044

HIDDEN CELEBERITY OF INTAKE 1983
Lieutenant (Retd) Kusangkumar Gurung (5826)
2/2 GR/RGR

I (Retd) Kusangkumar Gurung am from Khalte village, of Parbt District, Dhawlagiri Zone, no 4 prefecture, Nepal. I completed my education in my village Khalte and Tri Shahid H. S. Panchamool Syangja. I enlisted into Her Majesty's Armed Forces on 21 Feb 1983 at Pokhara, Nepal. On my successful completion of Basic Military training at TDBG, Hong Kong, I joined 2/2 Gurkha Rifles in Hong Kong where I spent the formative years of my military career, undertaking variety of appointment. On 1 July 1994, I was re-capbadged into 1st Royal Gurkha Rifles. With my impressive report as Regimental Sergeant Major (RSM), I was commissioned in 2002 and retired in 2007. For my loyal service, contribution and commitment I was awarded: NATO Medal with Former Yugoslavia 1998, 1999 and 2003. Commander Falkland Island Commendation (1999), Long Service and Good Conduct Medal (LS&GC), Queen's Jubilee Medal (2002), Commander's Trophy (Recruit Company) 1995 and 1996 and Phrish Trophy Winner (Best JNCO's) 1989.

I have completed 24 years of exemplary service in the British Army. I have been an exceedingly diligent, conscientious and energetic Gurkha who has reached one of the most senior ranks open to me, that of a Queens Gurkha Officer within the Brigade of Gurkhas. This is only achieved by a very small percentage of Gurkhas within a very demanding selection process spread over twenty years. Throughout my service, I have shown great loyalty integrity and a zest for life.

During my military career, I have accumulated considerable experience in general administrative responsibilities and human resource management. I have qualifications over a wide spectrum of military, administrative and sporting activities. My running ability within the Brigade is legendary. I have completed successfully in the Everest Marathon, I hold the record for the gruelling Mount Kinabalu race and I throw myself energetically into any task, no matter how mundane. Throughout my service, I have worked overseas in an English speaking environment. I am a busy, positive character for all season and any role, some of the highlights of my achievement are as follows.

British Forces Cross County (Over x 10 Winning titles)
British Force Khud Race Winner
British Army Cross Country team (Gold Medals)
British Army Athletes team (Gold Medal)
4 X Peak Race HK (Gold Medal with new course record)
International Everest Marathon Nepal (Silver Medal)
Mas Mount Kinabalu International Climbathon (Malaysia)
Winner 1991, 1992 and 1993 (New World Record with completion time of 2 hrs 41 mins - 1991)
Completion of 12 Full Marathon (London Marathon 2 hrs 32 mins)
Completion of 23 Half Marathon (Paris 1 hrs 6 mins)

This has been a matter of great pride, dignity and honour not only for myself but also for Intake1983 as a whole. I feel extremely proud of my achievements. Since my retirement, I have been a very active member supporting numerous organisation i.e. Sahara UK Tamu Dhee UK, Buddhist Community Centre UK and Char Bhanjyang Tamu Samaj. My knowledge, experience, skills and most important this "wilco" attitude has been hugely beneficial to the organisations.

Intake 1983 would like to offer me a well-deserved appreciation for my contribution, commitment and outstanding achievements during my services in the wider Gurkha community. I am a sports icon and inspires many young Battalion running team to achieve the success, I have achieved thus far. I am flexible, utterly loyal hard-worker who takes great pride in the output.

इन्टेक १९८३ एक समिक्षा

कप्रसाद छन्त्याल, ६५९०६

इन्टेक १९८३ भन्नाले सन् १९८३ मा बृटिश गोर्खा सेना र सिंगापुर प्रहरीमा भर्ती भएका तन्नेरीहरु भन्ने बुझ्नुपर्ने हुन्छ । जसमध्ये ४ सय ९० जना बेलायती सेनामा परेका थिए । नेपालका गाम्रिण ठाँउहरुबाट रोजगारीको लागि बिदेशी सेनामा लागेका मानिन्छन् । नेपालको दुई ठाउँ धरान र पोखरादेखी दुई फौजमा भर्ती लागेर काठमाण्डौ हुँदै हङकङ र सिंगापुरमा आएका थियौं । धरानदेखी पहिलो फेसमा भर्ती गरेका भएपनि नम्बर जुनियर दिइएको थियो । दोश्रो फेसमा पोखरादेखी २१ फेब्रअरी १९८३ को दिन भर्ती लागेका थियौं । त्यो दिन अर्थात् हामी धरान र पोखरादेखी विक्रम भवन काठमाण्डौंमा भेला भई हङकङ आगमन भएको पनि ठ्याक्कै ३५ बसन्त पार गरिसकेछ ।

नम्बरी ! हाम्रो पल्टने भाषामा एउटै सालमा सेनामा लागेका अथवा ज्वाँइन भएका दौतरीहरुलाई भन्ने चलन या चल्ती रहेको छ । यो शब्दले एउटा गहीरो अथवा आत्मीयताको भावार्थ दर्साएको देखिन्छ । यस शब्द खास शिष्टाचार भन्दा पनि तिमी, तिम्रो, तँ र तँलाई भन्ने प्यारो शब्दको रुपमा बुझिन्छ । तपाई, हजुर र शिष्टाचार शब्द अथवा सम्मानित शब्द प्रयोग गरीदा त्यसको आत्मीयता भन्ने अर्थ लाग्दैन । यसमा भाषिक शब्दावली बुझ्नाईमा तल्लो तह या जुनियरदेखी माथिल्लो तहसम्बन्धि सम्मान गरिएको ठहर रहन्छ । त्यसैले नम्बरीलाई सम्बोधन गर्दा तँ र तिमी शब्द प्रयोग गर्दा त्यसभित्र आत्मीयता झल्कन्छ ।

गाउँघरको स्वतन्त्र जीवन र बा-आमालाई ठगी खाएको त्यस अल्लारे जोवनदेखी सैनिक कठोर जीवन पद्धतीको भोगाई कम कष्टपूर्ण थिएन । गाउँको बेरोजगार तर स्वतन्त्र जीवनशैली एक प्रकारले दाम पनि नहुने, काम पनि नहुने । भनाइ छ "जाँ जाला जोगी भातै खाला" । हो हामी धेरैको जीवनचक्र त्यस्तै थियो । केही बाहेक विद्यार्थी जीवन अंगालेका थियौं होला ।

हामी मानिसमा भौतिक जीवनशैलीका चक्रब्यूहमा अन्यत्र रोजगारी या खान लाउनको लागि भौतारी रहने प्रवृति रहेको हुन्छ । गाउँ छोडी अन्यत्र रोजगारीमा जाँदा लाहुर गएको मानिन्थ्यो । हाम्रो शुरुको समयमा अन्य देशमा रोजगारीको लागि गएका युवा जमातलाई लाहुरे शब्द प्रयोग गरिने चलन-चल्ती रहेको भएपनि विशेष भारतीय र बृटिश सेनामा आबद्द रहेकालाई लाहुरे भनिन्थ्यो । खास बृटिशकालिन भारतमा अहिले पाकिस्थानस्थित लाहोर

शहरको नामदेखी लाहुरे शब्दले विदेशी सेनामा काम गर्ने नेपालीहरुलाई भन्ने चलन रहेको मानिन्छ। त्यस्को आफ्नै महत्व र बिशेषता हुन सक्छ। जे भएपनि हामी इन्टेक १९८३ पनि उक्त शब्द लाहुरेदेखि मुक्त हुन सक्दैनौं।

हामी नेपालको विभिन्न ठाउँहरुदेखि भर्ती लागेर पहिलोपटक हङकङ आएपछी अपरिचित साथीहरु एउटा परिवारको रुपमा रहन पुगेका थियौं। परिवारमात्र नभई नम्बरीको नाता कायम रहन गएको थियो। हामीमा उमेरको हिसाबले केही फरक रहेपनि एउटै दौतरी थियौ। हाम्रो नजिकको नाता नम्बरी कायम रहेको थियो। उक्त नम्बरी शब्द कति प्यारो थियो र अहिले ३५ बर्षपछी पनि उत्तिकै प्यारो छ। यो नम्बरी शब्दमा कुनै विभेद देखिदैन। हामीमा भनाभन गाली गलौज र तँ तँ र म म हुने गरे पनि नम्बरीको नाता कहिल्यै टुटेको छैन र यो धर्तीमा दुईजना नम्बरी रहेसम्म इन्टेक १९८३ को नम्बरीको नाता कायम रही रहने छ।

हामी मनुष्यहरु सधैं परिवर्तित अवस्थालाई मध्यनजर गर्दै प्रगति पथमा हिडीरहेका हुने गर्दछौं। भौतिक सुख-सयल हाम्रा असिमित चाहना हुन्। त्यसैको प्राप्तिमा विश्वको हरेक कुनामा हाम्रा इन्टेक १९८३ का नम्बरीहरुको बासस्थान रहेको पाइन्छ। हामी जुन परिस्थिती र अवस्थाले जन्मभूमी छोडी अन्यत्र गएको भए तापनि हामी नम्बरी हौं। हाम्रो नाता नजिक रहीरहनेछ। अहिलेको सूचना प्रविधिको युगमा हामी टाढा र पराई हुने छैनौं। भेला सम्पर्कमा आउन नचाहे नभ्याए बेग्लै कुरो हुन्छ। कुनै कठिनाई बिना हामीमा अनेक सम्पर्क शुत्रबाट नजिक रहीरहने हुनेछ।

हामी कुनै पनि अजम्बरी रहँदैनौ। हामीलाई एकले अर्कोलाई सहयोगको खाँचो रहीरहने छ। त्यो भनेको हाम्रो एकता र नम्बरीको न्यानो मायाको आवश्यक्ता रहने भन्ने हुनेछ। सुखमा नमात्तीनु र दुखमा नआत्तीनु भन्ने भनाईलाई यस इन्टेक १९८३ ले मूलमन्त्रको रुपमा लिनुपर्दछ। सदा हातेमालो गर्नुपर्ने अवस्थामा हामी जुन देशमा बसोबास गरीरहेको भएतापनि एक ठाउँमा आउन जरुरी छ। त्यस्को लागि हामीमा निरन्तर कनेक्सनमा रहीरहनु पर्छ। हाम्रो एकता नै इन्टेक १९८३ को महत्व हुनेछ।

कुनै पनि व्यक्ति सम्पन्न हुन सक्दैन। दुख पर्दा साथ र सहयोगको खाँचो रहन्छ। सुखमा हामीलाई कसैको आवश्यक्ता नरहन सक्छ, तर दुखको घडीमा कुनै न कुनैको हातेमालो या सहारा चाहिन्छ। उक्त समयमा नम्बरी इन्टेक १९८३ को एक मत हुनुपर्छ। सहयोगको भावना त्यहाँ उत्पन्न भईदियो भने नम्बरीको गरिमा उच्च रहनेछ। त्यो भनेको एउटै मन, वचन र कर्मले बाँधिएको हुनेछ। त्यसैले नम्बरीको भ्यालू छ र दुईजना नम्बरी यस धर्तीमा रहेसम्म

इन्टेक १९८३ भनेर गर्भ गर्ने ठाँउ रहने छ । विगतमा हाम्रा नम्बरीको यस धर्तीदेखी अन्त्य हुँदा सबै नम्बरीको आर्थिक सहयोगको ताँती लागेर सामाजिक सञ्जाल भाइबरद्वारा सहयोग गरिएको जगजाहेर छ । यो सहयोगको भावना निरन्तर हुन जरुरी छ । गत बर्ष हाम्रा इन्टेक १९८३ का नेतृत्वदेखि अन्तिम ५० जना नम्बरीहरु यस धर्तीमा रहेसम्म सहयोग हुनुपर्ने प्रस्ताब राख्नु भएको थियो । हामीमा सद्भाव र आदर सहयोगको सिस्टम जिवित र सक्रिय रहुन्जेल कायम भएमा उचित रहने थियो ।

आजसम्म जति राम्रा-नराम्रा परिघटना घटेका छन् ती त्यसमा नम्बरीहरुको सहभागिता रहने गरेको छ । "एक थुकी सुकी सय थुकी बगी" । यो हाम्रो मोटो हुनुपर्छ । कुनै पनि नम्बरीको परिवार हाम्रो अभावमा अथवा हाम्रो नम्बरीको अनुपस्थितीमा निरास नहोस् भन्ने भावना हुनुपर्छ । त्यसैले इन्टेक १९८३ सदा अथवा अन्तिम दुई नम्बरी यस धर्तिमा रहेसम्म एकताको आवाज र नम्बरीको नाता रहनुपर्छ । सम्पर्कमा रहनु पर्छ । उक्त ती नम्बरीहरु भाग्यमानी र नम्बरीमा सबैभन्दा धेरै आयु भएका अथवा उमेर बाँच्ने इतिहास रहने छ । त्यो इतिहास हाम्रा सन्ततिले देख्ने छन् ।

हामी नेपालको पूर्व मेचीदेखि पश्चिम महाकालीसम्मका दौतरीहरु हङकङ आगमन पश्चात् शुरुका सैनिकसम्बन्धी आधारभूत तालिमको शिलशिलामा त्यहाँका तालिम केन्द्र र वन पाखामा खेलेका र घुमफीर गरेका कैयौं अविस्मरणिय क्षणहरु छन् । काँचो व्यक्ति वा सैनिक अनुभव हुनलाई मान्छे बनाउनु वा परिपक्व सेना बनाउनु कम जोखिम र खर्चालु मानिदैन । हामीले सामुहिक भोगेका सजायहरुमध्ये नाला परेड, पिटाई खानु, दौडनु, भिम खिँच्नु, ब्यान खिँच्नु, कुखुराको पोजिसनमा उभीनु, घिसर्नु, नालीमा घिसर्नु आदि इत्यादी कति हो कति सजायका आयाम भन्नै नसकीने र अर्थ लाउनै कठिन । एकल सजायमध्ये फूल पोशाकमा हेल्मेट लगाएर खाना खान जाने र आउने सबैभन्दा एकल कठिन सजाय मानिन्थ्यो । त्यस्मा एकल ईज्जतको पनि सवाल रहने गरेको हुन्थ्यो । हो यस्ता तमाम गतिविधी नम्बरीका अविस्मरणिय क्षण हुन् ।

सेनाको तालिम प्राप्त व्यक्ति बन्न सामूहिक रुपमा हातेमालो गर्नुपर्ने हुन्छ र तालिम लिएका मध्ये कुनै असफल हुनु किमार्थ उचित मानिदैन । सेनाको कठोर अनुशासनमा रहेर तालिम लिनुपर्ने प्रावधान मुताविक कुनै मेम्बरले साना-तिना गल्ती गरेमा सबै मेम्बर अथवा सेक्सनका दौतरीहरुले सजायको भागीदार रहनुपर्ने । सेक्सनका कुनै व्यक्ति या मेम्बरले राम्रो काम गरेमा स्याबासी सबैले पाउनुपर्ने सामुहिक व्यवस्था रहेको उक्त सैनिक नियममा बेलाबखत कम कस्टपूर्ण र जोखिम हुने थिएन । त्यही भएर नम्बरीको नाता र नम्बरी शब्द आफैमा महत्व र

गहन अर्थ राख्ने बुझाइ हुन्छ ।

हामी सबैलाई बिर्सन नसकिने चाँही दुख र सजाय भोग्दा कुँहुँ-कुँहुँ रोएका क्षणहरु कम स्मरणिय मानिदैन । घरको सम्झनामा दुखी हुँदै पिटाई र सजाय भोगेका तमाम क्षणहरु यस नम्बरीका महत्वका पातोहरु मानिन्छ ।

सजाय नभोगेका नम्बरी भेटीदैन । सजाय बिना रीक्रुट जीवन अधुरो रहन्छ भन्ने भनाइ छ । आफ्नो जन्म दिने आमाबाबाले मान्छे बनाउन नसकेको छोरा सैनिक नियमले मान्छे बनाउँछ भन्ने उक्ति रहेको त्यसै होईन होला । हो सैनिक नियम पालना गर्न सकीएन भने उक्त व्यक्ति सेनामा रहन पनि सक्दैन । हामी नम्बरीहरु सैनिक नियमले खारीएर यहाँसम्म आएका हौ । हामीले गर्भ गर्नुपर्ने के पनि हो भने हाम्रा एक मात्र नम्बरी अर्को बर्ष अथवा ३६ बर्षसम्म सैनिक सेवामा रहीरहने भन्ने गत बर्ष हाम्रा नम्बरीदेखी उत्घोषमा जानकारी गराउनु भएको थियो । सेनाको तल्लो तहदेखी प्रगती गर्दै यस्तो लामो सेवारत् हुन सक्नु चानचुने होईन । हामी सबैको तर्फबाट उक्त सेवारत् नम्बरी मेजर सामराज गुरुङलाई सम्मान गर्नुपर्छ । उहाँ एउटा इतिहासको पात्र मानिनु हुन्छ ।

नम्बरीका भुल्न नसकिने अन्य क्षणहरुमध्ये छुट्टीमा दुख भुल्ने ती नाँचगानहरुमा मारुणी र पुर्सुडे कम मानिदैन थियो । के गर्नु यो पात्र गतिलो बंगारेमा नाम दर्ता भएको थियो । कला जबर्जस्ती बनाएर बन्ने हुँदैन । एउटा बर्दान पाएको वस्तु वा कला प्रस्तुति गर्ने माध्यम पाएमा त्यस्ले ठाउँ पाउने हुन्छ । हाम्रा नम्बरी त्यसमा पनि कम थिएनन् । फुर्सद्को समयमा अथवा रिक्रुट जीवनमा सदा तनाव र बिरक्त हुने मनलाई बहसमा राख्न पनि यस्ता मनोरञ्जनयुक्त कृयाकलापले महत्व राख्छ । भनिन्छ मानिस सधैं दबाबमा रहन सक्दैन । फ्रेस हुन जरुरी रहन्छ । रिक्रुट जीवन हमेशा दबाब र अनुशासनमा रहने हुँदा दिमाग फ्रेस गर्नु जरुरी रहने भएकोले बेलुकीको मनोरञ्जनात्मक कार्यक्रमदेखि खुशी उन्मुक्त हुने गर्दथ्यो । त्यसैले शुक्रबारको बेलुकीदेखी यस्ता कार्यक्रम गरिन्थ्यो ।

हामी इन्टेक १९८३ को सामुहिक तालिम अवधी ९ महीना पुरा गरी सैनिक जिवनको शुरुआततर्फ विभिन्न रेजिमेन्टहरुमा जाने क्रममा उक्त तालिम अवधीसँगै बसी छुट्टिने अवस्था पनि कम स्मरण योग्य थिएन । कतिपय नम्बरीहरुमा ९ महीना तालिम पश्चात् आ-आफ्नो पल्टन लागे पछी अर्झैं भेट नभएको मानिन्छ ।

अहिले हामी धेरैजसो नम्बरीहरु बाजे (हजुरबुवा) बनी सकेको र सामाजिक दायित्वतर्फ

भिजेको देखीन्छ । सामाजिक सेवाको कुरो गर्दा केही उच्च स्थान वा नेतृत्वतहसम्म पुगेको पाइन्छ । यो पनि हामी नम्बरीको लागि महत्वको विषय हो । शुरुको समय अथवा सैनिक जिवनदेखि अवकासपश्चात् नागरिक वा पूर्ण सिभिलियन जिवन पद्दती अगाँल्दा केही असहज रहन गएको भएपनि समयान्तर त्यसमा एड्जस्ट हुन सकेका छौँ भन्ने लाग्छ ।

अवकासपश्चात् विश्वका धेरैजसो राष्ट्रहरुमा हाम्रा नम्बरीहरुका सेटलमेन्ट रहेको पाइन्छ । हामी जहाँ जुन देशमा बसोबास गरेका भएपनि अहिलेको यस विश्व सूचना प्रविधिको युगमा टाढा छैनौ । नचाहे बेग्लै कुरो हो । अतः हाम्रो यस महत्वको दिन अथवा यस ३५ औ बर्ष गाँठको अवसरमा सबै नम्बरीहरु एकै ठाउँमा भेला हुनुपर्छ । यो हाम्रो मिलनबिन्दुको दिन हो । धन्यबाद ।

जय इन्टेक १९८३ नम्बरी ।

Intake 1983 Numberies

- गुणराज राई
(५९५९)

1983 को फेब्रुअरी मा धरान घोपा क्याम् मा कठिन रेक्रुट छनौट भईसकेपछि पहिलो,दोस्रो चक् क्रमशः हङ्कङ् जानको लागी ठिटाहरुले भरिएको बस काठमाडौ तर्फ स.र.र.र घुँईकियो अनि एकैश्वरमा गीत गुञ्जिन थाल्योः

कड्के आँखाले झुक्यायो मलाई, सान् नानी होकी मनेर।
ब्रिटीश आर्मीले लोभ्यायो मलाई, शुःख पाईन्छकी मनेर ।

छनौंट भाको पहिलो दिन मै ठुटे कपाल भाको, त्यसपछि त हरियो जर्शी हरियै पत्लुङ् पाको ।

नम्बरी मनेर चिनाईयो अब, ए टि थ्री रेक्रुट मनेर । आफैंलाई पनि झुक्यायो क्यारे, ऐनामा आफ्नै सकल हेरेर ।

मलाई लाग्छ धेरै ठिटा, काठमाडौ नै, पहिलाचोटी गाको ।
काठमाडौ मै पुग्दाखेरी रणभुल्ला भाको ।

हङ्कङ् पुर्यायो हाम्लाई, ईन्टेक् एटि थ्री रेक्रुट् बनेर ।
सेक्कङ्को गर्मीले सतायो हाम्लाई, एटी थ्री रेक्रूट् भएर ।

अलि पर शुई ताऊ मा फिल्डक्राफ्ट सिक्न गएका थियौ।
अलि माथी ताईमोशनमा ढाक्रे दौडन गएका थियौं।

अलि पर शुई ताऊ मा फिल्डक्राफ्ट सिक्न गएका थियौ।
अलि माथी ताईमोशनमा ढाक्रे दौडन गएका थियौं।

बि एफ् टी र सि एफ् टीले सतायो मलाई, ए टी थ्री रेक्रूट बनेर जाली भेष्टले झुक्यायो मलाई, शितल हुन्छ कि भनेर ।

त्यहीपर एयर स्ट्रिप्मा कुद्रे तालिम् गरेका थियौं, बि एफ् टि र सि एफ् टि मा फोक्सो धेरै फूलाएका थियौं।

त्यहिपर यून्लङ् बजार घुम्न पनि गएका थियौं,फर्के पछि गुरूजीको डन्डापनि भेटेका थियौं।

फ्लोभरकप र क्याशल्पिक ढुट्यायौं हामीले, हार्बोरिङ् र फिल्ड फा-यर्रीङ् गरेर ।

अलिपर फेन्लिङ स्याङ्शूई बजार पनि गएका थियौं, लोऊ रेन्ज र शान वाई रेन्ज मा गोली पनि हानेका थियौं।

लोऊ रेन्ज र शन् वाई रेन्ज धाएका थियौं, एस् एल् आर् बन्दुक् बोकेर, खाडलमा ऊँधोमन्टो भएका थियौं, गोली वास्आऊट् भएर ।

प्लाटुन् पोष्ट थर्कायौं हाम्ले नम्बरी सबै नाचगान गरेर, मारूनी र ढङ्गारे भई नाचियो क्यारे दुख पीर सबै भुलेर ।

अलिपर प्लाटुन् पोष्ट मा वेपन ट्रेनिङ गरेका थियौं, काम् बि-गार्द गुरुजीको नाला परेड् भेटेका थियौं।

कुक् हाउस् पुगिन्थ्यो जहिल्यै, लेफ्राइट् लेफ्राइट् गरेर ।
टि डि बि जी थर्कान्थ्यो हाम्ले, लेफ्ट-राईट् लेफ्ट-राईट् गरेर ।

यसरि ईन्टेक् १९८३ नम्बरी मा दर्ता भई, जसरी एउटा बच्चा नौ महिनामा आमाको कोखबाट जन्मन्छ, त्यसरी नै रेक्रुटहरुले नौ महिने तालिम पास गरी, रेक्रूट नम्बरीहरु, soldier नम्बरीमा परिणत भई, No1 pl No1 section Overall Champion हुँदै अतित् को सम्झना रहन पुग्यो। ईन्टेक १९८३ का सम्पुर्ण नम्बरी परिवारजनहरु प्रति, तितो-मिठो सम्झना गर्दै 21165959 नम्बरी गुणराज याख्खा र परिवारको तर्फबाट सम्पूर्ण नम्बरी परिवारहरुमा हार्दिक शुभकामना ।

MILITARY PROVAST GUARD SERVICE (MPGS)

एक झलक

सुदुर पूर्व नेपाल ताप्लेजुङ्ग तमोर खोला खेजेनीम् हाल फक्ताङलुङ गाउँ विकास समितिमा जन्म भई खेली हुर्की १९ वर्षको निश्चल, ईमान्दार र एक लक्का जवान आफ्नो भविष्यको खोजीमा ब्रिटीस आर्मीमा १९८३ सालमा भर्ती भई आफ्नो सीप, कला र कोसिसको बावजुद् २० वर्षको अवधीभित्र सिपाहीबाट इब्लु ओ २ (Wo2) को पदमा Feb 2003 सालमा अवकास भई भाग्यवस वा अभाग्यबस यु. के. मै बसोबास गर्ने भइयो। यही युकेमा बसोबास गर्ने भएपछि यहाँको कानुनअनुसार काम गर्नुपर्ने हुनाले Security को काम गर्न थाले। यही Security काम गर्दा गर्दै यु. के. भित्रको Army, Navy, Airforce र JF6 Cami हरुमा General Guard Duty गर्ने Non-deployable force थानेकी Military provast Guard service (Migs) विषयमा केही जानकारी प्राप्त भयो र सोधी खोजी पश्चात् 14 Jul 2004 मा नयाँ British मा नयाँ British Army No नयाँ Cai badge को साथमा फेरी भर्ती भइयो।

यो Military Gravast Guard Service (Miss) British Army General Cori (AGC) कै Under Cooand भित्र पर्दछ र Dress Discipline, Rules and Regulation अन्य Army जस्तै छ, Except Ogerational Tour जानु पर्दैन। 4 वर्षभन्दा धेरै British Army मा जागीर गरेको जागीर छोडेको ..... वर्ष भित्र 47 वर्षभन्दा मुनीको जुनसुकै पदको, British Citizenship भएको Non-Pensioner वा Pensioner हरुले यो Miss मा भर्ती हुन पाउँछ। "Costodien Costodire" Guarding the Guardians यसको Moto हो भने To deliver trained professionals in order to meet defence armed security regurements चैं यसको लक्ष्य हो यो Miss 1997 सालदेखी नै स्थापना भएको थियो र हालसम्ममा करिब जना कार्यरत छन्। त्यसमा 70% चै Ex-Gurkhas हरु छन्।

परिवारको खुसी र सँगै बस्नुको आत्म सन्तुष्टीले २ वर्षसम्म राइफल बोकेर यूकेको हिउँ वर्षा झरी भएपनि गेटमा उभिएको केही क्षण जस्तो भयो । Previous service को आधारले गर्दा Promotion को सिढी चाँडै चढ्न पाएर Guard Commander (CPL) पछी Arm Guard बाट छुटकारा पाइयो । यूकेको Housing विषयमा Army Quarter धेरै सस्तो भाडा, Free water, No need home Insurance, Free Maintance गरी दिन्छ । अन्य सुविधामा Free Medical, Dental र Medicine साथै सिकिस्त बिरामी भएर काममा नगए पनि तलब पाइरहन्छ । यस्तै-यस्तै अन्य सुविधाहरु पनि छन् ।

हालसम्म केही Ex Gurkhas सिपाहरु Migs को जागीरबाट 55 वर्षको उमेर पश्चात् अवकास भइसकेका छन् र उनीहरुले आफ्नो जागिरको अवधी र पदको आधार Lumsum र Immidiate Pension पाउन थालीसकेका छन् । यसैगरी भाग्यले सत्य दिए कालले सोंच अर्को वर्ष 2019 Aug मा 55 वर्षको वर्षगाँठपछि मेरो पनि अवकास हुने पालो आइसकेको छ । 55 वर्षको उमेरमा British सरकारको 2 वटा Pension भएपनि काम चैं 67 वर्षको उमेरसम्म गर्नुपर्ने भएकोले फेरी अर्को कामको खोजीमा लाग्नुपर्ने जस्तो छ । त्यसैले आजलाई यती मै मेरो कलम बन्द गर्दैछु । नयाँ काम पाएर गर्न थालेपछि त्यसको विषयमा र अनुभव बताउन फेरी आउनेछु ।

Jai 1983 Bhuwani Limbu (5961)

अवकाश पछीको समय

सर्वप्रथम १९८३ सालमा भर्ती हुनुभएका सम्पूर्ण प्यारा नम्बरीहरू र यहाँहरुको परिवारजनमा अभिवादन नमस्कार ।

हाम्रो यस ऐतिहासिक बर्षगाँठको शुभ-अवसरमा निकालिएको स्मारिकामा मैले पनि आफ्नो छोटो भनाई राख्न पाऊँदा हर्षित छु र ज-जसले यसप्रति लगानी र परिश्रम गर्नुभएको छ वहाँहरुलाई अन्तर हृदयबाट आभार प्रकट गर्दछु ।

झण्डै १२ बर्षको पल्टने जिवन सकेर स्वदेश फर्केर दिनचर्या एक किसिमको मसला नपुगेको तरकारी जस्तै थियो । के गरौं कसो गरौं हुने अप्ठ्यारो खालको बानी परिसकेको थिएछ पल्टनमा रहँदाको व्यस्तता व्यवहारिकताले ।

ब्रिटेनले हङकङ चाईनालाई हस्तान्तरण गर्ने भएपछी लगभग ८ र ९ हजारको संख्यामा रहेका गोरखालीहरु कटौती गरी सानो संख्यालाई ब्रुनाई र बेलायतमा अटाऊन ब्रिटेनलाई निकै धौ-धौ परेको थियो । हरेक पल्टन-पल्टनमा रिडन्डेन्सीको राजनिति राम्ररी चल्दै थियो, कसैको चाहनाकै थियो भने कसैको चाहना विरुद्धको जुवा खेलाई थियो ।

यसै चपेटामा म पनि १९९४ को आर डी ७ मा आफ्नो पल्टन गोरखा इन्जीनियरबाट नेपाल फर्के अवकासको रुपमा झण्डै ४ बर्ष नेपाल बसाईपछी अब कतै कहीं नोकरीमा जानुपर्ला भन्ने सोच आयो । वातावरण खानपिन रहनसहन सबै कुरामा बानी परिसकेको कारण मैले हङकङतर्फ नै गएर काम गर्ने निधो गरि सन् १९९८ म त्यतै प्रस्थान गरे । त्यहाँ गएको केहि हप्तामै काम पनि नभन्दै पाईयो । आफुले जाने बुझेको काम कन्स्ट्रक्सन कम्पनीको इन्टरनल पैन्टिङ्ग डेकोरेटिंगमा सुरु भयो । केहि महिनापछी झन् आफ्नै ट्रेड सिकर्मी (Carpenter) काम गगनचुम्बी भवनहरुमा इन्टरनल फर्मवर्क र शटरिंग वर्क काम गरियो । कम्पनीले झण्डै ५ महिनापछी फेरि पैन्टिङ्ग एण्ड डेकोरेटिंग काममा टिम लिडरको गरिदिनु पऱ्यो भन्ने आग्रह गरेपछी मैले स्वीकार गरि सोही काम ढुक्कसँग लामो समय गरियो । काम गर्न पाएपछी जुवामा नारिएको गोरु झैं समय बितेको थाहा नहुने

कहिलेकाँही त खाजा खाने समय पनि कटिसकेको हुने, बेलुकी काम बन्द गर्ने बेलासम्म मारामार जोतिई रहने, काममा सन्तुष्टि एक किसिमको मज्जा लाग्थ्यो ।

काम गर्दा खेरीका बिर्सन नसकिने क्षणहरु पनि छन् जस्तै कहिलेकाही रङको भाडा शरीरभरी घोप्टिएको, ६० तलामाथी हिडेर जानुपर्दा हैरान परिन्थ्यो र खाजा खाने समय नै सकिन्थ्यो, अस्थाई लिट्स गडबडी भएर रोकिएको रोकिए हुँदा घण्टौं अड्किएर बस्नु परेको अहिले जस्तै लाग्छ ।

परिवारहरु साथै भएको कारण घरपरिवार तर्फको कुनै चिन्ता गर्नुपरेको थिएन । परिवार र आफ्नो कामबाट आर्जन राम्रै भएको कारण एक किसिमले आर्थिक मजबूत र पारिवारिक आनन्द सन्तुष्टी थियो । बर्ष-बर्षमा सपरिवार नेपाल र गाऊँघरको भ्रमण पनि छँदै थियो, यसबाहेक हङकङमै पनि सप्तान्त र बिच-बिचका छुट्टी र चाडपर्वहरुमा भव्यताका साथ मनाउने मनोरन्जनमा पनि कुनै कमी थिएन । एवम् रितले हङकङमा ६ बर्ष बितेको पत्तै भएन ।

जब बेलायत सरकारले भु.पू. गोर्खाज र तिनका परिवारलाई आवसीय इजाजत दिइएपछी हङकङ छोडी बेलायत आउने इच्छा जाग्यो र सन् २००७ मा परिवारसहित फेरि गोठै सारेर बेलायत आइयो ।

बेलायतमा आएर सुरुको बर्षदेखि फान्ब्रो ह्याम्पशायरमा बसाई भएबाट अन्त कतै जान सर्न परेको छैन । बर्षमा एकपटक सपरिवार नेपाल आवातजावत त छँदैछ । बुद्यौली पानामा प्रवेश भए तापनि जिन्दगीको यात्रामा दुख-सुख दिनचर्या राम्रै गुज्रीरहेको छ ।

राम कुमार सुनुवार (६५९७६)
२ र ७ जी.आर.र क्यु.जी.ई.

लघु कथा

आकांक्ष प्रवेशिका परिक्षाको तयारीमा जोडतोडका साथ लागी रहेका थिए। उसको चाहना परीक्षामा उत्कृष्ट श्रेणीमा उत्तिर्ण भई उच्च शिक्षा हासिल गरि शैक्षिक योग्यता मजबुत बनाउनु थियो। साथ-साथै कालान्तरमा वा भविष्यमा देश र जनताको लागी समर्पित हुने तिव्र इच्छा र चाहनाको विउ पनि अंकुराउँदै थियो उसको मनमा, भावनामा अनि विचारमा। त्यसै समयमा यि सारा चाहनाहरुलाई भत्काउने गरेर एउटा यस्तै छान्ने प्रवेश गर्‍यो युवा जमातमा जुनो, गाउँमा गल्लावालाको घरमा A.R.O. (Area Recruiting Officer) को आगमन। जसको चर्चा, परिचर्चा गाउँभरि सवत्र यत्रतत्र, छ्याप्-छ्याप्ती थियो। "कुन-कुन भाग्यमानी युवाहरु जाने भए ब्रिटिश आर्मीमा" भनेर। त्यसको प्रभाव आकांक्षालाई पनि राम्ररी नै पर्‍यो र आफ्नो नाम गल्लावालाको खातामा दर्ता गरायो किनकी आकांक्षा पनि सुगठित शरीरको धाने थिए। केही कुरामा कमि थिएन।

अब छनौट प्रकृया आरम्भ भयो यसको प्रारम्भमा A.R.O.ले प्रकृयाको बारेमा विस्तृत जानकारी दिए।

- Numberi

ब्रुनाईको सिल्भर ज्युब्लि २००८

ई.सं. १९८३ सालमा Hongkong को TOBG मा भेट गए पश्चात् जोडिएको सम्बन्ध र आफन्तको नाता Numbari अति सुन्दर शब्द हाम्रो उमेरसँगै झन् कसिलो बन्दै गइरहेको छ । हरेक वर्ष गरिने हाम्रो अत्यन्तै महत्वपूर्ण जमघटले देखाएको सद्भाव साथै घनिष्टताको दृश्य नै यसका मूलतः प्रमाण हुन् । समय कत्ति चाँडो बितेछ थाहा नै भएन ती कलिला अनुहारहरु पेन्सनको रातो पट्टा च्याप्दै स्वदेश फर्कने लहर चलिसकेछ यसरी स्वदेश फर्कदै गर्दा स्वदेशमा परिवार सँगै बसेर केही गर्ने उद्देश्य र आकांक्षा पनि त नबोकेका होईनन् तर स्वदेशको त्यो अवस्था र व्यवस्था सधैं परनिर्भरतामा जरो गाडेको देख्दा त्यो सोंच र सपना साकार बन्न कठिन देखियो । यता लामो समय British को दानापानीमा बिताएको जीवनशैली विदेशमा देखिएका आँखाको पवित्रता परिवर्तित परिवारको जीवनशैलीको त्यो आवश्यकता यता झिनो पेन्सनको रकम यी यावत कारणले स्वदेशको पारिवारिक जीवन लामो समय सार्थक भएन ।

त्यस समयमा पेन्सनपछिको अर्को भरपर्दो संगठन GRU थियो । हाम्रो पारिवारिक आवश्यकता परिपूर्तिलाई मजबुत बनाउन विस्तारै नम्बरीहरुको आगमन बढ्दै गएर १६० जनासम्म पुग्यौं सायद यो दोस्रो ठूलो संख्या मान्न सकिन्छ । ती परिपक्क नम्बरीहरुको भेट पश्चात् गरिएको स्तरीय वार्षिक जमघटको सम्मेलन नै यसको मूल उदाहरण हुन् । यो नम्बरीहरुको रमाईलो समय पनि लामो रहन सक्ने UK ILE को सुनौलो अवसर पश्चात् विस्तारै संख्यामा गिरावट हुन थाल्यो यता भने हाम्रो महत्वपूर्ण वर्षको आगमन नजिकिँदै आइरहेको थियो । यो महत्वपूर्ण वर्षलाई स्मरणीय क्षणको उत्सव बनाई सफल पार्न बसेको नम्बरीहरुको बैठकले कार्यक्रम तर्जुमा गर्दै २९ फेब्रुअरी २००८ शनिबार को दिनलाई NUMBARI SILVER JUBLEE DAY मनाउने निधो गर्दै नम्बरीहरुको इतिहासलाई बोकेका महत्वपूर्ण समारोहको विगतलाई स्मरण गराउने स्मृतिका दस्तावेजले मात्र सम्भव हुने र समारोहले पूर्णता पाउने भएको महसुस गर्दै यी स्मृतिका दस्तावेज बनाएका हौं । जसमा The Brigade of Gurkhas Badge Plaque and 1943 Intake Silver Jubilee Inscribed Ren and White Vest । समारोहका सिम रातो Vest मा ठाट्टिएका नम्बरीहरु सम्पूर्ण परिवारका साथ उपस्थित भए पश्चात् ती बितेका २५ औं बसन्तको स्मरण गर्दै हदसम्मको रमाईलो गरियो र अन्तरमा पर्ने कार्यक्रमलाई मूलरुप दिन आकर्षक स्मृतिको दस्तावेज विवरणले साँच्चै Silver Jubilee को वास्तविक वातावरणलाई दर्साउँदै थियो । यसरी भव्य र सत्यको यो कार्यक्रम समाप्त भयो । कुनै पनि बितेका समय र महत्वपूर्ण दिन फेरि नदोहोरिने भएकोले कुनै पनि स्मृतिका दस्तावेज नै इतिहासको साक्षी हो । "जय नम्बरी १९८३ ।

राजेन्द्र राई, २११६५९६४
Co-Ordination, Silver Jubilee

नाट्यविधा जीवनकै कलायुक्त अनुकरात्मक अभिव्यक्ति हो

Rachya Rai (6057)

मेरा अभिन्न मित्र तथा अहिलेका प्रखर नाटककार प्रवीण पुमाज्युको नविन नाट्यकृति "स्मृति" पाण्डुलिपी विद्युतिय मेलबाट प्राप्त भयो, यसमाथि केही लेखिदिनुपर्ने जिम्मेवारी सहित बेलायतको मजदुर जीवनको बाध्यता हप्तामा सातै दिन काममा घोटिनु उसको सामान्य दैनिकी वा बाध्यता दुवै हो। यहाँ आ-आफ्नो कला, क्षमता र खुबीअनुशारको मान्छेको वर्ग विभाजन हुन्छ। मजदुर, लेखक, कलाकार, गायक, संगीतकार, खेलाडी र राजनेताहरु सबैका मजदुर हप्ताभरी काम गर्नु उसको पेसा हो। लेखक लेख्नु, अध्ययन र चिन्तन गर्नु उसको पेसा हो, त्यस्तै अन्यको पनि, तर भर्खर स्थानान्तर भएर आएका डायस्पोरिक समुदाय सबै पूर्णकालिन मजदुर वर्गभित्रका हुन्। यसरी पूर्णकालिन मजदुरवर्गभित्र रहेर साहित्य, संगीत र कलाको सृजना गर्नु डायस्पोराका स्रष्टाका लागि ठूलो मानसिक यातनाको बिषय हुन्छ। उ पूर्णकालिन मजदुर भएकाले उसँग अध्ययन, चिन्तन र साधनाका लागि पर्याप्त समय नहुँदाको बाध्यताले उसको सृजनात्मक जुझारुपनको सिङ्ग फुकाली दिएको हुन्छ। मैले सुरुमै आफ्नो बाध्यताको ढाकर यहाँ बिसाएँ।

नाट्यविधा मेरो लेखनको बिषय होइन, तापनि बेलाबेला मित्रहरु अनुरोध आउने गर्दछ। यस बिषयमा गहन अध्ययनविहिन मान्छे म के पो लेखुँला र ! नाट्यविधामा निक्कै अधिदेखि सक्रिय रहेर यसअघि नै थुप्रै नाट्यरचना र कृतिहरु प्रकाशन गरिसक्नु भएका प्रवीण पुमाज्युको नविन नाट्यकृति "स्मृति"को रचना, शिल्प र कला तत्वको बिबेचना, रुपगत, भावगत, भाषागत र विचारगत पक्षहरुलाई पर्गेल्ने र कृतिको बाह्य गोचर जगतबाट उसको अन्तर्यकोअगोचर संसारलाई प्रकाशित गर्न सक्ने खुबी मसँग निश्चय नै छैन। जसको

जिम्मेवारी यसका विज्ञहरुलाई नै थाति राखेर म यहाँ आफ्नो मन्तव्य मात्र राख्ने छु ।

प्राचिन साहित्यको सिद्धान्त वा शास्त्रीय परम्पराको अभिर्भाव प्राचीन ग्रीसेली सभ्यमा भएको मानिन्छ, जसको सर्वप्रथम प्रारम्भ एथेन्समा भएको हो । यद्यपि त्यो सुबद्द ढंगले शास्त्रीय साहित्य चिन्तनको विकास भइसकेको अवस्था थिएन । पाश्चात्य प्राचीन महाकवि होमरले ईशा पूर्व ८००-१००० पूर्व नै "इलियड" र "ओडिसी" महाकाव्य लेखेर असिमित ख्याति कमाएका थिए । त्यसपछि सुनियोजित ढङ्गबाट साहित्य चिन्तन परम्पराको विकाश सर्वप्रथम प्लेटो ई.पू. ४२७-३४७ को "इओन" मा प्राप्त हुन्छ । उनले गणतन्त्रका अध्यायहरुमार्फत् साहित्य चिन्तनका संबादहरुलाई सुबद्द ढंगले अघि बढाए । त्यसपछि उनकै शिष्य अरस्तु ई.पू ३८४-३२२ उनैका शब्द अनुकरणलाई अनुकरण सिद्दान्तमा विस्तारित गर्दै अघि आए । यसरी ईशापूर्व नै आरम्भ भएको पाश्चात्य साहित्य चिन्तन परम्परा ईशाको चौथौं शताब्दीसम्म छिटफुट रहेको पाइन्छ र ईशाको पाँचौं शताब्दीदेखि पन्ध्रौं शताब्दीसम्म युरोपको साहित्य तथा कलाका अध्ययन र विवेचनाको अध्याय शुन्य रहेको पाइन्छ । त्यस पश्चात् पन्ध्रौं शताब्दीमा पश्चिमा साहित्य चिन्तन नवयुगसहित उदायो, यसलाई पश्चिमको पूर्नजागरण काल वा पुर्वनवयुग भन्ने प्रचलन छ । आरम्भमा तिनले तिनको धर्म ग्रन्थमाथि व्यापक आक्रमण र बिद्रोह गरे । यसले सत्रौं आट्ठारौं शताब्दीतिर विस्तारै पोपहरु पनि उद्दार हुँदै गए र अभिजात्यबाद जन्म हुन गयो । त्यसपछि कलारिज सन् १७७२-१८३४ ले कल्पनाको सिद्दान्त प्रतिपादन गरे र अठारौं र उन्नाईशौं शताब्दी पश्चिमा साहित्य र कलामा चिन्तन र सिद्दान्तको विकासको उर्वरकाल रहयो । त्यही समयदेखि पश्चिमा साहित्य चिन्तनको प्रत्यक्ष-परोक्ष प्रभाव पूर्वीय साहित्यमा पर्दै आयो र पूर्वलाई निरन्तर पश्चिमा चिन्तनले अदृश्य-अगोचर शासन गर्दै आइरहेको अवस्थामा पूर्वले आफ्नो मौलिक ज्ञानमा गौरव गर्ने शास्त्र भरतमुनि (आचार्य) द्वारा प्रणयन गरिएको नाट्यशास्त्र नै हो ।

पूर्वीय चिन्तन परम्परामा मानव कल्याण र जगतको हितको हेतु ब्रहमले पाँचौं बेदका रुपमा नाट्य विधाको सृजना गरेका हुन् भनिन्छ । यसको शास्त्र र रसबादको प्रणयन र निरुपण चाही ईशा.पू. प्रथम शताब्दीतिर नै भरतमुनिले गरेका थिए । त्यस्तै आनन्दबर्द्वनको - ध्वनिबाद-भामहको - अलंकारबाद-वामनको - रितिबाद-कुन्तकको - वक्रोक्तिबाद-र मेक्षेन्द्रको - औचित्यबादँहरु हुन् । भरतको रसबादलाई बिस्तार गर्नमा आनन्दबर्द्वन, अभिनबगुप्ता, भट्टलोल्लट, शंकुक, भट्टनायक, मम्मट र विश्वनाथजस्ता विद्वानहरु आए । ध्वनिबादलाई विस्तार गर्न अभिनव गुप्ता, मम्मट र विश्वनाथ आए । अलंकारवादमा दण्डी, उदभट, रुद्रट, जयदेव, भोजराज र वामन आए ।

पश्चिमको पाँचौं शताब्दीदेखि पन्ध्रौं शताब्दीबिचको शुन्यतामा पूर्वले निरन्तर चिन्तन गरिरहेका तथ्यहरु प्राप्त छन् । भरतकाल अर्थात् ई.पू. प्रथम शताब्दीदेखि सन् सत्रौं शताब्दीसम्ममा रसबादलाई अविजय सम्मान प्राप्त भयो । अलंकारवाद- छैटौं ईशा शताब्दीदेखि आठौं ईशा शताब्दीसम्म, रितिबाद छैटौं ईस्वी शताब्दीदेखि सत्रौं ईस्वी शताब्दीसम्म विस्तृत

भएको पाइन्छ । यही समयावधिभित्र ध्वनिवाद, बक्रोक्तिबाद र औचित्यबाद स्थापित भएको मानिन्छ । यद्यपि यी सबै पूर्वीय चिन्तनहरु छुट्टै वादका रुपमा नभएर आफ्ना मौलिकतासहित एक-अर्काका विस्तृतरुप वा पुरक बन्न सफल भएका छन् र नाट्यशास्त्रलाई विशिष्ठ स्थानमा पुऱ्याएर प्रतिष्ठित तुल्याएका छन् । पूर्वीय चिन्तन परम्परामा नाट्यशास्त्रको प्रणयन र रसबादको निरुपण भारतमुनि हुँदै थुप्रै विद्वान्हरुको गहन अध्ययन र विषद व्याख्याद्वारा गरिएको छ । यो कुनै एकजना मात्र विद्वान् वा दार्शनिकद्वारा कनिकुथी लेखिएको दर्शन होइन । पूर्वीय चिन्तनमा रसबाद भारत हुँदै लामो समय व्यतित भएर धेरै विद्वान्हरुको विद्वताको योगले निर्माण भएको थियो । आरम्भमा भारतले नाट्य विधामा आठ रसको विधान निर्माण गरेका थिए (श्रृंगार, हास्य, करुण, रौद्र, वीर, भयानक, वीभत्स र अद्भूत, अनि पछि मात्र शान्त रसलाई रस सूचीमा थपिएको थियो । त्यसलाई रसबादीका विद्वान्हरुले अन्य रसको पनि आविष्कार गर्दै लगेर (बत्सल, सम्भोग, विप्रलाम्भ र ब्रहमगरि चार रसलाई थपेर रसको संख्यालाई १३ पुर्याएका थिए । आज रसको स्थायी विधानको संख्या नौं रहेको छ (जसलाई नवरस भनिन्छ । नाट्यविधामा नटलाई नवरसको विधानको ज्ञान अपरिहार्य मानिन्छ, जस्तो प्राणी जीवित हुनका लागि स्वास-प्रश्वास प्रणालीको महत्वपूर्ण आवश्यकता रहन्छ । तसर्थ रस नाट्यविधाको प्राण हो । रस विधानको ज्ञान विहिन नटको अभिनय मुर्दाको कलाकारिता हुन्छ ।

पूर्वीय चिन्तनमा नाट्यविधालाई ब्रहमको पाँचौं बेद मानिएको छ र रसलाई ब्रहम भनिएको छ । रसबादको दार्शनिक आधारमा भनिएको छ - "रसको हेतु आनन्द हो र आनन्द ब्रहम हो । प्राणीको जन्म आनन्दबाट हुन्छ । आनन्दले प्राणीहरु जीवित रहन्छन् र जीवनबाट मुक्ति लिएपछि पनि आनन्दमै सम्मिलित हुन्छन् भनेर रसलाई ब्रहम भनिएको छ ।

यसरी पूर्वीय चिन्तन परम्परामा नाट्यविधा र रसलाई ब्रहमको रुपसम्म पुर्याएर निरुपण गरिएको नाट्यविधामा नपाली भाषाले पनि काम गरिरहेको छ । कारण नेपाली भाषा निक्कै कान्छो र कलिलो भाषा हो । भाषाको जेष्ठता, परिपक्वता, पूर्णता र बैभबताद्वारा वाङ्मयको सिर्जना र सृबिद्दी हुने हो । यही कलिलो भाषामा पूर्वीय शास्त्रको जेष्ठविधा नाट्यविधामा सर्वप्रथम नाट्य सम्राट बालकृष्ण समले काम गरे । पछिल्लो समय नाट्यविधाका कलाकार उत्साहजनक रुपमा आए, तर यस शास्त्रका विद्वान् वा विज्ञहरु ज्यादै थोरै मात्रामा जन्मिए । पूर्वीय शास्त्रमा जेष्ठ विधा भएर पनि नेपाली वाङ्मयमा अत्यन्त कम सिर्जना गरिने विधा हो - नाटक कारण नाट्यविधा अत्यन्त गहन र गम्भीर बिषय भएकोले यस विधामा थोरै स्रष्टा वा कलाकार मात्र सफल हुने गर्दछन् । यस्तो जोखिमपूर्ण विधामा निक्कै लामो समयदेखि नाटककार प्रवीण पुमा दत्तचित्त र एकाग्रता साथ लागीपरेका छन् । म उनको यो जोखिमपूर्ण विधायात्राको प्रशंसा गर्दछु ।

पछिल्लो समयको प्रखर नाट्यकार प्रवीण पुमाको नविनतम नाट्यकृति हो - स्मृति नेपाली राजनीतिको परिवर्तनको पछिल्लो चरणमा आदिवासी जनजातीमा साँस्कृतिक चेतनाको जागरण अत्यन्त प्रखर रुपमा अगाडि आइरहेको छ । यसलाई साँस्कृतिक अन्तरचेतना

जागरणको मानसिक क्रान्तिकालकै रुपमा पनि लिन सकिन्छ, कारण भौतिक क्रान्ति यही मानसिक क्रान्तिबाट माथि उठेको अवस्थामा सम्पन्न हुन्छ। प्रवीणका अधिकांश नाटकहरुमा आदिवासी जनजातीको साँस्कृतिक चेतनाको जागरणलाई मुखरित हुँदै आएका छन्, जसले तिनको साँस्कृतिक अन्तरचेतना जागरणको मानसिक क्रान्तिको प्रतिनिधित्व गरिरहेको पाइन्छ। उनले आदिवासी जनजाती, विशेष गरीकन राई जातीको भाषा, सँस्कृति, संस्कार, चाडपर्व, जन्मदेखि मृत्युसम्मको बिधि-बिधान, आदि कथा, लोककथा र मिथकलाई केन्द्रीय बिषय बनाएर नाट्यविधाको रचना बिधान बनाएका छन्। नेपाली वाङ्मयको अनेकता, बिबिधता, बहुलता र बैभवताका निम्ति उनको कार्य सह्राना हुनपर्दथ्यो। नेपाली नाट्यविधामा पुमको प्रयत्न नेपाली वाङ्मयको अनेकता, बिबिधता, बहुलता र बैभबताको हेतु हो भनेर बुझिन पर्दथ्यो। उनको यो कार्यप्रति नेपाली वाङ्मय समाजको शुन्यता वा मौनता नेपाली पुरातन चिन्तन बदलिएको छैन, त्यो अझैं संकीर्ण छ। उसको विवेक अझैं फराकिलो भइसकेको छैन र चित्त उद्दार भइसकेको छैन भन्ने प्रमाण हो। नेपाली पुरातन चिन्तनमा प्रवीणको नाट्य सिर्जना बिषय क्षेत्र दोस्रो दर्जाको हो। यसपटक झन् उनले तेस्रो दर्जाको नगरीक समाज र चरित्रलाई नाट्य लेखनको बिषय बनाएका छन् - त्यो हो लाहुरे समाज र त्यसको प्रतिनिधि पात्र स्मृति। यस नाट्यकृतिको पनि नेपाली वाङ्मयमा के हबिगत हुने हो, यहीबाट आंकलन गर्न सकिन्छ।

हिजोसम्म नेपाली मानसमा लाहुरे तेस्रो दर्जाको नागरिक थियो। आज गणतन्त्र वा अझैं लोकतन्त्रको संविधानले पुरानो देशको नयाँ अनागरिक घोषणा गरेका जाती, जसले आफ्नो रगत पसिना बेचेर भात खुवायो देखालाई। जसले जीवन बलिदान गरेर विश्वमा गर्विलो इतिहास दियो देशलाई। उसकै देशको लोकतान्त्रिक संविधानले अनागरिक बनायो उसलाई। आफ्नै बच्चा निल्न सक्ने सर्पभन्दा बिषालु र जंगली हुँडार भन्दा कम हिंस्रक छैन लाहुरेको देश। हिजो उनीहरुले नै लाहुरेलाई बुद्धु र बहादुर बनाए। अब अनागरिक बनाएर भगुवा र पलायनबादी बनाइनेमा कुनै शंका रहेन, त्यसैको प्रतिनिधि पात्र हुन् - स्मृति। लाहुरे समाज, परम्परा र संस्कृति नेपाली भाषा र वाङ्मयकै समकालीन भएको तथ्य प्राप्त छ, तर नेपाली साहित्यमा लाहुरे समाज, परम्परा र संस्कृतिको लेखन शुन्य रहेको अवस्था छ। जे-जति लेखिए तिनलाई अत्यन्त नकारात्मक पक्षबाट दुई ढंगले प्रस्तुत गरिएका छन्। पहिलो प्रस्तुति - लाहुरे दया मायाविहिन, हृदय भावनाहिन, रुखो स्वभाव, निर्दयी र हिंस्रक चरित्र चित्रण। दोस्रो - अशिक्षित, पटमुर्ख, बुद्दि विवेकहीन, निरीह दयाका पात्र। यो लाहुरेलाई हेर्ने नेपाली मानस दृष्टि वा मनोविज्ञानको पहिलो जग हो। जग नै गलत भइसकेपछि घरको गारो, भ्याल, धोका, घरको आकार, प्रकार वा डिजाइन र सौन्दर्य नै कुरुप हुन स्वाभाविक नै हुन्छ। अरु छाडीकन लाहुरे परिवारका सदस्य, छिमेकी र नाता-गोता नै जो लाहुरेप्रति सद्भाव र सदाशयता राख्छन् उनीहरुबाट पनि लाहुरे जीवन लेखिदा लाहुरेको सुन्दरपक्ष छेलिनु र कुरुपपक्ष नै प्रकाशित हुनु भनेको नेपाली मानस दृष्टि वा मनोविज्ञानको पहिलो जग

नै कुरुप हुनुले हो । यो थाहै नहुने गल्ति नेपाली साहित्यमा जबजब लाहुरे जीवन लेखिन्छ, तबतब दोहोरिने गर्दछ । यो गल्ति नेपालका ठूला प्रतिष्ठित र विद्वान लेखकहरुद्वारा पनि दोहोरिने गरेको छ। यसो हुनमा द्रष्ट-स्रष्टा हुनु र भोक्ता स्रष्टा नहुनुको कमजोरीले पनि हो। अब नेपाली मानस वा मनोविज्ञानको कुरुप जग बदल्न भोक्ता स्वयम् पनि स्रष्टा हुनुपर्छ भन्ने आग्रहसहित सैन्य तथा युद्द साहित्य सिद्दान्तको आह्वान गरिएको छ।

यसपटक पुमाको नाट्यकृति स्मृतिमा पनि झन्डै-झन्डै त्यही दोष दोहोरिन बल गरेको हो कि भन्ने भान गराएको छ। यद्यपि यो दोष प्रवीणको एकल होइन र हो भने नेपाली मानसको कुरुप मनोविज्ञानको प्रभावको प्रतिफल हो । उनी स्वयम् पनि लाहुरे परिवार वा समाजभित्रकै पर्ने सदस्य या निकट छिमेकीको रुपमा रहेका व्यक्ति हुन्। उनको नाटकको ध्येय पनि लाहुरे समाज वा जीवनप्रति सदभाव र सदाशयता राख्दै लाहुरे पलायनले हुने राष्ट्रिय क्षतिको आंकलनलाई प्रकाश पार्नु हो । तर पनि नाट्य सृजनाको रचना विधान, कथ्य वा घटनामा लाहुरे प्रतिनिधि पात्र 'स्मृति' को चरित्र प्रत्यारोपण गरिँदा पुरानै कुरुप मनोविज्ञानको नयाँ संस्करण आएको हो कि भन्ने भान गराएको छ । तथापि यो मनोविज्ञानको निरन्तर संस्करण प्रवीण एकलको तत्काल आविष्कार होइन । कारण लाहुरे पलायन हुँदा नागरिक सँगसँगै उसको भाषा, संस्कृति, धर्म र पुँजी पनि पलायन हुँदा हुने राष्ट्रिय क्षतिको बारे राज्यलाई सचेत गराउनु स्मृति नाटकको ध्येय हो । नाटकको ध्येय सुन्दर हुँदाहुँदै पनि लाहुरे भनेको देशको नागरिक हो र नागरिक भनेको देशको शक्ति, पुँजी राष्ट्रको सम्पति र भाषा, संस्कृति, संस्कार र धर्म राष्ट्रिय निधि हो जसको पलायनले राष्ट्र खोक्रो हुन्छ भन्ने प्रेक्षकप्रति सन्देस प्रवाह गर्न सकिने नाटकको सवाल पक्ष छेलिएको छ र स्मृति पात्रको विदेश पलायनको पक्ष मात्र प्रकाशमा आएको छ । यसले के सिद्द गरेको छ भने लाहुरे पलायनको पुरानो मानसिकताले निर्मित मनोविज्ञानको प्रभावको प्रतिफलको पूनः संस्करण हो।

स्मृति - आठ दृश्यांकमा तयार पारिएको लघु एकाङ्की नाटक हो। लघु दृश्यांकभित्र नाटकको कथालाई पूर्णता दिन घटनालाई तीब्रताका साथ अगाडि बढाएर अन्त्यसम्म पुर्याइएको छ। समयको बचतका लागि छोटो दृश्यांकभित्र सम्पूर्ण कथा पाठक वा भावकलाई प्रक्षेपण गर्ने हेतुले यसो गरिएको भान हुन्छ । नाटकको पहिलो दृश्यांकमा नाट्यकारले नायक र नायिका थुम्रोहोंग र स्मृतिको नाटकीय ढङ्गबाट संयोग गराएका छन्। ती नाटकीय भंगीमा प्रेमालाप गर्छन्, प्रेमक्रिडा गर्छन् र सुन्दर भविष्यका कल्पना गर्दछन । उनीहरुको प्रेमक्रिडा गराइने स्थल वा प्रेम भूमि पनि स्वच्छ र पवित्र देवभूमि झैं प्रतीत हुन्छ।

दोस्रो दृश्यांकमा - दुवै पात्र स्मृति र थुम्राहोङ्गलाई त्रिभूवन अन्तराष्ट्रिय विमानस्थलको प्रस्थानद्वारमा देखाइएको छ। बेलायती आइ.एल.आर. पाएको स्मृति बेलायत उड्नका लागि तयार हुन्छ। थुम्राहोङ्ग आफ्नी प्रेमिकालाई विक्षिप्त हृदयले विदाइ गर्न तयार हुन्छ। ती प्रेम वियोगले विक्षिप्त हृदय लिएर विदा हुन्छन् र स्मृति बेलायत उड्छे र थुम्राहोङ्ग घर फर्किन्छ।

तेस्रो दृश्यांकमा - चाम्लोङ्गमाको प्रवेश हुन्छ। चाम्लोङ्गमा थुम्राहोङ्गलाई एकपक्ष प्रेम गर्छे। थुम्राहोङ्ग स्मृतिलाई माया गर्छ, तर स्मृति ? (अन्तिम दृश्यमा स्मृति अर्कैकी हुन्छे लाई जोड्दा) यसरी ती तीन पात्रको त्रिकोणात्मक प्रेमको प्रदर्शनलाई नाटकमा प्रस्तुत गरिएको छ।

चौथो दृश्यांकदेखि सातौँ दृश्यांकसम्म स्मृतिबाट छुट्टिएको एक्लोपनमा थुम्राहोङ्गको मानसिक बिक्षेप वा अर्ध-पागलपनलाई प्रस्तुत गरिएको छ। र अन्तिम आठौँ दृश्यांकमा विवाह मण्डपमा स्मृतिको प्रवेश गराइएको छ अर्थात् बेलायतबाट नेपाल अवतरण गराइएको छ। थुम्राहोङ्गलाई प्रेम गर्ने स्मृति बेलायत पुगेर आजको अत्याधुनिक युगको विज्ञान र प्रविधिले सुगम र सुलभ बनाइदिएको सूचना (संचार र साइवर सुविधाको सदुपयोग नगरिकन आफ्नो प्रेमीबाट सम्पर्कबिहिन हुन पुगेकि स्मृतिको अर्कै रुपलाई प्रस्तुत गरिएको छ। त्यो दृश्यमा उनको अर्को पुरुष केसाङ्गसँग विधिवत विवाहको कर्मकाण्डको अन्तिम क्षणलाई देखाइएको छ र त्यहाँ स्मृतिको प्रेम विछोडले विक्षिप्त थुम्राहोङ्गको प्रवेश गराइएको छ र नाटकको अन्त गरिएको छ।

स्मृति - नाटक वियोगात्मक भावना प्रधान एकाङ्गी नाटक हो। वियोगी पात्र थुम्राहोङ्गको मानसिक बिक्षेपले भावक र पाठकलाई भावुक बनाउँछ। यो विचारको रुढताले दिमाग खट्टो बनाउने भन्दा भावनाले हृदय स्पर्श गर्ने नाटक बनेको छ।

नाटकको कथा नाटकको संवादको माध्यमबाट अगाडि बढ्दै जाने र पूर्ण हुने बिषय हो। यसर्थ नाटकको संवादको बान्की सटिक, सुन्दर, कलात्मक र प्रभावी हुन आवश्यक हुन्छ। यस नाटकको संवादको बान्की सटिक र मर्मस्पर्शी छन्। कतै पनि झर्को लाग्दा लम्बेतान संवादहरु छैन। तसर्थ यो नाटक पाठकका लागि भन्दा पनि प्रेक्षकका लागि प्रक्षेपण हेतु निर्माण गरिएको हो।

यो भावनात्मक संवेगले निर्माण भएको नाटक आफैँमा सुन्दर भएता पनि थोरै खोट र त्रुटीहरु साथमा लिएर आएको छ। यस नाटकको कथाको बहुपक्षियता या आमयलाई ध्यान नदिईकन एक पक्षियतातर्फ मात्र मन पुग्नु सानो खोट रह्यो। त्यो पहिलो खोट- स्रष्टाको भन्दा पनि यो नाटक लेखनको समय या परिस्थितिको हो भन्दा राम्रो होला। यहाँ लाहुरे जीवनको बहुपक्ष अन्धकारमा परेर एकपक्ष मात्र प्रकाशमा आएको छ। यसो हुनको पहिलो कमजोरीको कारण लेखक द्रष्टा मात्र हुनु, तर भोक्ता नहुनु हो। कारण भोक्ताले जीवन बहुपक्षबाट भोग्छ र उसको लागि त्यो अनुभव प्रत्यक्ष हुन्छ, तर द्रष्टाका लागि त्यो अनुभूति एकपक्ष र परोक्ष हुन पुग्दछ। यहाँ भएको पहिलो कमजोरी यही नै हो। नाटकमा प्रेक्षकलाई संदेश प्रक्षेपण गरिदा लेखक नाटक लेखनको हेतु पूरा गर्न स्मृतिले सवल पात्राको रुपमा आउन बन्चित हुनपर्यो। नाटकको तानाबानालाई लेखकले अर्कै तरिकाले बुनेर प्रेक्षकलाई संदेश प्रक्षेपण गर्ने जुक्ति अपनाउनु पर्दा "स्मृति" खलपात्रको रुपमा रुपान्तरित हुन पुगिन र फेरि पनि लाहुरे-जसको लागि यो नाटक लेखियो। पलायन, कमजोर र नकारात्मक पात्रकै रुप प्रस्तुत

हुन पुग्यो। यदि यस नाटकको स्रष्टा स्वयम् भोक्ता हुने थियो भने "स्मृति" सवाल र सुपात्राको रुपमा प्रस्तुत हुन पाउथिन्। आफ्नी प्रेमीलाई नेपालमा छाडेर आएकी स्मृतिको जीवनको भोगाइको बहुपक्षको उसलाई ज्ञान हुने थियो। यदि यस नाटकको स्रष्टा भोक्ता भइदिएको भए बेलायतमा आप्रबासीहरुका संख्या दिनानुदिन बढेपछि बेलायतले लगातार आश्रित भिसामा कडाइ गर्दै लगेर हरेक महिना नियम र कानुनको अग्ला-अग्ला पर्खालहरु खडा गर्दै लागेको र विभिन्न व्यवधान र अड्चनहरु थप्दै लगेर ती दुई प्रेमी प्रेमिकाको भावनात्मक विच्छेद गराइएको दृश्य निर्माण गरेर "स्मृति" लाई सबल र सुपात्राको रुपमा स्थापित गराउन सकिने स्थान हुने थियो र त्यही वास्तविकता हो। तर यहाँ स्रष्टा भोक्ता नहुनाको कारण त्यसो भएन।

दोस्रो सानो खोट हो - अवास्ताविकता र अस्वाभाविकतामाथि वेवास्ता गर्नु। नवचेतनाग्रह - सृजना स्रष्टाको कलात्मक प्रत्यायीकर हो भन्दछ, अर्थात् स्रष्टाको काल्पनिकताको अवास्तविकता, अस्वाभाविकता र अव्यवहारिकतालाई भाषाको खेलले कलात्मक प्रत्यायीकरण गरिनु हो। यहाँ लेखको काल्पनिकताको अस्वाभाविकता र अव्यहारिकता नाटकको घटना क्रममा अलिअलि खड्किन्छ। पहिलो दृश्यमै स्मृतिको प्रेमक्रिडा र भावभंगी, मन्दिरमा भगवान्लाई साँक्षी राखेर गरिने गोप्य विवाह जसलाई गन्दर्भ विवाह भनिन्छ, त्यसलाई सार्वजनिकरण गरिनु र घर-परिवारमा त्यसलाई सरलीकरण र व्यवहारिक कारण गरिनु खोजु, नाटक विधामा विधावारिधि प्राप्त शिक्षित र बौद्विक पात्र थुम्राहोङ्गलाई स्मृतिको प्रेममा विक्षिप्त देखाइनु, थुम्राहोङ्गलाई प्रेम गर्ने स्मृतिको प्रेममा विनाकारण नाटकीय परिवर्तन हुनु, किरात राई संस्कृतिमा बैबाहिक कर्मकाण्डमा ईशाई धर्मको गिर्जाघरमा सम्पन्न गरिने बैबाहिक कर्मकाण्डलाई गडएञ्जल प्रेमवादीले गर्दै आएको अनुकरणलाई स्मृति र केसाङ्गको विवाहको कर्मकाण्डमा देखाइनुजस्ता लेखकका काल्पनिकताका केही अस्वभाविकतालाई सृजनात्मक प्रत्यायीकरण नगरिँदा नाटकका घटना क्रमका स्वभाविकतामा थोरै अर्घेला, चोसो-मोसो र खोडेपनहरु देखा पर्दछन्। अन्यथा यो नाटक सुन्दर र नेपाली नाटकमा मौलिक रुप रङ्गले परिस्कृत उत्कृष्ठ बन्न सफल भएको छ।

स्मृति - नाटकको कृतिको आयमिकता र बहुल पक्षकाबारे बिमर्श गर्न सकिने प्रशस्त ठाउँहरु छन्। विशेष गरिकन आदीवासी किरात सौन्दर्यशास्त्रसँग निकटता राख्दछ। किरात मुन्धुम, संस्कृति, मिथक र लोककथाका पात्रहरुबाट ल्याइएका पात्रहरुको प्रयोग भौगोलिकता र प्राकृतिक छटाहरुलाई पृष्ठभूमिमा देखाइएका छन्। लाहुरे जीवन दर्शनबाट पनि प्रभावित छ। मुलतः यो लाहुरे जीवनलाई हेर्ने मुलधारको दृष्टान्तको पहिलो आँखाको रुपमा आएको छ। लाहुरे जीवनमाथि द्रष्टाका तर्फबाट लेखिएको पहिलो कृति हो। यस नाटकमा लाहुरे जीवनको सकारात्मक पक्ष प्रकाशमा आउन नसके पनि द्रष्टाका तर्फबाट लाहुरे जीवनमाथि लेख्ने पहिलो प्रयत्नको सह्राना गर्नुपर्दछ। प्रवीणको यो प्रयत्नको म प्रसंशा गर्दछु। बेलायत, वेल्सबाट, १९ जुन २०१६।

१९८३ ईन्टेकको ३५ वर्षको सकारत्मक प्रयास

सर्वराज राई (६०६७)

यो समाजमा विभिन्न प्रकारले अनी आफ्नै रितिरिवाजअनुसार मानिसले जन्मलिएको हुन्छ, जीवनलाई वर्षले होइन कर्मले नाप्नुपर्छ, हाम्रो सामु प्रत्येक दिनसँगै बिहान अनी बेलुका आउँछ, हप्तामा दिनहरु हुँदै महिना आउँछ, र ३६५ दिन अथवा १२ महिनापछी अर्को बर्ष आउँछ । यो सबैलाई एकमुष्ठमा समय अथवा समयचक्र भनिन्छ । यो समयलाई हामी अनुकुलमा राख्न सक्दैनौ बरु त्यो अमूल्य समयसँग हामीपछी लाग्छौं । तर जन्मेको समय र उमेर सम्झनामा मात्र सिमित हुन्छ, कहिलेपनी जिन्दगीमा फर्केर आउँदैन । हुनको लागि त सुखको दिनमा जति लामो समय भएपनी छिनभर जस्तो लाग्छ, र दुखमा कम्ती समय पनि बिताउनु वर्षौजस्तो सम्झिनुपर्छ । तर सुखको होस् या दुखको होस्, समय सेकेण्ड, मिनेटबाट घण्टा हुँदै, आफ्नै गतिमा बहिरहेको हुन्छ । त्यही समयको नियमलाई पछ्याउँदै, बिग्रेड अफ गोरखाजको निती नियमलाई सहर्ष पालाना गर्दै १९८३ सालमा विभिन्न संघर्ष गरेर लर्के नेपाली युवाहरु भर्ती भएको पनि कसैले थाहा नपाई आज ३५ वर्ष पुरा भएर ३६ वर्ष लागेको छ । यो २१ औ शताब्दिमा बिग्रेड अफ गोरखाज १९८३ ईन्टेक भनेर नसुन्ने र नचिन्ने सायद् बिरलै होला भन्नु कुनै शब्द खेरनजाला, किनकी यस ईन्टेकले सकारात्मक विचार लिएर समाजमा धेरै उदाहरणिय कामहरु गरिसकेको छ ।

नम्बरी एउटा ईन्टेकको चिनारी हो, यस्ले ब्रिगेड अफ गोर्खाज १९८३ ईन्टेकको प्रतिनिधित्व गरेको हुन्छ । व्यक्तिगतरुपमा आवश्यक पर्ने कुराहरुलाई अथवा सामाजिक हकहितको लागि एक्यबद्धता रहन र संगठनको अती आवश्यक छ । तर यो १९८३ ईन्टेकको संगठन राजनीति गर्ने ठाउँ चाँही पट्टक्कै होईन, राजनीति गर्ने शैलीभन्दा माथि उठेर विशुद्ध सामाजिक संस्थामा आबद्ध रहेका यस ८३ ईन्टेक र तिनले सञ्चालन गर्ने हरेक सामाजिक गतिविधिहरु प्रभावकारी र समाजदारिक रुपमा अघि बढेको छ । जसले गर्दा सबै नम्बरिहरुलाई एउटै छातामुनी आबद्ध गराई संस्थागत रुपमा अगाडि बढ्न र बढाउन ठुलो सहयोग भएको छ ।

मुटुभन्दा प्यारो १९८३ ईन्टेकको माया जहा रहे पनी, जे गरे पनि बिदेशमा झन्

धेरै याद आउँदो रहेछ । आजभन्दा ३५ वर्ष अगाडि नम्बरी लर्केजवानहरुसँगै ट्रेनिडेपोट हडकडमा लेपराईतलेप भन्दै हरियो ड्ण्डा काधमा बोकेर कवाज खेलेको, बियफटी डौदिदा टुप्पिबाट सास गएजस्तो भएको, कहिले नम्बरीहरुसँग ख्यालथत्ता गरेको मधुर सम्झनाले हामी नम्बरिहरुलाई सम्बेदनशिल तुल्याउँदो रहेछ । यिनै तिनै कुराहरुले हाम्रो हृदयलाई घच्घचाएको छ, यस्तै १९८३ ईन्टेक नम्बरिहरुको चाहना र प्रयासलाई अझ व्यापकता र प्रभावकारी बन्नु सकोस् भन्ने हामी सबैको आकांक्षा हो । विगतको दिनमा केही सकृया र चेतनशिल व्यक्तिहरुको विचार, सोच, माया, योगदान, लगनशिलता, प्रयास र सहयोगबाट १९८३ ईन्टेकले सजिलैसँग लामो फड्को मार्नु सफल भएको छ । जस्को लागी हामी अन्तर हृदयदेखि नै उहाँहरुप्रति हार्दिक आभार प्रकट गर्दछौं । त्यस्तै अरु विभिन्न निकायहरुबाट आवश्यक र महत्वपूर्ण सहयोग पुऱ्याउनुहुने महानुभावहरुप्रति हामी कृत्य-कृत्य छौं ।

१९८३ सालमा भर्तीभएर बिग्रेड अफ गोरखाजबाटसँगै आर्मी नम्बर प्राप्त गरेको व्यक्ति जुनसुकै देशमा बसोबास गरे तापनि नम्बरि नै हो । उसको मनमा नम्बरिको भावना झल्किनु पर्छ, कुनै नम्बरिलाई भएको दुख, पिडा उसलाई पनि दुखेको महसुस हुनुपर्छ । त्यही भावनालाई आत्मा महसुस गर्दै, आफ्नो नम्बरी पहिचान र सम्पदाहरुलाई विकास एवम् सम्बोधन गर्न र गराउन अती आवश्यक भएकोले यो ईन्टेकलाई संस्थागत रुपमा स्थापित गरिएको हो । यस गरिमामय ईन्टेकको स्थापनाकालदेखी नै विभिन्न प्रकारको रचनात्मक र सकारात्मक काम कार्यहरु सम्पन्न गर्दै यहाँसम्म आईपुगेको छ । यस ईन्टेकले सोचेको र प्रयास गरेको तिनै स्रष्टाहरुलाई मान-सम्मान प्रदान गर्न अझ सुसंस्कृत बन्न जस्बाट ईन्टेकले अझ व्यापकता पाउन सकोस् भन्ने हामी सबैको चाहना हो । जुन कुराले समाजमा रहेका अरु अन्य सामाजिक संघसंस्थाहरुको आत्माविश्वास र मनोबल बढोस्, ८३ ईन्टेकले समाजमा भएका विभिन्न समस्याहरुलाई रुपान्तार गरी प्रस्तुत गर्नु नै सबै नेपाली समुदायको हितको निमित्त गरेको उदाहरण हुन् । यस अती उत्तम कार्यशैलीलाई हामी सबै मिलेर स्वच्छ भावनाले समाजलाई जागरित गर्नु र गराउनु मानवताको दाहित्व हो ।

यस ईन्टेकको संयम एकताको दाहित्व र चेतनशिल लहर सँगसँगै मानव जातिको विकासक्रम, प्रगति, सुयात्रा र चेतनामुलुक सकृयाको यात्रा हो । १९८३ ईन्टेकले आफ्नो समाजलाई, समुदायलाई मात्र होइन, मानवताको हैसियतले समाजमा भएका अरु अन्ने जनविश्वासिलो कामहरु पनि गर्दै आएको छ । यस हाम्रो समाजमा हजारौं-हजार स्वाभिमान लाहुरेहरुको मन जित्न सक्ने एउटा पृथक पहिचान बोकेको साझा नाम हो इन्टेक १९८३ । आजदेखी इन्टेक १९८३ ले अपार सफलताको साथ ३५ औ वर्ष पुरा गरी ३६ औ वर्षमा प्रबेश गरेको शुभअवसरमा सर्बप्रथम हार्दिक बधाई ज्ञापन गर्दै सफलताको कामना पस्कनु चाहन्छौं । समाजकै जल्दाबल्दा बिषयहरुलाई लिएर उदाहरणिय कामहरु गरी, सबै वर्गलाई सुसचेत गराउने कार्यमा इन्टेक ८३ ले निरन्तरता दिएको हामीले महसुस गरेको छौं । यस शुभघडिलाई लिएर आगामी दिनमा अझै बढी समाजको मन जित्ने पृथक पहिचान सफलताको शिखर चुम्न सकोस् भन्ने हार्दिक शुभकामना व्यक्त गर्दछु । धन्यवाद ।

नारदमनि गुरुङ (६०४८)

जहाँ हामी जसरी जन्मे हुर्के पनि हाम्रो आमा बुबा, परिवारहरुले निश्चित अवधीसम्म दोऱ्याउँदै सांसारिक चहल पहलसँग व्यवहार र शिक्षाको माध्यमबाट यो संसारलाई परिचय गराउँदै हाम्रो जवानी अवस्थाहरु उकालो चढ्दै गर्दा हामीमा पनि नयाँ सोंच खोज अवसरहरुको चाहनाले हामीलाई पनि कायममा राख्न सकेन यसै क्रममा हामीमा पनि त्यो अवस्थाले समात्यो चाहे हाम्रो घरको जीवन धान्ने अवस्था सक्ने होस् वा नसक्ने होस्। जे भए पनि हाम्रो जवानीको चढ्दो उमेरहरुले विभिन्न अवसरहर खोज्ने क्रममा हामी पनि हाम्रो परिवार र आफ्नो जीवन यापन सुलभ बनाउने सपनाका आशा बुन्दै अघि बढ्दै गर्ने क्रममा थुप्रै सपनाहरु देख्दै गर्दा एउटा सपनाको बाटो हामी सबैमा आफ्नो area को गल्लावालबाट अगाडि बढ्यो साथै आ-आफ्नो area को गल्लावाल र A.R.O. हरुसँग जवानी छात्तिहरु नपाउँदै धरान पोखरामा D.R.O. को छनौटमा शारीरिक बनावट र व्यायामको कौसलताको प्रदर्शन, शैक्षिक योग्यताको परिक्षण दिँदै थुप्रै हाम्रो साथीहरुको माझ होड्बाजिहरु गर्दै जो जती हामी British Army / Singapore Police Force मा Feb १९८३ सालमा १९८३ सालको Tage भिर्दै हामी यो समयभन्दा पहिले हाम्रो प्यारो आमाहरुबाट को पहिलेको पछि जन्मे तपानि हाम्रो कर्मको जन्म Feb १९८३ सालमा सामुहिक रुपले जन्मे जस्तै एउटै उद्देश्य एउटै कर्म बोकी Hongkong, Singapore बा बाँडिन्दै कर्मको जन्ममा परिणत हुँदै, हामी, हाम्रो परिवारको सपनालाई साकार पार्न र कर्मभूमिमा आर्जेको सम्पत्ति र शिपलाई कुनै दिन जन्मभूमिमा लगानी गर्ने सपनाका महलहरु बुन्दै, देश समाज परिवार साथी भाईसँगको बिछोडमा पिडाले हामीलाई नपिरोलेको होइन तर बाध्यता थियो हामीलाई एउटा कर्मको बाटो रोज्नु नै पर्ने त्यसैले जानेर पनि नजानेर पनि हामी, हाम्रो कर्मभुमी तिर लाग्यौं।

जो जती साथीहरु सिङ्गापुरको कर्मभूमिमा लागे व्यथा र व्यवस्थाहरु उस्तै नै थियो होला र हामी जे जती साथीहरु British Army को गोर्खा पल्टनमा Joing हुनका निम्ति Training Depot HongKong तिर हामी सबै काठमाण्डौ हुँदै HongKong टेक्यौं र हामी सबैको कथा उस्तै थियो। समस्या सबैको नौलो ठाउँ फेरी नयाँ कर्मको सुरुवात आमाको कोखबाट जन्मेपछि आमाबुबा घर परिवारबाट रेखदेखमा संसार र समाज परिवारहरुको रहनसहन व्यवहार सिके। जस्तै हाम्रो पनि नौलो कर्मको नौलो अभ्यासहरु सिक्नको निम्ती दक्ष प्राप्त गुरुजनहरुबाट सेनामा गर्नुपर्ने हरेक अभ्यासहरुको क्रममा बिहान-बेलुकी मुख धुने र

नुहाउने गरे जस्तै Sek Kong Airstip मा पसिना बगाउथ्यौं । उ भने Gymnasium को प्रशिक्षक P.T.I. गुरुजनहरुले सिकाएको Obstacle Crossing गर्दाको Funny मज्जाहरु सम्झन्दा साथै रमाईलो लाग्छ ।

बिहानी ४ बजे उठेर कुखराको फार्मको भाले बासेसँगै सधैं चाइनिज बस्तीहरु हुँदै Catchman बाटो हिंड्दाको अभ्यास अनी फर्केर आएपछी गुरुजनहरुले बनाएको सुपले सबै थकाई मार्दै अर्को अभ्यासको लागि तयारी हुन्थ्यौं भने सुइताउको पाखामा जङ्ली अभ्यासहरु सिक्ने क्रममा डेमोहरु हेर्दा कहिलेकाँही Chicken Sleep हुँदा Ochre Head लगाउँदाको बसाइको मज्जा निकै रमाइलो हुन्थ्यो ।

Sek Kong Family Line मा पौडी खेल्न जाँदा ३ फिटको पानीमा पनि डुबियो भनेर अतालिएको र पानीमा पनि पसिना आएजस्तो भएको क्षण र पौडीको Lesson अभ्यास छ भनेपछी खानको रुची नै कम हुन्थ्यो भने भिसानको दौडाइ, अनी पौडी खेलाई त्यसपछि क्या मज्जाको Education Lesson ELTE Teacher ले पढाउने हामी चाहिँ मज्जाले सपना देविको काखमा पुग्ने अनी कहिलेकाँहिको घुराइको ईशारा हामीले दिदा Miss ले उठाउँथ्यो अनी जती पढे पनि सधैं उस्तै जहाँको तेही हुन्थेउ ।

Sport खेल्यो उस्तै कथा अनी बेलुकी Creem Parade अझ भोली BFT, CFT छ भने त तुम्लेट्को पानी खाने Parade को सम्झना आफ्नै ठाउँमा छ ।

सबै Training Area हरुमा फौजी अभ्यासहरु गर्दै Lawhu र Sanwal Range हरुमा चाँदमारी अभ्यासहरु गर्दै Castle Peak को Live Firing Ranga मा सिकेको अभ्यास अनुसार Live Firing Attack को अभ्यास गर्दा सुरक्षा हेर्ने गुरुहरुलाई आछु-आछु बनाएको यादहरु साथै अन्य CQBR अभ्यासहरु लिदै गर्दा कठिन समयलाई सरल तरिकाले बितोस् भने हेतुले गुरुजनहरुले हरेक Weekend मा मनोरन्जनको कार्य क्रमहरु पनि योजना गर्नु हुन्थ्यो । जस्मा आफ्नै साथै विभिन्न मरुनी पहिरनहरुमा निस्कदा चिन्नै गाह्रो भएको अवस्था हुन्थ्यो भने सांगीतिक माहोल, उखान र Joker गर्ने साथीहरुले दिएको मनोरन्जनहरुले हप्ता भरी भएको कठिनाईहरु बिर्सन्थेउ ।

शिखरको नाममा खुला प्रेम पत्र

ममता राई सुनुवार

मेरो प्यारो शिखर, धेरै-धेरै माया अनि अटुट सम्झनाहरु.... आशा छ तिमी सकुशलताको साथमा छौं होला म पनि आजको दिनसम्म सास फेर्नु भुलेको छुइन... शिखर खै कहाँबाट सुरु गरौं त त्यो हाम्रो अतीतका दिनहरुलाई ? सम्झिनु नचाहँदा नचहाँदै पनि तिम्रो सम्झना र याद नआउने कुनै दिन छैन, तिमीलाई सम्झेर त्यो बितेको दिनहरुलाई याद गर्दै म आजको दिनसम्म पनि छटपटी रहेको छु शिखर, सायद तिमीले त मलाई भुलिसक्यो होला है ? म जस्तो तिमीलाई सम्झने, याद गर्ने अनि तिमीलाई माया र साथ दिने थुप्रै थुप्रै साथीहरु छन् त्यो मलाई थाहा भएकै कुरा हो । खै तिमीसित परिचय भएपछि कति चाँडो मन बस्ने कस्तो माया लाग्ने, भेटु-भेटु जस्तो लाग्ने एकान्तमा तिमीसँग बस्दा कसम होला शिखर दुनिया नै भुल्ने कस्तो जादु छ तिमीसित छक्क पर्छु ।

आज मलाई खै किन हो किन त्यो हाम्रो पहिलो परिचयपछिको माया अनि माया पछिको बिछोड्लाई सम्झाउन चाहान्छु, तिमीलाई खै याद छ कि छैन ? धेरै सालअघिको कुरा हो म त्यति खेर भर्खरै एस.एल.सी. सकेर क्याम्पस भर्ना भएको थिएँ । एक दिन मेरो साथीले क्याम्पसमै तिमीसित मेरो परिचय गराउनु धेरैपटक प्रयास गर्ने गर्थ्यो । तर म प्रत्येक पटक इन्कार गर्ने गर्थे । तिमीलाई मेरो साथीको साथमा देख्नासाथ साँच्चै अती रिस् उठ्थ्यो शिखर एकदिन मेरो छेमाको घरमा सत्य नारायणको पुजामा पनि तिमीलाई साथमा लिएर मेरो दाज्यु अचानक मेरो सामुने आउनुभएको देखेर अचम्मै लाग्यो र मैले दाज्युलाई सोधे कहिलदेखि चिन्नु भयो ? दाज्युले अप्ठ्यारो मान्दै धेरै भएको छैन भन्नुभयो ।

मलाई तिमी मेरो दाज्युको साथमा देख्दा त्यति राम्रो मानिन र वास्तै पनि गरिन । बेला मौकामा क्याम्पसमा तिमीलाई देख्थे त्यो बेला तिमीप्रति मेरो कुनै चासो नै थिएन । एकदिन अचम्म खै घटना घट्यो मेरो जीवनमा । एकजना मेरो साथीको विवाहमा नै हो म

अलिकति तिमीसित नजिक भएर बोल्नु खोजेको हा हा हा हा... हाँसो नै लाग्यो शिखर त्यो हाम्रो पहिलो दिनको भेट सम्झिँदा तिमीलाई याद छ तिमी के मेरो नजिक आएको मात्र थियौ तिम्रो शरीरमा भएका कडा अत्तरको बास्नाले झण्डै मरे । साथीहरुले त्यो बेला मेरो कति खिल्ली उडाएको साँच्चै त्यो दिन अहिलेसम्म सम्झिँदा रिसै उठ्छ ।

त्यसपछि त बिस्तारै तिमीप्रति म नजिकिँदै गए । शिखर कसरी तिमीसित त्यति गहिरो माया बस्नु गयो । पछि-पछि त लुकाएर तिमीलाई घरमै ल्याउनु सुरु गरे तर त्यो धेरै दिन लुकाउनु सकिन र एकदिन ममीले तिम्रो साथमा देख्दा झण्डै मार्नुभयो । त्यसपछि हामी बाहिरै भेट्ने गर्थ्यो । कहिले क्याम्पसमा कहिले रेष्टुराँमा अब हामीलाई कसैले छेक्नु रोक्ने नसक्ने अवस्थासम्म पुगिसकेको थियो । साथीभाइले पनि हामीलाई धेरै सहयोग गर्थ्यो । अब म स्वतन्त्र रुपले तिमीलाई हातमा लिएर साथीभाइको अगाडि चुम्दै हिंड्ने साहस भैसकेको थियो । हुन त देउराली डाँडाको गडै सूर्य पनि मेरो निजक हुनु त खोजकै हो तर म तिमीप्रति नै नजिकिँदै गएँ ।

शनिबारको दिन थियो, शिखर तिमीलाई याद छ म तिमीलाई हातमा लिएर सिनेमा हलभित्र प्रवेश मात्र गर्दै थिएँ पछाडिबाट मेरो ठूलो मामाले भान्जीको सित आउनुभएको भन्दा त म तर्सिएर तिमीलाई साथीको हातमा हतार-हतार थमाइदिदा साथीहरु कति हाँसेका थिए । म त मामाले देख्नु भएन भनेर ढुक्क भएको थिएँ तर मामाले ममीलाई फोन गरेर कुरा लगाइदिसक्नु भएछ । दिनभरी त्यति रमाइलो फिल्म हेरेको मुड घरमा पस्नासाथ गाली खाएर खत्तम, मलाई त फिल्मको नाम पनि याद छ "प्यार झुकता नही" तिमीलाई याद आयो । शिखर, तर एकदिन म अचानक रुघाखोकीले बिरामी भए छातीहरु कता-कता चस्किने गर्थ्यो हुँदा-हुँदै खोकीले त म थलै परे ममी बुबाले तिम्रो र मेरो नराम्रो समबन्धको फल भनेर कराउनु हुँदा सारै रीस उठ्थ्यो । खोकीले गर्दा म एकदम सारो भएर हस्पिटल नै भर्ना हुनुपर्ने भयो । डाक्टरहरुले पनि तिमीलाई नै दोषी देखायो शिखर । अब तिमी र मेरो भेट गर्न नदिनुको लागि पहरा बडीगार्ड नै राख्नु सुरु भयो ।

केही दिन अस्पताल बसेर म घरमा आए तर मेरो मन, तन ध्यान शिखर तिमी प्रति नै थियो । अब म तिमी बिना बाँच्नु नै गाह्रो भैसकेको थियो । यो संसारमा मेरो जीवनमा तिमी भए मलाई अरु केही चाहिँदैन जस्तो एकहोरो मन भैसकेको थियो । साथीभाइले पनि अस्पतालबाट म फर्किएपछि तिमीसित भेट गराउनु चाहेनन् कारण, मेरो अभिभावकको डरले । त्यसरी नै समय बित्दै जाँदा म बिस्तारै तिमीलाई भुल्ने प्रयास कोसिश गर्दै थिए पछि मेरो विवाह भयो म काठमाण्डौ आए । म मेरो नयाँ घर परिवारसित रमाउँदै थिए एउटा असल श्रीमती र बुहारी हुने कोसिस गर्दै थिए । माया गर्ने श्रीमान् पाउँदा बिस्तारै मैले तिमीलाई भुलीसकेको थिएँ । अचानक मेरो भाग्यले गर्दा र मेरो श्रीमान् बृटिश आर्मी हुनु भएको हुँदा म युके (बेलायत) आउने मौका पाएँ ।

नेपालमा घर व्यवहारिक कामको व्यस्तता छोराछोरीको स्याहार-सुसार गर्दा गर्दै तिमीलाई मैले कसम शिखर चट्क्कै भुलिसकेको थिए । युके आएर म पनि साथीभाइको सहयोगले एउटा केयर होममा काम गर्नु आएँ, अचानक तिमीलाई बिदेशी साथीहरुसित देख्दा म तीन छक्क परें तर तिम्रो नाम परिवर्तन भएछ यहाँ, तिम्रो त्यही रंग र रुप अनि सधैं नाकै फुट्ने गरि आउने तिम्रो शरीरको गन्ध केही बदलिएको थिएन । विदेशी साथीले चिन्छस् भन्दै थियो तर मैल चिन्दीन भनेर तुरुन्त इन्कार गरिदिए । धुम्रपान स्वास्थ्यको लागि हानीकारक छ ।

तिम्रो म भावना ।
यो प्रेम-पत्र बिरगंजमा बनेको शिखर चुरोटलाई एउटा नारीको मनको भावना मात्र हो ।
धन्यवाद ।

W/O Ex 6086 Pte Gopal Sunuwar
7GR/2RGR
CANTERBUTY, KENT
United Kingdom

२०१७ सालको मुस्तांग ट्रेल रनिंग

सुश्री पुष्पा सुनुवार
होम ६१३० को छोरी

गएको साल सन् २०१७ सालको अप्रिल १७ देखि २४ अप्रिल एक हप्ताको लागि मुस्तांग ट्रेल रनिंग प्रतियोगिता सम्पन्न भएको थियो। उक्त प्रतियोगिता नेपालको मुस्तांगमा बर्षेनी हुने गर्दछ। सो प्रतियोगिताको निमित्त मैले पनि बेलायतको आफ्नो कामबाट छुट्टी मिलाई भाग लिन नेपाल गएको थिए।

विगत केहीबर्ष यता सुरु भएको उक्त प्रतियोगितामा विश्वका बिभिन्न राष्ट्रहरूबाट साहसी धावकहरूले भाग लिने गर्दछन्। यसपटक पनि नेपालबाहेक अन्य १० वटा मुलुकहरूबाट प्रतियोगी धावकहरूको जम्मा संख्या ३५ जना थियौं र जसमध्ये नेपालबाट हामी ६ जना केटीहरुले मात्र भाग लिएका थियौं।

८ दिनसम्मको दौड समय तालिकामा बिहान ६:०० बजे रिवाली, ६:३० बजेदेखि चिया खाजा र ७:३० बजेबाट दौड सुरु हुन्थ्यो। यही नै थियो हामी ३५ जनाको दैनिकी। दिनमा २० देखि ३० किलोमीटर दौडनु पर्थो र ठाँउ-ठाँउमा व्यवस्थापकहरूका सहयोग सल्लाहअनुसार बास-गाँसको व्यवस्थाअनुसार रात गुजारिन्थ्यो। तर सबै धावकहरू सँगसँगै भने परिदैन थियो। ४२०० मिटरको उचाईमा र बदलिँदो मौसमको ठाउँहरुमा दौडनु त्यती सजिलो थिएन। मौसम केहि छिन घाम देखिने फेरि एकैछिनमा हिऊँको हुस्सु लागेर केहि पनि देख्न नसकिने हुन्थ्यो।

नेपालको उत्तरी भेगमा हिमालको माझमा अवस्थित सुन्दर ठाऊँ हिमाल पारीको गाऊँ भनेर चिनिने मुस्तांग साँच्चै रमणिय स्थल रहेछ र पक्कै स्वर्गको भान हुने। जो कोही त्यहाँ पुग्नासाथ, हेरेको हेर्‍यै, बसुँझैँ लाग्ने। कुनै ठाऊँ जाँदा मरुभूमि जस्तो फुस्रो पाखा

ठुलठुला राता चट्टानहरू ओढार गुफा र अर्कोतिर सुन्दर सेताम्मे अन्नपूर्णा धौलागिरी र नीलगिरी हिमालहरू। विशाल हिमालका फेदमा स-साना माटाका घरहरूका बस्ती, ठाऊँ ठावै ढुंगाका मानेहरू, काली गण्डकी बेरिएर बिचमा बगेको दृश्य देख्दा अति रमाईलो कुदेको थकान पनि वास्तै नहुने।

खासैमा सन् १९९२ सालदेखि मात्र बिदेशी पर्यटकहरूलाई यहाँ आऊन टेक्न दिइएको रहेछ। मुस्तांगलाई तिनैतिरबाट तिब्बतले घेरिएकोले त्यहाँका मानिसका जीवनशैली रहनसहन सबै तिब्बती काईदाको रहेछ। शताब्दिऔंदेखि यहाँको बाटोलाई व्यापारीहरूले सुरक्षित ठानेर चलाईदै आएको रहेछ। अहिले झन् चौंरी गोठालो र पर्यटकहरूले बढी प्रयोग गर्दा रहेछन्।

यस्तो सानो साँघुरो उकाली-ओराली र काली गण्डकीको बगरै-बगर कहिले पारिपट्टी कहिले वारी गर्दै दौडन पाऊनु एक किसिमको चुनौती साथै जीवनमा अमूल्य र अविस्मरणीय अनुभव थियो मेरो लागि।

ट्रेल रनिंग नेपालले यस्तो कार्यक्रम आयोजना गरेर राष्ट्रियस्तरका धावकहरू मिरा राई, सुनमाया, पूर्णलक्ष्मी र भीम गुरुङजस्ता खेलाडीहरू उत्पादन भए। ती धावकहरू नै पछी गएर अन्तराष्ट्रिय खेलाडीको रुपमा बिजेता पनि बने र संसारलाई नेपाल र नेपालीको चिनारी दिन सफल भए। यसैगरी ट्रेल रनिंग नेपालले नयाँ-नयाँ र स्थानीय युवाहरूलाई प्रोत्साहन र उत्पादन गर्दै आएको छ।

मैले आफ्नो अनुभवलाई छोटकरीमा लेखेर यहाँहरूको सामु राख्न पाऊँदा आफैलाई भाग्यमानी साथै अर्कै गर्व महसुस गरेको छु र जसको निमित यहाँहरू सबैलाई सुस्वास्थ्य र दिर्घायूको कामना गर्दै मुरिमुरी धन्यवाद पनि टक्याउन चहान्छु।

Silver Jubilee (२५ औं बर्षगाँठ)

इस्वी सम्बत् २००८ मा हामी इन्टेक १९८३ ले सिल्भर जुब्ली (२५औं बर्षगाँठ) भव्यताका साथ मनाइएको थियो। पछिल्लो बर्षहरूका बार्षिक भेलाको दाँजोमा त्यो बर्ष विशेष महत्वको भेला भएतापनि जमघट अील कमै थियो। किनकी धेरैजसो नम्बरीहरू बेलायत बाहिर नै हुनुको साथै कतिपय सेवामा कार्यरत् र वयस्तता मै हुनुहुन्थ्यो। जेहोस् सकेसम्म सबैको सकारात्मक प्रयासले सबै पल्टनका नम्बरीहरू पहिलोपटक बेलायतको जमघटमा भने बढी संख्यामा भेला भई भवयता र ऐतिहासिक रुप लिएको थियो भन्दा फरक नपर्ला।

वस्तवमा पल्टने जीवनकालको सुरुदेखि अन्त्य र अवकाश प्राप्त पश्चातका सबैको आ-आफ्नै किसिमको व्यवहार र व्यस्तता भए रहेता पनि एकमुष्ठ रुपमा सो समारोहलाई सबैले समय र महत्व दिन आवश्यक थियो। त्यसरी नै सम्भव र सहजताका साथ धेरैभन्दा धेरैको उपस्थितिको रुपमा समारोह सम्पन्न गर्न सफल भएका थियौं। दशकपछीको ३५ औं बर्षगाँठको पनि सानो परिकल्पना गरिएको अहिले टुप्लुक्कै आईपुगेर जस्को भव्य समारोहको प्रसन्न मुद्दामा हामी जुट्न पाईएको छ र सबैले भाग्यमानी बन्ने र गर्व गर्ने अवसर पनि हामीले पाएका छौं भन्दा कुनै गल्ती नहोला।

२००८ साल अप्रिल महिनाको १२ तारिक शनिबारको दिन मौसम निकै राम्रो घमाईलो र न्यानो थियो। नर्थ क्याम्पस्थित वेभल स्कूलको हल हाम्रो सो दिनको पार्टी भेन्यू थियो। सो स्थानमा आईपुग्न कुनै गाह्रो अप्ठ्यारो थिएन साथै सबैको निमित्त झण्डै केन्द्रबिन्दू नै मानेर तय गरिएको थियो।

लगभग एकसय जनाको हाराहारीमा नम्बरी परिवारको उक्त जमघटमा खानपिन र मनोरन्जनको रौनक आफ्नै किसिमको थियो र सायद लामो समयपछी यसरी भेट भएको मौकामा धेरै नम्बरीहरू गफगाफ र एकपछी अर्को बियरका क्यान थप्नमा होडबाजी जस्तै देखिन्थ्यो।

त्यस दिनको सबैभन्दा महत्वपूर्ण कुरा सम्झना स्वरुप चाँदीको गब्लेट थियो, जस्को निमित्त पार्टी हुनुभन्दा अगाडी क-कस्ले मगाउन चाहनु हुन्छ ? अग्रिम जानकारी गराईएको थियो र गब्लेट बन्दोबस्तको अभिभारा नम्बरी भुवनी राई (६६०१९) ले लिनुभएको थियो । ४४ तोला चाँदीको गब्लेटमा ब्रिगेड अफ गोर्खाजको सबै ब्याजहरू इन्ग्रेभ्ड गरि बनाईएको सो को मूल्य त्यसबेला स्टर्लिड पाउण्ड १७५.०० थियो र पहिलो लटमा ७५ जनाले पाउनु भएका थिए भने उक्त दिनमा नपाउनेले दोस्रो लट गरी जम्मा ९६ वटा गब्लेटहरू नम्बरी भुवनी राईज्यूको पहल प्रयासबाट नम्बरीहरूले हात पार्न सफल भईएको थियो ।

आशा छ ज-जस्ले लिनु भएको छ समय-समयमा सफा साथ टल्काउँदै समरको बेला त्यस्मा बियर लगाएर चुस्कीका साथ आनन्द लिँदै हुनुहुन्छ होला, तर त्यस्लाई कपबोर्डमा थन्क्याएर राख्नु भएको छ भने चाँदी होईन खेर गएको कुनै धातुको जस्तो देखिन्छ र त्यस्मा हालेर खान त परै जावस टल्काऊन पनि मन लाग्दैन । त्यसैले गब्लेट हुने नहुने सबैले विचार गर्नुस् चित्त बुझ्काऊनुहोस् ।

यदी अझैं पनि कसैले कसरी कहाँबाट भनी जान्न र लिनु चहानुहुन्छ भने काठमाण्डौंमा भाटभटेनीमा गएर परामर्श गर्नुभएमा सबैकुरा बुझ्न र कारोबार गर्न सक्नुहुनेछ । बिशेष समारोहको अवसर र उपलक्ष्यमा बनाईएको यो एउटा चिनो साथै सम्पत्ति पनि हो, किनकी चाहेको खण्डमा नगदमा परिणत गर्न पनि सक्नुहुन्छ तर नगदभन्दा त्यस्को महत्व आफ्नै ठाँउमा छ र कसैले परेको रकमभन्दा बढीमा किन्न चाहेर खोजेर पाईदैन पनि । यसरी सोच राखेर चिनोको निमित समय र मेहनत योगदान दिनुहुने नम्बरीहरूप्रति आभार प्रकट र स्यालुट सबैको तर्फबाट । जब गब्लेटको प्रयोग गरिन्छ तब उहाँहरुको सम्झना त अवस्य आऊँछ नै । कती भाग्यमानी नम्बरीहरू ? आफै गर्व मान्नुहोला ।

धन्यवाद ।
जय इन्टेक १९८३

होम किरात सुनुवार
२७१६६१३०

Intake 1983 Rect Coy Football Match Winner

गाउँघरको कोदोबारीमा खेतमा धानको ठोसा भएको ठुल्ठुला गराहरुमा बिशेषगरी खलेगराहरु, लेकका खाली चऊरहरू र बजार बस्तिका खाली ठाऊँहरुमा दुईचारजना भेट हुनासाथ भकुण्डो खेल सुरू गरिहाल्ने गर्छन् । भर्खरका उरन्ठेऊला अल्लारे केटाहरु । सायद कमै मात्र व्यवस्थित बजार मैदानमा खेलेर आएका होलान् । हुन त मेरो आफ्नै ठाऊँ विद्यालयको भन्नुपर्दा जब म प्रा.वि. मा पढ्दा आफैं सानो फुटबल बाहेक अरु नै खेल खेलिन्थ्यो अनि खेल्ने ठाँऊ पनि त्यती ठुलो थिएन । तर जब नि.मा.वि.मा गएपछी भलिबल र फुटबल बराबरी खेलिन्थ्यो, एकदम राम्रो मैदान ठाँऊको नाम पनि भण्डार भनिने तर चिम्ट्याए माटोको कारण बर्षा याममा निकै बल्ड्याड खानुपर्थ्यो चिप्लेर ।

त्यतिखेर बिरेन्द्र शिल्ड जिल्ला स्तरिय खेलकूद प्रतियोगिता देशव्यापी रुपमा भव्यताका साथ गरिने भएता पनि फुटबलमा भने चासो र चर्चित थिएन ।

गाँऊघरमा त्यसरी बिताएका त्यसरी खेल्ने जवानहरू भर्ती भएर आएपछी मौका र व्यक्तिगत इच्छाअनुसार केहि मात्रमा सुधार र चमत्कार त हुने नै भयो । रेक्रूट्स जवानहरूले पनि तालीम केन्द्र (TDBG) मा तालिमको मुख्य बिषयहरूबाहेक खेल स्पोर्टमा पनि इन्टर प्लटुन प्रतियोगिता हुने गरिने रहेछ । त्यसैगरि सन् १९८३ सालका जवानहरू पनि जो जुन खेलमा इच्छुक र अली पारा ल्याऊँछ । उस्लाई त्यसै खेलमा र प्रतियोगितामा लगाईए । म भने ११ प्लटुनको तर्फबाट फुटबल प्रतियोगिताको लागि छनोटमा परे र केहि ट्रेनिंगपछि प्रतियोगितामा भिडन्त पर्ने क्रममा जित्दै गएपछी फाईनलमा १ कम्पनीका विजेता टिम ५ प्लटुनसँग पऱ्यो ।

धेरैजनाले भन्थे विजेता टिम उनिहरू नै हुन्छन् भनेर, किनकी उताका एक दुईजना साच्चै स्तरिय खेलाडीहरू थिए । तर ११ प्लटुनका खेलाडीहरू त्यस्ता स्तरिय नभएपनि निकै जोसिला थिए, यहाँसम्मकी फुटबल मिस भए छोडिए पनि मान्छे मिस नगर्ने नछोड्ने खालका थिए ।

खेल घमासान भयो र मध्यान्तर अगाडी भने दुवै तर्फको गोल हुन सकेन । मध्यान्तरपछीको खेलपनि निकै घम्साघम्सी भएको थियो र मध्यान्तरपछीको खेलको अन्त्यतिर पाएको कर्नर बललाई सामराज गुरुडबाट गरिएको गोल नै उक्त खेलको पहिलो गोल थियो । समय पनि सकिएको कारण सोही गोल नै निर्नयक गोलको रुपमा खेलको अन्त्य भएको थियो ।

११ प्लटुनका हामी सबै खेलाडीहरूलगायत सबै साहेब गुरुजीहरू हर्षित भयौं । गुरूजी साहेबहरूले भन्नु हुन्थ्यो खेलको आँखा हुँदैन कोसिस मात्र गर केटा हो, नभन्दै त्यो कुरा साबित भयो । अन्तमा हामीले विजेता कप र इन्डिभिजुयल प्राइजका साथ ग्रुप फोटोहरू थुप्रै खिचिएको मध्ये पुरस्कारको साथमा ११ प्लटुनका विजेता खेलाडीहरूको फोटो र नामावली निम्नानुसार छन् ।

सायद आ-आफ्नो पल्टनमा गएपछी पनि कतिले त पल्टनको तर्फबाट नेपाल कपमा पनि भाग लिएर बिजेता बने भने अहिले पनि पचास पारीको उमेरमा समरको राम्रो मौसममा कहिले-काँही सहभागी हुने क्रम जारी नै होला । जेहोस् होसियारको साथ मनोरन्जन गर्नुहोला किनकी बुढो हुने चिलाऊने मात्र हो तर कतै गडबड भएमा त्यो गाँसिदैन ।

पुरानो सम्झना दोहोरयाउँदै सबैमा न्यानो अभिवादन शुभकामना ।

धन्यवाद ।

होम किरात सुनुवार

२११६६१३०

Photograph (6130 Hom-P2)

Left to Right Back Row

1] 6130 Hom Bdr Sunuwar
2] 5784 Suryaprakash Gurung
3] 5742 Samraj Gurung
4] 5872 Bhim Bdr Gurung
5] 5892 Lalit Janga Malla
6] 5868 Yam Bdr Gurung
7] 6202 Shiba Sunuwar

Left to Right Front Row

8] 6010 Laxmi Limbu
9] 6034 Rabidhoj Tamang
10] 5856 Khemraj Gurung
11] 5918 Motilal Siris
12] 6106 Rajkumar Rai
13] 5880 Toyanath Siris
14] 6142 Purna Subba

औषधी

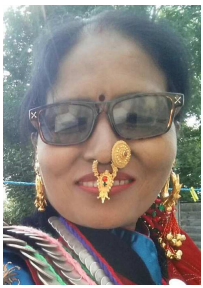

श्रीमती पवित्रादेखि सुनुवार
२११६६१३० होमको श्रीमती

संसारभरका प्रायजस्ता मानिसहरु सानादेखि ठुलासम्मका सबै उमेरकाहरुले आफ्नो स्वास्थ्यमा परेको कष्ट पिडा समस्यालाई कम गर्न पार्न जान्ने बुझ्ने अनुभवी व्यक्ति, बैद्यनाथ वा चिकित्सकको सल्लाह-सुझाव अनुसार प्रयोग गरिने कुनै न कुनै किसिमको वस्तु पदार्थलाई औषधि भनिन्छ / भनिदो रहेछ । यसको सेवन नगर्ने मान्छे आधुनिक संसारमा बिरलै पाईन्छन् । सबै औषधी प्रायः वनस्पति बोटबिरुवाबाट तयार पारिन्छ । जमीनबाट सिधैं टिपेर प्रयोग गरिँदा जडिबुटी आयुर्वेद पनि भनिन्छ भने लामो प्रकृयाबाट कारखानामा उत्पादन तयार पारिएकोलाई औषधि भनिन्छ ।

परापूर्वकालमा औषधिको प्रचलन बेबीलोन, चिन, इजिप्ट र भारतमा थियो तर रोग पत्ता लगाउने र त्यसको उपचारको विधिमा अग्रता भने ग्रिक्सले लिएको थियो ।

जब कुनै मान्छेको स्वास्थ्यमा गडबडी खराबी देखिएपछि डाक्टर या बैद्यकहाँ गइन्छ र बैद्य वा डाक्टरले बिरामीलाई परेको समस्याबारे बृतान्त कुरा सोधेपछि उसको विचार, अनुभव र परिक्षणको नतिजाअनुसार रोग पत्ता लगाई के-कस्तो औषधि कस्तो खाले नाम लेखिदिन्छ र त्यसबारे राम्ररी बताईदिने गर्दछ ।

जब डाक्टरको परिक्षण सल्लाह-सुझावपछि कतिपय बिरामी त औषधि नै प्रयोग नगरी केही मात्रामा सन्चो भएको महसुस गर्दछन् भने कतिपयलाई त झनै रोग चाप्ने र चापेको महसुस गर्दैछन् । यो व्यक्ति विशेषको मानसिक अक्षरको परिणाम हुनुपर्दछ । वास्तवमा कुनै पनि रोगको उपचारको निमित्त वैज्ञानिकहरुले हरप्रकारले परिक्षण गरेर मान्छेमा औषधि प्रयोग गर्न सजिलो बनाईदिएका हुन्छन् । यसरी पत्ता लगाएर परिक्षण गरेर बनाइएको भए तपानि कुनै पनि एकै रोगका रोगीहरुलाई एउटै औषधिबाट पनि फरक असर र परिणाम पाईन्छ, जुन मान्छेको बंशाणुमा हुने फरक गुणको कारण गर्दा ।

बैद्य वा डाक्टरले दिइएको औषधि कती लामो समयसम्म र कतिको मात्रामा प्रयोग गर्ने भन्ने कुरा रोगको किसिम र असरमा भरपर्ने कुरा हो । औषधिको प्रयोग गर्दै जाँदा कतिपय बिरामीहरुमा राम्रो नतिजा वा स्वास्थ्यमा सुधार हुन थाल्दछ भने कतिपयमा नराम्रो असरको नतिजा देखिन्छ । यदी त्यस्तो भएमा तुरुन्त डाक्टर वा बैद्यकोमा गएर जानकारी गराई बाँकी सल्लाह सुझाव लिनुपर्दछ नत्र अझ बढी खराब र खतरामा पर्न सकिन्छ । यस्तो अवस्थामा परामर्श नलिएमा विरामीहरुको मृत्यु हुन सक्दछ । दिइएको सल्लाहअनुसार अनुशासित रुपले तोकिएको मितिसम्म औषधि प्रयोग गरिएमा रोग सदाको लागि निर्मूल हुन पनि सक्छ अर्थात् केही हदसम्म रोग कम हुँदै जान्छ । यसबारे विरामी आफैं पनि निकै सचेत हुनु पर्दछ । यदी कारण असर र परिणामबारे विरामीमा थाहा भएन हेक्का राख्न सकिएन भने उपचार गरेको केही अर्थ र उपलब्धि हुँदैन । कतिपय औषधि प्रयोग गरेको बेला खाने पिउने कुरामा निषेध गर्न भनिएको कुराहरु ख्याल नगरिएमा एलर्जी र अन्य लक्षणहरु (Sight Effects) देखा पर्नको साथै ठूलो समस्या आइपर्दछ ।

शरीरमा रोग देखा परेपछि बिज्ञहरुको सल्लाह सुझावअनुसार जिउनको लागि रोग अनुसार कुनै औषधि जिन्दगीभर नै प्रयोग गर्नुपर्ने हुन्छ, त्यसैले समयमा नै बुद्धि पुऱ्याएमा स्वास्थ्यकर जीवनको साथै सबै कुराहरुबाट सुरक्षित रहन सकिन्छ ।

Executive Committee 2017-2019

Gopal Giri (6044)

Nim Thapa (5765)

Shyam Shrestha (6058)

Tanka Magar (6162)

Tuk Gurung (5855)

Surya Gurung (5857)

Suk Gurung (5814)

Home Sunuwar (6130)

Get Well soon

Oasis Ale
Daughter of 5788 Nar B Ale

ईन्टेक (INTAKE 1983) को विधान

British army Brigade या Gurkhas मा १९८३ सालमा भर्ती भएका समकालीन नम्बरी (साथी)हरूलाई मर्दा र पर्दा विगत १९९३ सालबाट मानवियताको हैसियत र एकै घर-परिवारको सदस्यको सोंच र विचारले नानीहरूदेखि नम्बरी र नम्बर्नीहरूलाई दुख परेको बखतमा, सकेको सक्दो सहयोग गर्दै आईरहेका छौं । समयक्रमसँगै हामीले धेरै नम्बरी, नम्बर्नी र नानीहरू पनि गुमाई सकेका छौं । कस्को पालो हो र कहिले हो भन्ने थाहा छैन । दैवको नियतीले कसलाई कतिखेर लाने हो त्यो दैवको नियत र खेलमा भर पर्ने कुरा होला । यसरी नै नम्बरीहरू बित्ने क्रममा सबैलाई व्यवस्थित ढङ्गबाट सहयोग गर्न भने सकिएको छैन । कारणः सम्पर्कविहिन र कुनै परिवार र साथीभाईहरूबाट सहि ढङ्गले सम्पर्क नम्बर ठेगाना र हुल्याहा दिन नसके कै कारणले गर्दा हो भन्दा अत्युक्ति नहोला । त्यसकारणले, अब यो प्रकारको ढंगले सम्भव हुन नसक्ने भएकोले विशेष सरसल्लाह र छलफल गरी, गत २६ फेब्रुअरी २०१७ सालमा ल्पमस्टिटको ५६ हाईस्ट्रिटमा अवस्थित चौतारी नामक नेपाली रेष्टुरेन्टको सभा कक्षमा ईन्टेक १९८३ का वर्तमान चेयर पर्सन ६०४४ गोपाल गिरीको सभापतित्वमा, मिटिङ बसि, नम्बरी या नम्बरी मर्दाको दुखद् घडीमा र नानीहरूको हकमा सहयोग गर्ने बारेमा विशेष रूपमा बृहत् छलफल गरी अब उप्रान्त सबैलाई नियम मुताविक समेटिने गरी, सहयोग गर्नको निम्ति र सहयोग पाउनको निम्ति, केहि मापडण्डसहित निति नियम र विधि-विधान तयार पार्नुपर्छ भनि सर्वसहमतिबाट पारित गरि, तपसीलका नियम विधि-बिधान तयार पारिएको छ । ती नितिनियम र विधि-बिधानहरू निम्न बमोजिम छन् ।

१. तोकिएको सदस्यता सिल्क (Subscription fee) तिरेर (Subscribed member) अनिवार्य रूपमा बन्नु पर्नेछ ।

२. हालमा सदस्यता शुल्क (Subscription fee) पहिले £30 राखिएको थियो भने, केहि बर्ष अगाडिदेखि £40 (चालिस पाउण्ड) मात्र राखिएको छ । र यो समय-सापेक्ष आवश्यकताअनुसार बढाउन सकिनेछ ।

३. (Subscribed member) भईसकेपछि नम्बरी या नम्बर्नी देहान्त भएको खण्डमा अनिवार्य रूपले तोकिएको न्युनतम सहयोग गर्नुपर्ने छ ।

४. न्युनतम सहयोग दस्तुर £१० (दस पाउण्ड) राखिएको छ ।

५. सदस्यता शुल्क तिरेर, (Subscribed member) भएर, नम्बरी या नम्बर्नी देहान्त भएको खण्डमा, न्युनतम सहयोग दस्तुर £१० (दस पाउण्ड) सहयोग गरिएन भने, (Subscription fee) £४० (चालिस पाउण्ड)बाट दस पाउण्ड घटाईने छ । हरेकपल्ट

दस पाउण्ड घट्ने छ। यो क्रम क्रमशः जारी रहेमा £३० (तीस पाउण्ड) तिरेकाको तीन पटकमा र £४० (चालिस पाउण्ड) तिरेकाको चारपटकमा Subscription सकिनेछ र Subscribed member स्वतः बदर या रद्द हुनेछ। फेरी Subscribed member हुनको निम्ति, पुनः तोकिएको सदस्यता शुल्क तिरेर तपशिलमा उल्लेखित विधिविधान र नियमहरू पालना गर्नुपर्ने हुन्छ।

६. नम्बरी वा नम्बर्नी देहान्त भएको सुचना प्राप्त भए लगतै, पिडित परिवारलाई सम्पर्क गरी, सहयोग गर्नु आवश्यक छ या छैन भनि एकपल्ट विनम्रतापुर्वक सोधिनेछ। र सहयोग आवस्यक छ भनि निवेदन गरेमा तत्काल कोषबाट Subscription जम्मा भएको निश्चित रकम निकाशा गरि पिडित नम्बरी या नम्बर्नीलाई हस्तान्तरण गरिनेछ, र त्यो कोष पुर्ताल गर्नको निम्ति, न्युनतम सहयोग दस्तुर £10 (दस पाउण्ड) उठाईनेछ। उठेको रकम जे-जति हुन्छ, सबै कोषमा जम्मा गरिने छ।

७. सदस्यता शुल्क (Subscription fee) तिरेर, Subscribed member भएपछि जुनसुकै देशमा बसेता पनि, नम्बरी या नम्बर्नी देहान्त भएको खण्डमा, न्युनतम £१० (दस पाउण्ड) सहयोग गर्न सकिनेछ। र आफैंलाई पर्दा पनि सहयोग चाहिएमा, सहयोग पाउन सकिनेछ।

८. नानी भान्जा-भान्जीहरूको हकमा सहयोग गर्नु परेमा, नानी भान्जा-भान्जीको आमा बाबा (नम्बरी नम्बर्नी)ले तोकिएको दस्तुर (Subscription) तिरेर (Subscribed member) भएको छ कि छैन भनि चेक गरिनेछ। र नियमगत प्रकृया पुरा भएको छ भने, आर्थिक अवस्था हेरी बुझि, आवश्यक परेमा सहयोग गरिनेछ। यसमा कुनै उमेर तोकिने छैन, अथवा जुनसुकै उमेरको लाई पनि सहयोग गरिने छ।

९. यसमा अलिकति हुन सक्ने र पर्न सक्ने सन्दर्भसम्बन्धी विषयगत घटनाबारे थोरै चर्चासहित विधि-बिधान र नियमभित्र लान जरूरी देखिन्छ! यो एउटा अति नै प्रसंगवशको घटना पनि हुन सक्छ।

नम्बर्नीको निधन भएपछि, नम्बरीले नम्बरीको हकमा भईरहेको र नम्बर्नीको हकमा हुन सक्ने बिषयहरू (घटनाहरू) :

(क) अहिलेसम्म नम्बर्नी बितेपछि, नम्बरी अर्थात् ईन्टेक १९८३ को नम्बरी सदस्यहरूले, नयाँ नम्बर्नी ल्याई ईन्टेक १९८३ को मेम्बरसमेत बनीरहनु भई सहयोग र पाउनुपर्ने सुविधाहरू पनि पाउनुभएको छ। र नियम त पाउनेछ। यहाँ पारित गरिएका विधि-बिधान र प्रकृयागत नियमहरूभित्र बसेर मर्दा या दुखद् परिस्थिति आउँदा सहयोग चाहियो भनि निवेदन गरेमा मात्र पाउने प्रावधान राखिएकोले सोहि बमोजिम चल्न र चलाउन पाईनेछ।

(ख) तर, नम्बरीको निधन भएमा, वा निधनपछि नम्बर्नीले, अरू कसैसँग दोस्रो घरजम गरेमा, यो नियम लागु हुनेछैन । अथवा, ईन्टेक १९८३ को मेम्बरबाट स्वतः रद्द हुनेछ । र पाउनुपर्ने सहयोग आधिकारिक रूपमा पाउने छैन । वा यसमा कुनै सरोकार रहने छैन ।

(ग) ईन्टेक १९८३ का नम्बरीहरू, जो जो सँग दुईटा, तीनवटा श्रीमती छन् र ब्रिगेड अफ गोर्खाजको रेकर्ड अफिसमा दर्ता छैन, वहाँहरूलाई नम्बरीले मेरो श्रीमती हो भने पनि, आधिकारिक रूपमा, वेलफेयरदेखि आर्मी रेकर्डमा दर्ता नभएको श्रीमतीलगायत नानीहरूलाई यस ईन्टेक १९८३ का संगठनबाट, आधिकारिक रूपमा कुनै प्रकारको सहयोग गरिने छैन । मानवताको हैसियतको सहयोगको निम्ति भने अर्कै पाटा छन् ! यसमा जोसुकैको मातहतमा सहयोग गर्न सक्नेछ ।

(घ) तर, २०१८ को ७ जनवरीमा बसेको ए.जी.एम. मीटिङमा यसै बिषयमा पुनः छलफल गर्दा, के निष्कर्ष निकालेको छ भने, ईन्टेक १९८३ का नम्बरीहरूले, दुईवटा या वहुविवाह गर्नुभएको छ र ब्रिगेड अफ गोर्खाजको रेकर्ड अफिसमा दर्ता गरिएको छैन या गर्न सकेको छैन भने, मर्दा र पर्दा सहयोग चाहिन्छ भन्ने सोंच राख्नुहुन्छ भने, माहिली, साहिली या कान्छी श्रीमतीले तोकिएको सब्सक्राइब दस्तूर (Fee), फाल्टो तिरेर, Subscribed member बन्नुपर्ने छ भनि निर्णय गरिएको छ ।

१०. पुनः एप्रिल ७ मा बसेको मिटिङबाट, अब सब्सक्राइब मेम्बर दस्तुर तिरी, सहयोग पाउनको निम्ति, मान्य रहने अर्थात् (Qualified) हुनको निम्ति रजिस्टर भएको दिनदेखि ६ महिना राखिएको छ । अथवा सब्सक्राइब मेम्बर भएको दिनदेखि छ महिनाभित्र कुनै प्रकारको दुख मिमार भएमा सहयोग पाउन सक्ने छैन ।

तर, सब्सक्राइब मेम्बर भएको दिनदेखि छ महिना नपुगि नै भवितव्य आई परे, अथवा व्यक्ति मरे, तोकिएको रकम नपाउने गरि, मानवताको हैसियतले सहयोग गरिनेछ भनि मिटिङमा उपस्थित सबैको सर्वसहमतिबाट पारित गरि निर्णय गरिएको छ ।

११. आर्थिक अकाउण्ट खोजतलाससम्बन्धी

(क) तोकिएको दस्तुर (Subscription fee) तिरेर (Subscribed member) नभएको कुनै पनि नम्बरीहरू अथवा तोकिएको सदस्यता शुल्क (Subscription fee) नतिरेका व्यक्तिले सम्बन्धी हिसाबकिताब खोज्ने अधिकारबाट बन्चित रहनेछ ।

(ख) सदस्य दस्तुर (Subscription fee) सम्बन्धी हिसाबकिताब खोजतलासको निम्ति, तोकिएको सदस्य शुल्क तिरेर (Subscribed member) हुनुपर्नेछ ।

१२. बैंक एकाउण्ट सञ्चालनसम्बन्धी

(क) ईन्टेक १९८३ को बैंक एकाउण्ट वर्तमान कार्यसमितिका सम्बन्धित व्यक्तिहरूले सञ्चालन गर्नुपर्दछ ।

(ख) पुरानो कार्य समितिले नयाँ कार्यसमिति चयन भएपछि, बैंक एकाउण्टसहित हरहिसाब किताब चुस्तदुरुस्त र पारदर्शीपूर्ण ढंगले हस्तान्तरण गर्नुपर्छ।

(ग) बैक एकाउण्ट हरहिसाब सम्बन्धी कुनै (Subscribed member) हरू बाट चित्त बुझ्दो नदेखिएको भनि हिसाब-किताब बुझ्न चाहेमा, वर्तमान कमिटिमा निवेदन हाली बुझ्न सक्नेछ।

केही सक भएमा

ईन्टेक १९८३ का नम्बरी संगठनमा रही विगत १९९० सालदेखि मरेको बेलामा र परेको बेलामा नम्बरी परिवारको नाताले (हैसियत)ले सकेको सक्दो सहयोग गर्दै आएका छौं। ती विगतमा जति सहयोग गर्दै आयौं र त्यो गरिएको जति पनि सहयोगहरु कुनै विधिविधान र नियमबिना नै गरियो, गर्दै आयौं। तर मेम्बरसिप (सदस्यता) भने, राखिएको र सदस्यता शुल्क पनि तोकिएको थियो। पहिले तोकिएको सदस्यता शुल्क, बेलायत पाउण्डस ३० (अक्षरमा तीस) पाउण्डस तोकिएको थियो। र हाल केही वर्गा अगाडिदेखि भने, शुल्क बढाएर ४० पाउण्डस (अक्षरमा चालिस) पाउण्डस राखिएको छ। यो सदसयता शुल्क समयसापेक्ष बढाइने छ। यो संगठन यसरी चलिरहेको अवस्थामा इन्टेक १९८३ का सबै नम्बरीहरुले तोकिएको सदस्यता शुल्क जसलाई भनिन्छ सब्सक्रिप्शन तिरेर मेम्बर बनिसकेका छैनौं। हामी जम्मा ४९० जनामा, अहिलेको रेकर्डअनुसार २४२ जनाले मात्र तोकिएको सदस्यता शुल्क (Subscription Fee) तिरेर Subscribed member भएका छौं। यसरी नम्बरीको निम्ति सहयोग गर्न र गरिमाग्नको निम्ति, सबैलाई सही ढंगले समेट्नको निम्ति, सबैलाई लागु हुने गरी, विधिविधान र नियम बनाउने निर्णयगत २०१७ साल फेब्रुअरी महिना २६ तारिखको दिनमा बसेको मिटिङले पारित गरि, सबै उपस्थिति मेम्बरहरुको रोहवरमा र सर्वसहमतिबाट निम्न विधिविधान र नियम पास गरिएको छ। यो बन्दै गरेको विधिविधान र नियमहरु प्रश्न र उत्तरसहित यसैको आधारमा बनाइएको छ। र अबदेखि उप्रान्त हामी सबै इन्टेक १९८३ का सदसयहरुले माथि उल्लेखित र तपशिलका बुँदाहरुलाई अक्षरस पालना गरी सहयोग गर्ने र गरि मागिनेछ।

प्रश्न र उत्तर निम्न प्रकारले बुँदागत रुपमा राखिएको छ।

प्रश्न नं. १ - ईन्टेक १९८३ को निम्ति, सहयोग गर्न यसरी संगठन नै निर्माण गर्न किन आवश्यक पर्यो ?

उत्तर - पहिले त त्यस्तो महसुस त गरिएको थिएन, तर यो जिन्दगीको भरोसा नहुने रहेछ, परिआए पछि, मान्छेको भोगाईको परिणामले अटोमेटिकली रुपमा त्यस्तो खालको महसुस हुँदो रहेछ। त्यसै शिलशिलामा नम्बरीहरु र नम्बर्नीहरु बित्दै जानु थाल्यो र सहयोग पनि गर्दै गइयो। तर पछि सबैले महसुस गर्न थालियो कि अब यसरी मर्दा र पर्दाको अवस्थामा सहयोग गर्न र गरि माग्नको निम्ति संगठनकै रुपमा चलाऔं इन्टेक १९८३ नम्बरीको निम्ति भनी महसुस गरि संगठनकै रुपमा चल्न थालियो। यसरी नै संगठनको रुप लिएको हो।

प्रश्न नं. २ - ईन्टेक १९८३ संगठनको सदस्य बन्नको निम्ति के छ र कसरी कुन प्रावधानबाट बन्न सकिन्छ र के गर्नुपर्छ ?

उत्तर - ईन्टेक १९८३ का नम्बरीहरु स्वतः सदस्य त छँदैछ। तर मर्दा र पर्दाको बेलामा भने, आर्थिक कारोवार हुने हुनाले, यसलाई यस्तो अवस्थामा सबैले मनासिव तरिकाले सबैलाई समेटिने किसिमले आधिकारिक रुपले सहयोग व्यवस्थापन गर्नको निम्ति, केही तपसिलका मापदण्डहरु तयार पारिएको छ। यस मापदण्डमा केही नियमहरु पनि तयार गर्नुपर्ने देखिएकोले यस नियममा पनि सदस्य बन्नुपर्दछ। त्यो सदस्य बन्नको निम्ति, हालमा तोकिएको सदस्यता शुल्क (Subcription fee) तिर्नु पर्ने हुन्छ।

प्रश्न नं. ३ - सदस्यता शुल्क (Subcription fee) किन तिर्नुपर्ने हुन्छ ?

उत्तर - सदस्यता शुल्क (Subcription fee) किन तिर्नुपर्ने भने, ईन्टेक १९८३ का नम्बरी या नम्बर्नी मर्दा सहयोग गर्न र सहयोग पाउनको निम्ति हो। त्यसैले, सहयोग पाउनको निम्ति, तोकिएको सदस्यता शुल्क अनिवार्य रुपले तिर्नुपर्ने हुन्छ।

प्रश्न नं. ४ - सदस्यता शुल्क (Subcription fee) नतिरे के हुन्छ ?

उत्तर - यो संगठनले तोकेको सदस्यता शुल्क नतिरे तपशिलका नीतिनियम र विधिविधान भन्दा बाहिर पर्ने भएकोले, आधिकारिक रुपमा संगठनबाट सहयोग पाउन सक्दैन।

प्रश्न नं. ५ - संगठनले तोकेको सदस्यता शुल्क (Subcription fee) तिरेपछि के हुन्छ ?

उत्तर - संगठनले तोकेको सदस्यता शुल्क (Subscription fee) तिरेपछि के हुन्छ भन्ने बारेमा, त्यो तोकिएको सदस्यता शुल्कपछि नम्बरी या नम्बर्नी मर्दा तत्काल सहयोगको आवश्यक परेमा नम्बरीको संगठन सहयोगको निम्ति, निवेदन गर्नुपर्ने हुनछ र त्यो निवेदन पाएपछि इन्टेक १९८३ का तत्कालिन कमिटीले तुरुन्त पीडित नम्बरी या नम्बर्नीलाई सहयोग गर्नुपर्ने हुनछ। त्यसैले, तोकिएको सदस्यता शुल्क तिरे यसरी सहयोग गर्न सकिन्छ।

प्रश्न नं. ६ - तोकिएको सदस्यता शुल्क (Subscription fee) तिरेर के-के गर्नुपर्छ ?

उत्तर - तोकिएको सदस्यता शुल्क (Subcription fee) तिरेर मात्र पनि हुँदैन, नम्बरी या नम्बर्नी मर्दा अनिवार्य रुपमा जुन तोकिएको न्यूनतम (Minimum) सहयोग युके पाउण्डस १० (अक्षरमा दश पाउण्डस) छ। त्यो हरेकपल्ट तिरेकै हुनुपर्ने हुन्छ। अनि आफूलाई पनि त्यस्तै दुःखत समस्या आइपरेमा, सहयोग पाउन सकिन्छ। त्यसैले, तोकिएको सदस्यता शुल्क (Subscription fee) तिरेर, माथि भनिएको कुराहरुको पालन गर्नुपर्ने हुन्छ।

प्रश्न नं. ७ - तोकिएको सदस्य शुल्क (Subscription fee) तिर्नुको औचित्य के हो ?

उत्तर - यसको औचित्य समान्यतयाः दुईवटा हुन सक्छ।

क) पहिलो कुरा यसको औचित्य, यसरी नम्बरी या नम्बर्नीलाई मर्दा तत्काल आर्थिक सहयोगको निम्ति कोष (Fund) तयार हुन्छ।

ख) अर्को, यसको औचित्य सदस्यता शुल्क (Subscription fee) तिरेर नम्बर भएको हुन्छ र नम्बरी या नम्बर्नी मर्दा सहयोग गर्न बाध्य हुनेछ र आफैंलाई यस्तो भविष्यमा समस्या आइपरेमा सहयोग पाइनेछ। अर्थात् संगठनले सहयोग गर्नैपर्ने हुन्छ।

प्रश्न नं. ८ - तोकिएको सदस्यता शुल्क (Subscription fee) तिरेको या तिरेर जम्मा भएको रकम कहाँ जान्छ अथवा कहाँ गएर जम्मा हुन्छ ?

उत्तर - एकदम गजबको प्रश्न हो यो, जति पनि सदस्यता शुल्क (Subscription fee) तिरेर, जम्मा भएको रकम एकमुष्ट भएर यो इन्टेक १९८३ को सामुहिक खाता (Joinent account) बैंकमा कोषको रुपमा सिधैं जम्मा भएर बसेको हुन्छ। नम्बरी या नम्बर्नी मर्दा, सहयोगको निम्ति आवश्यक परे तुरुन्त तत्काल निकाशा गरी सहयोग गर्न सकिनेछ।

प्रश्न नं. ९ - सदस्यता शुल्क (Subscription fee) पहिले कति तोकिएको थियो ? अनि अहिले कति तोकिएको छ ?

उत्तर - सदस्यता शुल्क (Subscription fee) पहिले ३० (अक्षरमा तीस पाउण्डस) थियो भने हालमा केही वर्ष अगाडिदेखि ४० (अक्षरमा चालीस पाउण्डस) तोकिएको छ।

प्रश्न नं. १० - तोकिएको सदस्यता शुल्क नतिरिकन, या Subscribed member नभईकन पनि नम्बरी या नम्बर्नी मर्दा सहयोग गर्न सकिन्दैन या पाईन्दैन ?

उत्तर - यो प्रश्नले त सहयोग मात्र गरिने या सहयोग गर्न मात्र पाइन्छ किन पाइन्दैन भन्ने एकोहोरो प्रश्न मात्र बुझाउँछ र झल्काउँछ। सहयोग त गर्न पाइन्छ, तर नीतिनियम विधिविधानभित्र नपसेको हुनाले, आफूलाई यस्तो दुःख पर्दा भने, सहयोग पाउन सक्दैन। किनकि, आधिकारिक रुपमा संगठनको विधिविधान र नियमको पालना भएन।

प्रश्न नं. ११ - यसरी नम्बरी या नम्बर्नीलाई मर्दाको बखतमा निरन्तर रुपमा सहयोग गर्न सकिन्छ त ? सकिन्छ भने, आधार के हो ?

उत्तर - अं यो एकदम ठिक प्रश्न हो, सायद यो प्रश्न सबैको मनमस्तिष्कमा परेकै हुन सक्छ र हुन सक्ने प्रश्न पनि हो, स्वभाविक रुपले आउँछ, नम्बरीभित्र र बाहिरबाट पनि।

यही प्रश्नलाई अगाडि राखेर, यसरी नै निरन्तर रुपमा सहयोग गर्न सकियोस् भनी, यही उद्देश्यले नै सक्दो सबैलाई तोकिएको सदस्यता शुल्क तिराई (Subscribed member) बनाई कोष तयार गर्ने भनी सबैको सर्वसहमतिबाट निर्णय गरिएको हो। यसरी सहयोग निरन्तर रुपमा दिनको निम्ति, विधिविधान र बनाइएको नियमभित्र बसि कृयाशिल रहनुपर्दछ। सहज र पारदर्शी ढंगबाट चलिरहनुपर्दछ। अथवा ईमान्दार ढङ्गबाट संस्थालाई कृयाशिल बनाई राख्नुपर्दछ। यसो गरियो भने, निरन्तर रुपमा ईन्टेक १९८३ भित्र निरन्तर रुपले सहयोग गर्न सकिनेछ। र आधार भनेको नै यी माथी गरिएका र भनिएका कुराहरु हुन् र कोषलाई सही ढङ्गबाट र पारदर्शी ढङ्गबाट सञ्चालन गर्ने हो र यसमा सबैजनाको सक्दो सहभागिता हुन आवश्यक छ ताकि परेको बेलामा मात्र महसुस गर्ने होइन। विधिविधान र नियमभित्र बस्नु र पस्नुपर्दछ, आधार नै यही हो।

प्रश्न नं. १२ - आर्थिक पारदर्शिताको आधार के हो, र कसरी देखाउन सकिन्छ ?

उत्तर - प्रश्न जटिल पनि छ र सही पनि छ। यसमा आर्थिक भनेको नै सदस्यता शुल्क

(Membership Subscription fee) हो, यसबाट उठेको रकम बैंक खातामा जम्मा भएर बसेको हुन्छ । र, त्यो पैसा को-कोबाट आयो भनेर, बैंक स्टेटमेण्ट (Bank Statement) ले सबै देखाएको हुन्छ । त्यहीबाट थाहा हुन्छ र त्यो जम्मा भएको कोष फगतमा खर्च गर्न पाइन्दैन । मर्दा र पर्दाको बेलामा मात्र सबै कमिटीले निर्णय गरेर मात्र सहयोग आवश्यक परेमा मात्र र सहयोग चाहियो या सहयोग पाउँ भनी पीडित परिवारबाट निवेदन आएमा, तत्कालको निम्ति, सहयोग गर्ने हो र यो कोष परिपूर्ति गर्नको निम्ति न्यूनतम सहयोग १० (अक्षरमा दश पाउण्डस) उठाएर पुरताल गर्ने हो । र त्यो सबै जति पनि उठेको पैसा (रकम) कोषमा राखिने छ र जम्मा कति उठ्यो भनि स्टेट्समेन्ट (स्क्रिनमा) देखाइनेछ । यही हो आर्थिक पारदर्शिता आधार ।

प्रश्न नं. १३ - सदस्यता शुल्क (Subscription fee) नतिरेको र (Subscribed member) नभएको व्यक्तिले र सहयोग नगरेका व्यक्तिले आर्थिकसम्बन्धी खोजतलास र चासो राख्न पाउँछ कि पाउँदैन ?

उत्तर - पाउँदैन, (Subscription fee) सदस्यता शुल्क नतिरेकाले र सहयोग नगरेकाले आर्थिक सम्बन्धित खोज तलास र चासो राख्न नैतिकताले पनि दिँदैन र कुन आधारले खोजतलास गर्छ । जब सदस्यता शुल्क तिरेको छैन र Subscribed member नै भएको छैन र सहयोग नै गरेको छैन भने । सम्बन्ध नै नरहेकाले खोजतलास गर्न नीतिगत रुपमा पनि मिल्दैन र पाउँदैन । त्यसैले, आर्थिकसम्बन्धी खोजतलास गर्न मन लाग्छ भने, यी कमिटीले मिटिङ बसी बृहत्रुपले छलफल गरि पास गरेका विधिविधान र नियमभित्र बसि नियम पालना गरि तोकिएको सदस्यता शुल्क तिरि Subscribed member बनि परेको बेलामा र मरेको बेलामा अनिवार्य रुपले सहयोग गर्नु पर्दछ । नत्र औचित्यहिन कुरा र भाँगो हाल्न पाईदैन ।

प्रश्न नं. १४ - यो ईन्टेक १९८३ को संगठनले कस्तो-कस्तो बेलामा र कस्तो-कस्तोलाई सहयोग गर्छ ?

उत्तर - यो प्रश्नको उत्तरमाथि बुँदागत रुपमा भनी सकिएको छ । तैपनि जिज्ञासा राखिएकोले भन्नै पर्ने हुन्छ । कस्तोलाई र कुन बेलामा सहयोग गर्छ भन्ने बारेमा, जसले (Membership Subscription fee) सदस्यता शुल्क तिरेर, सदस्य हुनु भई, नम्बरी वा नम्बर्नी मर्दा सहयोग गरिरहेको छ, त्यस्तालाई आफू मर्दा या श्रीमती मर्दा सहयोग पाउँ भनी तत्कालिन कमिटीमा निवेदन हालेमा तुरुन्त सहयोग गरिनेछ ।

प्रश्न नं. १५ - ईन्टेक १९८३ को संगठनले गर्ने खास गरीकन कार्यक्रमहरु के-के हो र कहिले कहिले के-को नाममा गरिन्छ ?

उत्तर - ईन्टेक १९८३ को संगठनले गर्ने खास कार्यक्रम भनेको, वर्षमा एकपटक, ईन्टेक १९८३ का सबै सदस्यहरुलाई परिवारसहित जम्मा हुने कार्यक्रम गरिन्छ । यसमा सबैको

सहभागिता गराई दुःख-सुख गफगाफ र चिनजान भेटघाट गरिन्छ। उसलाई वार्षिक भेटघाट कार्यक्रम भन्ने गरिन्छ । र नम्बरीभित्र कसैलाई केही समस्या आईपर्यो भने र सहयोगको आवश्यकता परेमा अपरझट मिटिङ बसि समस्याको समाधान कसरी गर्ने भनी छलफल गर्नको निम्ति पनि भेला हुने पनि गरिएको छ। खास यही नै हो ।

प्रश्न नं. १६ - यस्तो भेला कार्यक्रममा को-को या कस्ता-कस्ता आउँछन् र Subscriptiom Member नभएकोहरु आउन पाउँछ कि पाउँदैनन् त ?

उत्तर - यो वार्षिक भेला भनेको सबै ईन्टेक १९८३ को सबै परिवारसहितको वार्षिक भेला हो। यो वार्षिक भेलामा मेम्बर सेम्बर र नन मेम्बरको कुनै कुरा छैन सबै आउने हो ।

प्रश्न नं. १७ - यो ईन्टेक १९८३ को संगठनले, कहाँ-कहाँको नम्बरी या नम्बर्नीहरुलाई समेट्ने गरेको छ ?

उत्तर - एकदम सही प्रश्न हो यो। तर कुन कुरामा समेट्ने भन्ने चाहिँ प्रष्ट भएन। समेट्ने भन्ने कुरामा म यसरी प्रष्टसँग राख्न चाहान्छु।

(क) वार्षिक भेटघाटको निम्ति हो भने, नम्बरीहरु संसारको जुनसुकै कुनामा रहे तापनि, हामीले वार्षिक भेटघाटको मिति वर्षदिन अगाडि नै तय गर्ने गरेका छौं । त्यसैले, फरक-फरक देशमा रहे तापनि, वहाँहरुले, आउन चाहेमा, समय मै बिदा मिलाएर आउन सक्नु हुन्छ वार्षिक भेटघाटको निम्ति, त्यसैले यो सबैलाई समेट्ने गरि नै गरिएको छ।

(ख) अर्को सहयोग गर्ने र सहयोग पाउने बारेमा हो भने, यो पनि सबैलाई समेटेर सहयोग गर्न सकियोस् भनी केही माथि उल्लेखित कुराहरु, विधिविधान र नियमभित्र रहि तोकिएको सदस्यता शुल्क तिरी (Subscribed member) बनि नम्बरी या नम्बर्नी मर्दा, या दुःखद् परिस्थितिमा सहयोग गर्दै आउनुभएको छ भने, वहाँहरु जुनसुकै मुलुकमा बस्नु भए तापनि, दुःखद् परिस्थितिमा सहयोग चाहियो भनी तत्कालिन या वर्तमान कमिटीमा निवेदन दिनुभएको खण्डमा सहयोग गरिनेछ। यसरी विधिविधानमा रहि सहयोग गरिरहनु हुने सबैलाई यो संगठनले सहयोग गर्छ। यही तवर तरिकाबाट नै सबैलाई समेट्न सकिन्छ भन्ने निष्कर्ष सहित यो विधिविधान तयार पारिएको हो।

प्रश्न नं. १८ - यो ईन्टेक १९८३ को संगठनले नानी भान्जा-भान्जीहरुलाई कस्तो प्रकारले सहयोग गर्नेछ ? या सहयोग गर्छ कि गर्दैन ? र नानी भान्जा-भान्जीहरुलाई सहयोग गर्नुपर्दा, उमेरको हद हेरिन्छ कि हेरिन्दैन ?

उत्तर - नानी भान्जा-भान्जीहरुको हकमा, कमिटीले बृहत्रुपमा छलफल गरी, उमेर तोकिनु हुँदैन भनी निर्णय गरि पास गरिसकेको हुँदा, नानी भान्जा-भान्जीहरुलाई सहयोग गर्नुपरेमा कुनै उमेरको हदबन्दी हेरिन्दैन । बरु गार्जेन आमाबाबुको आर्थिक अवस्था हेरी आवश्यक परेमा सहयोग गर्ने भनी निर्णय गरिएको छ, त्यहीअनुसार सहयोग गरिनेछ।

प्रश्न नं. १९ - भान्जा-भान्जी, नानीहरुको उमेर त तोकिएको छैन, अर्थात् तोकिने छैन भन्नु

भयो, तर । सायद त्यस्तो नहोला भन्न सकिन्दैन सहयोग गर्छ भनेपछि, यो पर्न सक्ने र हुन सक्ने समस्या पनि हो, त्यो के भने, कसैको दुईटा श्रीमती, तीनवटा श्रीमती पनि हुन सक्छ । तर आधिकारिक रुपमा ब्रिगेड अफ गोर्खाजको रेकर्ड अफिसमा रेकर्ड छैन तर इन्टेक १९८३ को सबस्काइब्ड सदस्यले मेरो श्रीमती हो भन्छ तर माथि भनिएझैं, दर्ता छैन लोग्नेको शेस पछि, पनि पाउने पाउन्दार छैन, आर्मीको हकमा, यस्तो अवस्थाको समस्या भएको नानी भान्जा-भान्जी र नम्बरीको श्रीमतीलाई कस्तो सहयोग गर्न सक्छ इन्टेक १९८३ को संगठनले ?

उत्तर - एकदम सान्दर्भिक र अति नै महत्वपूर्ण प्रश्न हो यो । यो प्रश्नले एकदम होसियार रहन सहयोग पनि गरेको महसुस भएको छ । प्रश्नको निम्ति एकदम धन्यवाद । यसमा त जो नम्बरीको समस्या यसप्रकारको छ र समस्या पर्यो, देहान्त भयो या बिरामी पर्यो र सहयोगको अपेक्षा राखेर निवेदन हालेमा, नम्बर-१ मा त्यो पीडित व्यक्ति वास्तवमा के हो ! व्याईते हो कि ! ल्याईते हो कि ! या भेटाइटे पो होकि त्यो पत्ता लगाएर, ल्याईते र भेटाइटेलाई आधिकारिक रुपले यो संगठनबाट सहयोग गर्न सकदैन । तर, ब्याईते हो र आर्मी रेकर्डमा छ र नम्बरीको शेखपछि बाँकी रहेका पाउन्दारको हकदार रहेछ र उनी पट्टिका नानीहरुलाई, आर्थिक अवस्था हेरी बुझि, आवश्यक छ भनी ठहर भएमा मात्र छलफल गरि निजलाई सहयोग गर्न सकिनेछ । अन्यथा नामको श्रीमती र नानीहरुलाई यो ईन्टेक १९८३ को तर्फबाट सहयोग मिल्न सक्दैन । मानवीय नाताको सहयोग गर्ने, अर्कै पाटा हो । त्यो जसको मातहतबाट पनि सहयोग गर्न सक्छ । तर ०७/०१/२०१८ सालको जनवरी ७ मा बसेको ए.जी.एम.मा भएको मिटिङले, फेरी के निर्णय गर्यो भने, माथि भनिएको कुरामा यो संगठनले, सहयोग गर्नको निम्ति, कमसेकम Subscribe दस्तुर तिरेर Subscribed member हुनुपर्नेछ । अर्को श्रीमती बिहे गरेर, ब्रिगेड अफ गोर्खाजको हेड क्वार्टर रेकर्ड अफिसमा दर्ता गर्न सकेन भने, ईन्टेक १९८३ को फाल्टो Subscribed member बन्नुपर्नेछ ।

धन्यवाद ।

भवदीय,
ईन्टेक १९८३ का वर्तमान सचिव
ठंकबहादुर मगर लगायत सबै
एकजीक्यूटिव कमिटी
जय ईन्टेक १९८३ ।
शुभम् ।

Intake 1983 helped and helping since "1983 Intake" Numberi formed in the UK right after settlement right announced by the British Government.

The following records found, if any details missing apologies in advice.

Ser	A/Nos	Name	Relation to	Year/Month	What we did
1	5969	Til Bahadur Gurung Miss Ranjana Gurung	Daughter	2008 April	Education for nursing £943.00 1ST
2	5914	Rajkapoor Sherchan Master Dhiraj Sherchan	Son died	2008 November	Charity raised £1710.00
3	5969	Til Bahadur Gurung Miss Ranjana Gurung	Daughter	2009 May	Education for nursing £880.00 2ND
4	5831	Bhojendra Pun Mrs Wife	Died	2011 March	Children supporting funds £4250.00
5	6053	Man Bahadur Limbu Mrs Wife		2011 March	Medical support in Nepal £3168.00
6	5969	Til Bahadur Gurung Master Rodan Gurung	Son	2012 December	Education master chef £2550.00
7	5914	Rajkapoor Sherchan	Died	2013 January	Family supported in UK £1651.00
8	5834	Jemansing Rana Mrs Devimaya	Died	2014	Family supported £3264.25
9	6116	Ranodip Rai	Died	2015 January	Family supported in UK £2865.72
10	5894	Bir Bahadur Ghele	Died	2015 May	Family supported in UK £1109.73
11	5927	Bhimlal Pun	Died	2016 December	Family supported in Nepal £2000.00 paid
12	5788	Nar Bahadur Ale Oasis Ale	Daughter	2017 December	Hospital treatment supported £4199.37

सर्बराज राई (६०६७)

यहाँहरुमा न्यानो अभिवादन एवम् सलाम्।

उपरोक्त सम्बन्धमा हाम्रो गरिमामय १९८३ ईन्टेक ३५ औं वर्ष पुरा गरी ३६ औं प्रवेश गरेको शुभअवसरमा यही आउँदो १८ अगस्त २०१८ का दिन वार्षिक नम्बरी भेटघाट कार्यक्रमको शुभअवसरलाई लिएर मायाको चिनो स्वरुप स्मारिका प्रकाशन गरी सबै नम्बरी परिवारजनमा वितरण गरिने भएकोले, यो इन्टेकको विचारलाई हरेक तरहले संगठित र सु-सचेत गर्दै, यहाँहरुमा भएका प्रतिभाहरुलाई संकलन गर्दै, फुटेर होइन जुटेर अनि डटेर सशक्त अगाडि बढनु पर्ने भएकोले यो आव्हानलाई बहन गर्नु र बहन गराउनु सबै आदरणीय नम्बरीहरुले गहन दायित्व र कर्तव्य हो भन्ने हामीले थानेका छौं।

अरु विभिन्न निकायहरुसँग आपसी सहयोग र सद्भाव राखौं सबै नम्बरी परिवारजनलाई एउटै बाटोमा समावेश गरी, सही ढंगले जनचेतना अभिबृद्धि गराउँदै, आवश्यक सहयोग एक-आपसमा परिमार्जन गर्दै, एउटै छातामा आबद्ध गराउन १९८३ इन्टेकको मधुर चाहना हो। यसै चाहनालाई मध्यनजर गर्दै यहाँहरुमा लुकेर बसेका प्रतिभाहरुलाई यस ऐतिहासिक स्मारिका दस्तावेजमा प्रकाशन गरी १९८३ ईन्टेकलाई सहयोग गरिदिनहुन सम्पूर्ण नम्बरीज्यूहरुमा हार्दिक अनुरोध गरिन्छ।

यहाँहरुमा भएका कला, कथा, कविता, लेखरचना साथै अमूल्य सल्लाह र सुझावहरु यही आउँदो फेब्रुअरी अन्तिमभित्रमा पठाई १९८३ ईन्टेक स्मारिका परिवारलाई यथासहयोग गरिदिनुहुन हार्दिक अनुरोध गरिन्छ। साथै यो वर्षको नम्बर भेटघाट कार्यक्रम अति महत्वपूर्ण हुनेभएकोले, यो महत्वपूर्ण दिनमा यहाँहरुको महत्वपूर्ण समय प्रदान गरी ऐतिहासिक कार्यक्रमलाई अपार सफल पारीदिनुहुनको लागि हार्दिक चुला निम्तो समेत गरिन्छ।

अन्तिममा यहाँहरुको लेखरचना, कथा, कविता, कुनै आवश्यक सामाग्री लगायत अरु अन्य सल्लाह सुझावको आशा राख्दै, हामी यहाँहरुको बाटो हेरिहनेछौ। हवस्त यहाँ लगायत यहाँको सबै परिवारको शुभदिन बितोस। नमस्कार।

जिउनु कसरी ?

जिउनु कसरी ?
आत्मभित्रको असमर्थ सपनाहरु बोकेर
तडपी-तडपी जिउनु कसरी
अमिलो व्यथाको बिहाल घुटको पिएर
कति दिन हाँस्नु यसरी ?

कथा होइन यो जीवन
कल्पनामै भताभुंग हुने
अविश्वासताको फूलबासी मात्र होइन यो संसार
हर हृदयलाई हरदम प्रफुल्लित पार्ने
व्यतित दिनहरुलाई निन्द्रादेवीको सपना सम्झेर
जिउनु कसरी ?

ती यादहरुलाई मशानघाटको लाश बनाएर
सपना त होइन यो जीवन
निन्द्राबाट ब्यूँझिदा बिर्सि नजाने
चटान झैं कठोर छैन यो मन
असंख्य बेदनामा पनि स्थिर रहने
सदा आफ्नो साथ रहने छायाँलाई
तिरस्कारको दृष्टिले हेरिदिनु कसरी

अन्धकार गोरेटोलाई उज्यालो सम्झेर
कहाँसम्म हिड्दै जानु यसरी ?
सुक्का बालुवा होइन जीवन
बतासले जता उडाउँछ, उतै उडिहिड्ने
मूल्यहीन यो बालुवा होइन जीवन
हर पाईलामा कुल्चिदै हिँडनु पर्ने
वीरताको शान बोकी गर्नु नै के छर
जीवन भरको एक्लो आसथा लिएर, जिउनु कसरी ?

ईन्टेक १९८३ ले के गर्दैछ ?

ईन्टेक १९८३ का नम्बरी संगठनमा रही विगत १९९० सालदेखी मरेको बेलामा र परेको बेलामा नम्बरी परिवारको नाताले (हैसीयत) ले सकेको सक्दो सहयोग गर्दै आएका छौं । ती विगतमा जति सहयोग गर्दै आयौं, र त्यो गरिएको जति पनि सहयोगहरू कुनै बिधिबिधान र नियम बिना नै गरियो, गर्दै आयौं । तर मेम्बरसिप (सदस्यता) भने, राखिएको थियो र सदस्यता शुल्क पनि तोकिएको थियो । पहिले तोकिएको सदस्यता शुल्क, बेलायती पाउण्डस £३० (अक्षरमा तीस) पाउण्डस तोकिएको थियो । र हाल केहि बर्ष अगाडिदेखि भने, शुल्क बढाएर £४० पाउण्डस (अक्षरमा चालिस) पाउण्डस राखिएको छ । यो सदस्यता शुल्क समय-साक्षेप बढाईनेछ । यो संगठन यसरी चलिरहेको अवस्थामा, ईन्टेक १९८३ का सबै नम्बरीहरूले, तोकिएको सदस्यता शुल्क जसलाई भनिन्छ सब्सक्रिप्शन, तीरेर मेम्बर बनिसकेका छैनौं । हामी जम्मा ४९० जनामा, अहिलेको रेकर्डअनुसार, २४२ जनाले मात्र तोकिएको सदस्यता शुल्क (Subscription fee) तिरेर, subscribed member भएका छौं । यसरी नम्बरीको निम्ति सहयोग गर्न र गरिमाग्नको निम्ति सबैलाई सहि ढंगले समेट्नको निम्ति, सबैलाई लागु हुने गरी, बिधिबिधान र नियम बनाउने निर्णय गत २०१७ साल फेब्रुअरी महिना २६ तारिखको दिनमा बसेको मिटिङले पारित गरि, सबै उपस्थिति मेम्बरहरूको रोहबरमा र सर्वसहमतिबाट निम्न बिधिबिधान र नियम पास गरिएको छ ।

यो बन्दै गरेको बिधिबिधान र नियमहरू प्रश्न र उत्तरसहित यसैको आधारमा बनाईएको छ । र अबदेखि उप्रान्त हामी सबै ईन्टेक १९८३ का सदस्यहरूले माथि उल्लेखित र तपशिलका बुँदाहरूलाई अक्षरस पालना गरी सहयोग गर्ने र गरी मागिनेछ ।

प्रश्न र उत्तर निम्नप्रकारले बुँदागत रूपमा राखिएको छ ।

प्रश्न नं. १ - ईन्टेक १९८३ को निम्ति, सहयोग गर्न यसरी संगठन नै निर्माण गर्न किन आवश्यक पर्यो ?

उत्तर - पहिले त त्यस्तो महसुस त गरिएको थिएन, तर यो जिन्दगीको भरोसा नहुने रहेछ, परिआएपछि, मान्छेको भोगाईको परिणामले अटोमेटिकली रूपमा त्यस्तो खालको महसुस हुँदो रहेछ । त्यसै शिलशिलामा, नम्बरीहरू र नम्बर्नीहरू बिद्दै जानु थाल्यो र सहयोग पनि गर्दै गईयो । तर पछि सबैले महसुस गर्न थालियो कि अब यसरी मर्दा र पर्दाको अवस्थामा सहयोग गर्न र गरि माग्नको निम्ति संगठनकै रूपमा चलौं ईन्टेक १९८३ नम्बरीको निम्ति भनि महसुस गरि संगठनकै रूपमा चल्न थालियो । यसरी नै संगठनको रूप लिएको हो ।

प्रश्न नं. २ - ईन्टेक १९८३ संगठनको सदस्य बन्नको निम्ति के छ र कसरी कुन प्रावधानबाट बन्न सकिन्छ र के गर्नुपर्छ ?

उत्तर - ईन्टेक १९८३ का नम्बरीहरू सोतह सदस्य त छँदैछ । तर मर्दा र पर्दाको बेलामा भने, आर्थिक कारोबार हुने हुनाले, यसलाई यस्तो अवस्थामा सबैले मनासिव तरिकाले सबैलाई समेटिने किसिमले आधिकारिक रूपले सहयोग व्यवस्थापन गर्नको निम्ति, केहि तपशिलका मापदण्डहरू तयार पारिएको छ । यस मापडण्डमा केहि नियमहरू पनि तयार गर्नुपर्ने देखिएकोले यस नियममा पसि सदस्य बन्नुपर्दछ । त्यो सदस्य बन्नको निम्ति, हालमा तोकिएको सदस्यता शुल्क (Subscription fee) तिर्नुपर्ने हुन्छ ।

प्रश्न नं. ३ - सदस्यता शुल्क (Subscription fee) किन तिर्नुपर्ने हुन्छ ?

उत्तर - सदस्यता शुल्क (Subscription fee) किन तिर्नुपर्ने भने, ईन्टेक १९८३ का नम्बरी या नम्बर्नी मर्दा सहयोग गर्न र सहयोग पाउनको निम्ति हो । त्यसैले, सहयोग पाउनको निम्ति, तोकिएको सदस्यता शुल्क अनिवार्य रूपले तिर्नुपर्ने हुन्छ ।

प्रश्न नं. ४ - सदस्यता शुल्क (Subscription fee) नतिरे के हुन्छ ?

उत्तर - यो संगठनले तोकेको सदस्यता शुल्क नतिरे तपशिलका निति-नियम र बिधिबिधान भन्दा बाहिर पर्ने भएकोले, आधिकारिक रूपमा संगठनबाट सहयोग पाउन सक्दैन ।

प्रश्न नं. ५ - संगठनले तोकेको सदस्यता शुल्क (Subscription fee) तिरेपछि के हुन्छ ?

उत्तर - संगठनले तोकेको सदस्यता शुल्क (Subscription fee) तिरेपछि के हुन्छ भन्ने बारेमा, त्यो तोकिएको सदस्यता शुल्कपछि नम्बरी या नम्बर्नी मर्दा तत्काल सहयोगको आवश्यक परेमा नम्बरीको संगठनमा सहयोगको निम्ति, निवेदन गर्नुपर्ने हुन्छ र त्यो निवेदन पाएपछि ईन्टेक १९८३ का तत्कालिन कमिटिले तुरून्त पिडित नम्बरी या नम्बर्नीलाई सहयोग गर्नुपर्ने हुन्छ । त्यसैले, तोकिएको सदस्यता शुल्क तिरे यसरी सहयोग गर्न सकिन्छ ।

प्रश्न नं. ६ - तोकिएको सदस्यता शुल्क (Subscription fee) तिरेर के-के गर्नुपर्छ ?

उत्तर - तोकिएको सदस्यता शुल्क (Subscription fee) तिरेर मात्र पनि हुँदैन, नम्बरी या नम्बर्नी मर्दा अनिवार्य रूपमा जुन तोकिएको न्युनतम (minimum) सहयोग युके पाउण्डस £१० अक्षरमा दश पाउण्डस छ । त्यो हरेक पल्ट तिरेकै हुनुपर्ने हुन्छ । अनि आफुलाई पनि त्यस्तै दुखद् समस्या आई परेमा, सहयोग पाउन सकिन्छ । त्यसैले, तोकिएको सदस्यता शुल्क (Subscription fee) तिरेर, माथि भनिएको कुराहरूको पालन गर्नुपर्ने हुन्छ ।

प्रश्न नं. ७ - तोकिएको सदस्यता शुल्क (Subscription fee) तिर्नुको औचित्य के हो ?
उत्तर - यसको औचित्य सामान्यतया दुईवटा हुन सक्छ ।
क) पहिलो कुरा यसको औचित्य, यसरी नम्बरी या नम्बर्नीलाई मर्दा तत्काल आर्थिक सहयोगको निम्ति, कोष (Fund) तयार हुन्छ ।
ख) अर्को, यसको औचित्य सदस्यता शुल्क (Subscription fee) तिरेर मेम्बर भएको हुन्छ र नम्बरी या नम्बर्नी मर्दा सहयोग गर्न बाध्य हुनेछ र आफैंलाई यस्तो भविष्यमा समस्या आईपरेमा सहयोग पाईनेछ । अर्थात् संगठनले सहयोग गर्नैपर्ने हुन्छ ।

प्रश्न नं. ८ - तोकिएको सदस्यता शुल्क (Subscription fee) तिरेको या तिरेर जम्मा भएको रकम कहाँ जान्छ अथवा कहाँ गएर जम्मा हुन्छ ?
उत्तर - एकदम गजबको प्रश्न हो यो, जतिपनि सदस्यता शुल्क (Subscription fee) तिरेर, जम्मा भएको रकम एकमुष्ठ भएर यो ईन्टेक १९८३ को सामूहिक खाता (Joint account) बैंकमा कोषको रूपमा सिधैं जम्मा भएर बसेको हुन्छ । नम्बरी या नम्बर्नी मर्दा, सहयोगको निम्ति आवश्यक परे तुरून्त तत्काल निकाशा गरी सहयोग गर्न सकिनेछ ।

प्रश्न नं. ९ - सदस्यता शुल्क (Subscription fee) पहिले कति तोकिएको थियो ? अनि अहिले कति तोकिएको छ ?
उत्तर - सदस्यता शुल्क (Subscription fee) पहिले £३० (अक्षरमा तीस पाउण्डस) थियो भने हालमा केहि बर्ष अगाडिदेखि £४० (अक्षरमा चालीस पाउण्डस) तोकिएको छ ।

प्रश्न नं. १० - तोकिएको सदस्यता शुल्क नतिरीकन, या Subscribed member नभईकन पनि नम्बरी या नम्बर्नी मर्दा सहयोग गर्न सकिन्दैन या पाईन्दैन ?
उत्तर - यो प्रश्नले त सहयोग मात्र गरिने या सहयोग गर्न मात्र पाईन्छ कि पाईन्दैन भन्ने एकोहोरो प्रश्न मात्र बुझाउँछ र झल्काउँछ । सहयोग त गर्न पाईन्छ, तर नितिनियम बिधिबिधानभित्र नपसेको हुनाले, आफुलाई यस्तो दुख पर्दा भने, सहयोग पाउन सक्दैन । किनकि, आधिकारिक रूपमा संगठनको बिधिबिधान र नियमको पालना भएन ।

प्रश्न नं. ११ - यसरी नम्बरी या नम्बर्नीलाई मर्दाको बखतमा निरन्तर रूपमा सहयोग गर्न सकिन्छ त ? सकिन्छ भने, आधार के हो ?
उत्तर - यो एकदम ठिक प्रश्न हो, सायद यो प्रश्न सबैको मनमस्तिस्कमा परेकै हुन सक्छ र हुन सक्ने प्रश्न पनि हो, स्वभाविक रूपले आउछ, नम्बरीभित्र र बाहिरबाट पनि ।
यहि प्रश्नलाई अगाडि राखेर, यसरी नै निरन्तर रूपमा सहयोग गर्न सकियोस् भनि, यहि

उद्देश्यले नै सक्दो सबैलाई तोकिएको सदस्यता शुल्क तिराई (Subscribed member) बनाई कोष तयार गर्ने भनि सबैको सर्बसहमतिबाट निर्णय गरिएको हो । यसरी सहयोग निरन्तर रूपमा दिनको निम्ति, बिधिबिधान र बनाईएको नियमभित्र बसि कृयाशिल रहनुपर्दछ । सहज र पारदर्शी ढङ्गबाट चलिरहनुपर्दछ । अथवा ईमान्दार ढङ्गबाट संस्थालाई कृयाशिल बनाई राख्नु पर्दछ । यसो गरियो भने, निरन्तर रूपमा ईन्टेक १९८३ भित्र निरन्तर रूपले सहयोग गर्न सकिनेछ । र आधार भनेको नै यी माथी गरिएका र भनिएका कुराहरू हुन् र कोषलाई सहि ढङ्गबाट र पारदर्शी ढङ्गबाट सञ्चालन गर्ने हो र यसमा सबैजनाको सक्दो सहभागिता हुन आवश्यक छ न कि परेको बेलामा मात्र महसुस गर्ने होईन । बिधिबिधान र नियमभित्र सबै बस्नु र पस्नु पर्दछ, आधार नै यहि हो ।

प्रश्न नं. १२ - आर्थिक पारदर्शिताको आधार के हो, र कसरी देखाउन सकिन्छ ?
उत्तर - प्रश्न जटिल पनि छ र सहि पनि छ । यसमा आर्थिक भनेको नै सदस्यता शुल्क (Membership Subscription fee) हो, यसबाट उठेको रकम बैंक खातामा जम्मा भएर बसेको हुन्छ । र त्यो पैसा को-कोबाट आयो भनेर, बैंक स्टेटमेण्ट (Bank statement) ले सबै देखाएको हुन्छ । त्यहिँबाट थाहा हुन्छ र त्यो जम्मा भएको कोष फगतमा खर्च गर्न पाईन्दैन । मर्दा र पर्दाको बेलामा मात्र सबै कमिटिले निर्णय गरेर मात्र सहयोग आवश्यक परेमा मात्र र सहयोग चाहियो या सहयोग पाउँ भनि पिडित परिवारबाट निवेदन आएमा, तत्कालको निम्ति, सहयोग गर्ने हो र यो कोष परिपुर्ति गर्नको निम्ति न्युनतम सहयोग £१० (अक्षरमा दश पाउण्डस) उठाएर पुर्ताल गर्ने हो । र त्यो सबै जति पनि उठेको पैसा कोषमा राखिनेछ र जम्मा कति उठ्यो भनि स्टेट्समेन्ट (स्क्रिनमा) देखाईनेछ । यहि हो आर्थिक पारदर्शिताको आधार ।

प्रश्न नं. १३ - सदस्यता शुल्क (Subscription fee) नतिरेको र (Subscribed member) नभएको व्यक्तिले र सहयोग नगरेका व्यक्तिले आर्थिक सम्बन्धी खोजतलास र चासो राख्न पाउछ कि पाउँदैन ?
उत्तर - पाउँदैन । (Subscription fee) सदस्यता शुल्क नतिरेकाले र सहयोग नगरेकाले आर्थिक सम्बन्धि खोजतलास र चासो राख्न नैतिकताले पनि दिँदैन र कुन आधारले खोजतलास गर्छ । जब सदस्यता शुल्क तिरेको छैन र Subscribed member नै भएको छैन र सहयोग नै गरेको छैन भने । सम्बन्ध नै नरहेकाले खोजतलास गर्न नितिगत रूपमा पनि मिल्दैन, र पाउँदैन । त्यसैले, आर्थिक सम्बन्धी खोजतलास गर्न मन लाग्छ भने, यी कमिटिले मिटिङ बसि बृहत् रूपमा छलफल गरि पास गरेका बिधिबिधान र नियमभित्र बसि नियम पालना गरि तोकिएको सदस्यता शुल्क तिरि Subscribed member बनि परेको बेलामा

र मरेको बेलामा अनिवार्य रूपले सहयोग गर्नुपर्दछ । नत्र औचित्यहिन कुरा र भाँजो हाल्न पाईन्दैन ।

प्रश्न नं. १४ - यो ईन्टेक १९८३ को संगठनले कस्तो-कस्तो बेलामा र कस्तो-कस्तोलाई सहयोग गर्छ ?

उत्तर - यो प्रश्नको उत्तरमाथि बुँदागत रूपमा भनि सकिएको छ । तैपनि जिज्ञासा राखिएकोले भन्नैपर्ने हुन्छ । कस्तोलाई र कुन बेलामा सहयोग गर्छ भन्ने बारेमा, जस्ले (membership subscription fee) सदस्यता शुल्क तिरेर, सदस्य हुनुभई, नम्बरी वा नम्बर्नी मर्दा सहयोग गरिरहेको छ, त्यस्तालाई आफु मर्दा या श्रीमति मर्दा सहयोग पाउ भनि तत्कालीन कमिटीमा निवेदन हालेमा तुरून्त सहयोग गरिनेछ ।

प्रश्न नं. १५ - ईन्टेक १९८३ को संगठनले गर्ने खास गरिकन कार्यक्रमहरू के-के हो र कहिले-कहिले के-को नाममा गरिन्छ ?

उत्तर - ईन्टेक १९८३ को संगठनले गर्ने खास कार्यक्रम भनेको, बर्षमा एकपटक, ईन्टेक १९८३ का सबै सदस्यहरूलाई परिवारसहित जम्मा हुने कार्यक्रम गरिन्छ । यसमा सबैको सहभागिता गराई दुख-सुख गफ-गाफ र चिनजान भेटघाट गरिन्छ । जसलाई बार्षिक भेटघाट कार्यक्रम भन्ने गरिन्छ । र नम्बरीभित्र कसैलाई केहि समस्या आईपर्यो भने, र सहयोगको आवश्यकता परेमा अर्पभ्फट मिटिङ बसि समस्याको समाधान कसरी गर्ने भनि छलफल गर्नको निम्ति पनि भेला हुने पनि गरिएको छ । खास यहि नै हो ।

प्रश्न नं. १६ - यस्तो भेला कार्यक्रममा को-को या कस्ता-कस्ता आउँछन् र Subscription member नभएकोहरू आउन पाउँछ कि पाउँदैनन् त ?

उत्तर - यो बार्षिक भेला भनेको सबै ईन्टेक १९८३ को सबै परिवारसहितको बार्षिक भेला हो । यो बार्षिक भेलामा मेम्बर / सेम्बर र नन मेम्बरको कुन कुरा छैन सबै आउने हो ।

प्रश्न नं. १७ - यो ईन्टेक १९८३ को संगठनले, काहाँ-काहाँको नम्बरी या नम्बर्नीहरूलाई समेट्ने गरेको छ ?

उत्तर - एकदम सहि प्रश्न हो यो । तर कुन कुरामा समेट्ने भन्ने चाहिँ प्रष्ट भएन । समेट्ने भन्ने कुरामा म यसरी प्रष्टसँग राख्न चाहान्छु ।

(क) बार्षिक भेटघाटको निम्ति हो भने, नम्बरीहरू संसारको जुनसुकै कुनामा रहेतापनि, हामीले बार्षिक भेटघाटको मिति बर्षदिन अगाडि नै तय गर्ने गरेका छौं । त्यसैले, फरक-फरक देशमा रहेतापनि, वहाँहरूले आउन चाहेमा समय मैं बिदा मिलाएर आउन सक्नुहुन्छ । वार्षिक

भेटघाटको निम्ति, त्यसैले यो सबैलाई समेट्ने गरि नै गरिएको छ ।

(ख) अर्को सहयोग गर्ने र सहयोग पाउने बारेमा हो भने, यो पनि सबैलाई समेटेर सहयोग गर्न सकियोस् भनि केहि माथि उल्लेखित कुराहरू, बिधिबिधान र नियमभित्र रहि तोकिएको सदस्यता शुल्क तिरि (Subscribed member) बनि नम्बरी या नम्बर्नी मर्दा, या दुखद् परिस्थितिमा सहयोग गर्दै आउनुभएको छ भने, वहाँहरू जुनसुकै मुलुकमा बस्नु भएतापनि, दुखद् परिस्थितिमा सहयोग चाहियो भनि तत्कालीन या वर्तमान कमिटिमा निवेदन दिनुभएको खण्डमा सहयोग गरिनेछ । यसरी बिधिबिधानमा रहि सहयोग गरिरहनुहुने सबैलाई यो संगठनले सहयोग गर्छ । यहि तवर-तरिकाबाट नै सबैलाई समेट्न सकिन्छ भन्ने निस्कर्षसहित यो बिधिबिधान तयार पारिएको हो ।

प्रश्न नं. १८ - यो ईन्टेक १९८३ को संगठनले नानी भान्जा-भान्जीहरूलाई कस्तो प्रकारले सहयोग गर्नेछ ? या सहयोग गर्छ कि गर्दैन ? र नानी भान्जा-भान्जीहरूलाई सहयोग गर्नुपर्दा, उमेरको हद हेरिन्छ कि हेरिन्दैन ?

उत्तर - नानी भान्जा-भान्जीहरूको हकमा, कमिटिले बृहत् रूपमा छलफल गरी, उमेर तोकिनु हुदैन भनि निर्णय गरि पास गरिसकेको हुँदा, नानी भान्जा-भान्जीहरूलाई सहयोग गर्नुपरेमा कुनै उमेरको हदबन्दी हेरिन्दैन । बरू गार्जेन आमा-बाबुको आर्थिक अवस्था हेरी आवश्यक परेमा सहयोग गर्ने भनि निर्णय गरिएको छ, त्यहि अनुसार सहयोग गरिनेछ ।

ईन्टेक १९८३ प्रतिवेदन

ईन्टेक १९८३ का वर्तमान सचिवबाट प्रतिवेदन प्रस्तुत । आदरणिय वर्तमान एक्जेक्युटिभ कमिटिका चेयर पर्सनलगायत तमाम सदस्यज्युहरू, सल्लाहकारज्युहरू र निवर्तमानका एक्जीक्यूटिव कमिटिका, चेयर पर्सनज्युहरू, सल्लाहाकारज्युहरू र सबै तमाम ईन्टेक १९८३ का २११६५७२५ देखि २११६६२१४ सम्मका नम्बरी साबहरू नमस्कार अनि अभिवादन तथा सलाम् नम्बर्नी मेमसाब बहिनीहरूमा नमस्कार नानी छोरा-छोरी, भान्जा-भान्जीहरूलाई शुभआशिर्वाद ।

आज हामी यो अवस्थामा आई पुग्नु भनेको, लामो पृष्ठभुमिबाट आफ्नै ढङ्गबाट गुज्रिदै संघर्ष गर्दै यहाँ आईपुगेका छौं । यो एक प्रकारले, हाम्रो निम्ति ऐतिहासिक पृष्टभुमिको ठुलो देन हुन आएको छ । जुन दिन हामी १९८३ सालको फेब्रुअरी ११ तारिखबाट विधिवत् रूपमा, आ-आफ्नो छाती नम्बरदेखि आर्मी सर्भिस नम्बर (डिस्क नम्बर) पाई पुर्व धरानबाट र मध्य पश्चिम पोखराबाट विभिन्न ग्रुप (चक)मा तत्कालिन रोयल नेपाल एयर लाईन्स्को चाटर फ्लाईटबाट हडकङको सेकोङ मलाया लाईन स्थित (Training Depot Brigade of Gurkhas TDBG मा जम्मा भई करिब ५२ हप्ताको रेक्रूट ट्रेनिङमा सँगै बिताएको समयको निकटता नै आजको सामिप्यमा हामी अति नै नजिक भएका छौं । त्यो ५२ हप्ताको सँगैको बसाईको दुखाई, पौडाई र निधाई । जता हिँडे पनि जहाँ हिँडे पनि, लेफ्ट राईट, लेफ्ट राईटको आफ्नै स्वर भाका र लयले आज पनि बिस-बाईस बर्षपछि नम्बरीसँग भेट हुँदा यो कानमा, त्यहिँ लेफ्ट राईट लेफ्ट राईटको आवाज, यी हाम्रो कानमा गुन्जीरहन्छ, यहिँ ५२ हप्ताको दुखाई पिराई कुधाई, र एउटै कुक हाउसको भात खाई र हरेक हप्ताको शुक्रबारको दिन साँझको समयमा विभिन्न सांगीतिक रमझमको निकटताले आमाको कोखबाट जन्मिएको दाजु-भाईभन्दा पनि नजिक हुन पुगेको हामी सबैलाई हाम्रो मन-मस्तिष्कमा परिरहेकै छ । यस्तै क्रममा जब हामी सबै ५२ हप्ताको ट्रेनिङपछि, अन्तमा शिरमोनियल (पासिंग आउट) परेड सकेपछि रेक्रुरूटे बन्धनबाट थोरै खुकुलो भएको महसुस भयो । यसरी अनेक स्टेप पारगरि ट्रेनिङ सकेपछिको रिल्याक्सले, अर्कै रूझान् र बुझान् हुनु स्वभाविक थियो । अब कुन-कुन पल्टनमा जाने भन्नेमा अर्को टेन्सन् आई पर्यो । अब पल्टन छान्ने क्रम आयो, आफुले छानेकोमा पर्ने पर्यो, नपर्ने परेन । जे होस् पल्टन छाने पनि नछाने पनि, जहाँ जानु पर्ने थियो, खटाउनु पर्ने थियो, पठायो गईयो । त्यसपछि आ-आफ्नो तोकिएको पल्टनमा जाने क्रम आयो हामी एक-आपसमा बिलौना गर्ने भेट होईन्छ कि होईन्दैन भन्ने कुरा त छँदै थियो, ५२ हप्तासम्म आँसु र हाँसो ट्रेनिङको कठिनाईको बाबजुत् मिलेर बसेको सम्झनाले कतिसम्म सताउने हो थाहा थिएन । पल्टन-पल्टनबाट गाडीहरू लिन आईरहेका थिए, यता र

उता नम्बरी-नम्बरीहरू बीच, प्रेमीप्रेमीकाको भन्दा फरक प्रकारको पृथक रूपमा हामी सबै नम्बरीहरूको अनुहारमा लाली चढे झैं एकआपसमा रून्चे अनुहारमा हेर्दै रोयौं । पल्टन-पल्टनको गाडीमा चढ्न तयार भयौं ! पल्टनबाट लिनु आउने गाडिहरू, सरकारी सेटो टललल टल्केको सफा गाडीको ताँत, छुट्टिने बेलामा हल्लायौं सबैले हात ! अब लागियो आ-आफ्नो पल्टनतिर, पल्टनमा पुगियो, अब भने, पल्टने भईयो ! रेक्रुटेबाट पल्टने, आ-आफ्नो पल्टनमा पुगेर अब सुरू भयो, छुट्टै नयाँ ठाउँ, नयाँ परिवेश, नयाँ वातावरण ! काहाँ हो - काहाँ नम्बरीहरूको याद आउँछ ! त्यति बेलाको समयमा आजको जस्तो सम्पर्क गर्ने साधन (मोबाईल फोन) थिएन ! थियो त कम्पनी सार्जन मेजरको अफिसमा ! अम्ला छिराएर घुमाउनुपर्ने, त्यो पनि चलाउन पाईने कि नपाईने थाहा छैन, चलाउन पाए पनि कसरी घुमाउने चलाउने त्यो पनि थाहा छैन ! हुँदा-हुँदा नयाँ ठाउँ र नयाँ परिबेश र नयाँ मान्छेहरू नयाँ वातावरणमा भिज्दै गएपछि कुन पल्टनको कुन कम्पनीको फोन नम्बरहरू कुनको कति हो ? के मा पाईन्छ र कसरी गर्ने भन्ने कुरा थाहा भएपछि, कम्पनीको लाईन् सेन्ट्रि परेको बेलामा, कम्पनी मेजर साबको अफिसबाट फोन गरी सम्झनामा आएको नम्बरीलाई फोन गरी कुरा गर्ने सम्म भयौं । यसरी फोन गर्दै नम्बरीहरूलाई खोज्दै फोनमा कुरा गर्न भेट्ने र कुरा गर्नुपर्ने भयो, नम्बरीलाई भेट्नु पर्यो, काहाँ भेट्ने ? ब्रिगेड अफ गोर्खाजमा पहिलेदेखि नेपाल कप भन्ने ईन्टर बटालाईन फुटबल कप हुने चलन रहेछ, त्यो दिन सबै बटालियन नै नेपाल कप हेर्न जाने चलन रहेछ ! त्यसबेला हङकङमा दशवटा पल्टनहरू रहेछन् र नम्बरी, साथी-भाई, आफन्त गाउँले भेट गर्ने ठाउँ अर्थात् भेट गर्ने मौका त्यै फुटबल कप हुने ठाउँ रहेछ । त्यहिँ मौका पारी नम्बरी भेट्ने बाचा गर्दै, औंला छिराएर घुमाउने फोनबाट कुरा गरिन्थ्यो । यस्तै गर्दै, नयाँ ठाउँ र नयाँ परिवेशको अवस्थालाई छिचोल्दै यसले विकसित रूप लिँदै अब बाहिर सार्वजनिक ठाउँतिर भेट्ने आँट आउन थाले पछि, सार्वजनिक स्थानतिर, नम्बरीलाई भेट्न सक्नेसम्म भयौं । यहि क्रमले डोर्याएर, हामीलाई हङकङको विभिन्न सार्वजनिक ठाउँहरूमा पुगेर नम्बरीहरूलाई भेट्न थालियो । पहिलो छुट्टि नजाउन्जेल मुकलिसे (अविवाहित) या सिंगल वातावरणमा रमाउने गरियो भने, पहिलो छुट्टि गएर आएपछि प्राय हामी सबैजसो नम्बरीहरूले विवाह गर्यौं ! र पल्टने जीवनसँगै व्यवहारिक जीवनसँग पनि घुलमिल हुन थाल्यौं ! अब हामी व्यवहारिक जीवनसँग नाता गाँस्न लाग्यौं ! नम्बरीसँगको माया कलिलोपन या काँचोपन रहेन ! नम्बरीप्रतिको माया फक्रेर र अब सुमधुर र परिपक्क माया र मानवियताभन्दा पनि अलिक नजिकको सम्बन्धमा रह्यौं भने, अर्कोतिर, पहिलो छुट्टिमा विवाह नगर्ने हामीहरूले, अधिकांश रूपमा दोस्रो छुट्टिमा विवाह गर्यौं भने, तेस्रो छुट्टिमा प्रायः सबैले विवाह गरेर पारिवारिक जीवनतर्फ होमिन थाल्यौं । अब परिपक्कताले देर्याउन थालेको अनुभुत हुन थाल्यो ! हामी आ-आफ्नो तालमा परिवारहरूसँग रमाउन थाल्यौं । कहिले-काँहि सामाजिक रहनसहनमा चासो राख्ने पल्टने नम्बरीहरूबाट नम्बरी

टोलीको पार्टी गर्‍यौं, नम्बरी टोलीको बि.बि.क्यु गरौं भन्ने यदाकदा आवाजहरू आउन थाले र थोरै संख्यामा भए पनि नम्बरीहरू भेला भएर, पार्टी बि.बि.क्यु. गर्दै पछि-पछि आ-आफ्नो पल्टनमा सबै नम्बरीहरूलाई नम्बरी पार्टीको निम्ति उर्दि नै गर्न थालियो र रमझम् र तामझाम गर्न थाल्यौं ! यसरी सबै कुराहरू ठिक समयमा सबै थोक ठिक रहँदासम्म त सबैको स्तर एउटै हुँदो रहेछ ! तर जब लेखन्तले या भवितव्यले दिएको निर्देशनलाई हामी मानव जाति या प्राणी जगतले नकार्न या टार्न कदापी नसकिने रहेछ भन्ने कुरा प्रष्टसँग साक्षात्कार रूपमा देखा पर्यो । कुरा सन् १९९३ सालतिरको घटना हो, हङकङमा फेमिली वाला भएको समयमा, ईन्टेक १९८३ लाई बज्रपात आयो ।

६५९६९ तील बहादुर गुरूङ नम्बरीलाई सबैभन्दा पहिले दैवको खेलले अति नै निर्दयी ढंगले केहि महिना सताएर, लिएर गईदियो ! नम्बरी तीलबहादुर गुरूङको निधन पश्चात् केहि बर्षपछि, नम्बर्नी बहिनीको पनि नेपालमा निधन हुन पुग्यो ! बाहाँहरूको एउटा छोरा र एउटा छोरी थियो । ती नानीहरूलाई पठन-पाठन र खानपानको निम्ति, बडो मुस्किल हुन पुग्यो । यस कुरामा हामी सबै नम्बरीहरूले बडो गम्भीर रूपमा मनन् गरि सहयोग गर्नुपर्छ भनि पटक-पटक गरी सहयोग गर्यौं ! आज ती नानीहरू आफ्नो खुट्टामा उभिनु सक्ने भएका छन् ! यसरी आज नम्बरी र नम्बर्नी नानीहरूलाई नचाहँदा नचाहँदै पनि हामिले गुमाउँदै आईरहनु परेको छ । तथापी हामीले, जानकारीमा आएसम्म र सहयोग पाउँ भनि निवेदन दिनुभएका नम्बरी, नम्बर्नी र नानीहरूलाई बारम्बार सहयोग गर्दै आईरहेका छौं । आजसम्ममा हामीले तपसिलका नम्बरीहरूलाई गुमाईसकेका छौं ।

१. ५८२५ लोक दर्शन लामा
२. ५७३७ रबिन्द्र जुहार्चन
३. ५८३४ जेमान सिंग राना
४. ५८४३ नर बहादुर पुन
५. ५८९४ बीर बाहादुर घले
६. ५९१४ राज कपुर शेरचन
७. ५९२७ भीम लाल पुन
८. ५९६९ तील बहादुर गुरूङ
९. ६०१० लक्ष्मी लिम्बु
१०. ६०३५ खातिर मनि राई
११. ६०८१ ज्ञानु लामा
१२. ६१०८ समरितमान राई
१३. ६११६ रनोउद्दिम राई

यी नम्बरीहरू बितेर गए पनि बहिनी नानीहरू हुनुहुन्छ ! तसर्थ वाहाँहरूलाई समेटेर लानु हाम्रो कर्तव्य हो । यसरी यस ईन्टेक १९८३ संगठित भएर निरन्तर अगाडि बढिरहेको छ । तर कतिपय दिवंगत हुनुभएका नम्बरीहरूको निम्ति, हामी बाँचिरहेका नम्बरीहरूबाट पुर्ण रूपले सहयोग गर्न भने सकेनौं होला । यो कुनै नियतबस नभएर कारणबस त अवश्य नै हो । कसैले सहयोग माग्न चाहे, त कसैले चाहेन ! यो आफ्नै ठाउँमा छ ! तर हामीले नम्बरीको निम्ति, सहयोग चाहेको खण्डमा निरन्तर सहयोग गर्दै आईरहेका छौं, र गरिरहेका छौं ! तर यसको निम्ति हामीले अहिले आन्तरिक रूपमा सबै नम्बरीहरूलाई मरेको बेलामा र परेको बेलामा सहयोग गर्नुपर्दा, सबैलाई समेटिने गरि, नितिनियम र बिधिबिधानहरू बनाएका छौं ! जुन नितिनियम र बिधिबिधानले, हामी सबैलाई बराबर रूपमा, सहयोग गर्न पुरा मद्दत गर्नेछ । त्यसैले, नम्बरीभित्र बराबर परेको बेलामा र मरेको बेलामा सहयोग पाउनको निम्ति, सबै नम्बरीहरू बिधानभित्र रही बस्नुपर्ने हुन्छ ! र यहि नै हो हाम्रो राम्रो सिस्टम् ! अब यो त भयो सहयोग पाउनको निम्ति के हो भन्ने कुराको बर्णन् ! र अर्को हामीले बर्सेनी नम्बरीहरूको भेटघाट गर्ने बार्षिक भेटघाट कार्यक्रम पनि राखेका छौं र गर्दै पनि आएका छौं । यस बार्षिक भेटघाट कार्यक्रममा सकेसम्म र मिल्छ भने सबैजना आईदिनु राम्रो हुन्छ । यसरी बार्षिक भेटघाटमा सबैजना आउनलाई बिनम्र आह्वान पनि गर्दछौं र आउँदै पनि छौं । विगत नौ-दश सालदेखि भने, उत्साहपुर्वक नै जमघट हुने गरेका छौं । सन् २००८ सालमा, शिलभर जुब्ली, भव्यताका साथमा मनाएका थियौं ! त्यो बेलामा त्यतिखेर धेरैभन्दा धेरैको सहभागिता रहेको थियो । र त्यो सिल्भर जुब्लीको विशेष अवसरमा, ४५ तोलाको चाँदिको घोप्लेट बनाएका थियौं । त्यो पनि ऐतिहासिक सम्झना रहिरहेको छ ! र पछिसम्म रहिरहने छ ! हाम्रो निम्ति, यसरी नै साधारण प्रकारले हरेक बर्ष हामीले जमघट गर्दै आईरहेका छौं । एवम् रूपले गर्दै आज हामी ३५ सौं बर्षगाँठमा आईपुगेका छौं ! यहिँ बर्षगाँठ पारेर यो पाली हामीले बडो उत्साहका साथ हामी ईन्टेक १९८३ को जीवन्त सम्झनाको निम्ति, सबैको कृति रहने र सबै नम्बरी-नम्बर्नीहरू अट्ने गरी स्मारिका पुस्तक तयार भएको छ ! यो स्मारिका निकाल्नमा हर-प्रयासरत् रहनुभएका स्मारिका टिमको ठुलो मेहनतले नै यो सफल भएको छ । बिशेष गरेर, २४ सै घण्टा खटि रहनुहुने बर्तमान चेयरपर्सन ६०४४ गोपाल गीरी नम्बरीज्यु, १९८३ का निवर्तमान अध्यक्ष तथा वर्तमान सल्लाहाकार ६०६७ सर्बराज राई नम्बरीज्यु र मिडिया विभाग प्रमुख ६१३० होम सुनुवार नम्बरीज्युलाई धन्यवाद भन्न छुट्याउनु अन्याय ठान्दछु ! यसै क्रम्मा स्मारिकाको निम्ति, विभिन्न सामग्रीहरू जुटाई प्रत्यक्ष तथा अप्रत्यक्ष रूपमा सहभागिता जनाई आ-आफ्नो लेख सामग्रीहरू जुटाई सहयोग गर्नुहुने सबैलाई म सचिव टंकबहादुर मगरलगायत सबै एक्जेक्युटिभ कमिटिको तर्फबाट जति नै प्रशंसा गरे पनि अपुरो रहन्छ । यहाँहरू सबैलाई मुरी-मुरी धन्यवाद ! हामी १९८३ ईन्टेकका नम्बरीहरू विभिन्न विधामा समर्पण छौं । कोही बिख्यात् साहित्यकार, कोही गीत र संगीत

पोख्त छौं, कोही जोक गर्नमा पोख्त छौं । कोहि प्रसारण क्षेत्रमा रहेछ सञ्चार माध्यममा सञ्चारकर्मी छौं भने स्मारिका नराम्रो नहुने कुरै भएन ! त्यसैले, यो स्मारिकाले ईन्टेक १९८३ को वजन पनि मापन गर्ने काम गरेको छ भन्ने मलाई लाग्दछ । यसले हामि सबैको भुमिका उत्तिकै बोकेको छ ! यसपालीको ३५ सौं गाँठबर्षमा सक्दो उपस्थिति जनाएर, उत्साहजनक रूपमा, मनाउँदै छौं भने, एवम् रूपले बार्षिक भेटघाट मनाउँदै जाँदा अर्को पन्ध्र बर्षमा हामीले गोल्डेन जुब्ली मनाउने छौं । हुन सक्छ हामी त्यतिखेर पनि यहिँ जोश र जाँगरमा रहिरहे, गोल्डेन जुब्लीको अवसरमा अर्को स्मारिका निकाल्न पनि सक्नेछौं । हामीले जे-जति गर्दै आएका छौं / गर्नेछौं र गरिरहने पनि छौं, सबै सामुहिक रूपमा गर्दैछौं । यी तमाम काम गर्नको निम्ति सामुहिक सहभागिताको महत्वपूर्ण भुमिका रहन्छ । हामी नम्बरीहरू जो जहाँ रहेतापनि आपसी सद्भाव र सामुहिक सहभागिताको निरन्तरता जहिले पनि रहिरहनु पर्दछ । सबैको मन र भावना बराबर हुनुपर्दछ ! हामिले बार्षिक भेटघाट गर्दै आईरहेकोमा प्रारम्भकालदेखि सक्दो उपस्थिती रहँदै आएको छ । विशेष प्रकारको उपस्थिती भने सिल्भर जुब्लीमा उल्लेखमय रूपमा रहेको थियो । विभिन्न ठाउँहरूमा गरिएको जमघटमा तपशिल बमोजिमका उपस्थिती रहेका थिए ।

२००८ मा गरिएको सिल्भर जुब्लीमा उल्लेख्य रूपमा उपस्थिति रहेको थियो । करिब-करिब ८०० जतिको उपस्थिती रहेको थियो । त्यसपछि क्रमशः ४००, ५०० को हाराहारीमा उपस्थिती रहँदै आएको छ । गत साल २०१७ को बार्षिक भेटघाटमा ३५० देखि ४०० को हाराहारीको बीचमा उपस्थिती रहेको थियो । अब यसपालीको ३५ सौं बिशेष बार्षिक गाँठबर्षमा सबै नम्बरीहरूले, हामी र हाम्रो भन्ने सोंच र सील्भर जुब्लीमा झैं उपस्थित हुने अपेक्षा राखेका छौं ।

हामी ईन्टेक १०८३ मा भर्ति भएका ४८९ जनामा २० जना नम्बरीहरू प्रमोशन हुँदै अफिसर लेवलमा पुगेर काम गरिसक्नु भएकाहरू तपशिल बमोजिमका छन् !

१. ५७४९ (क्याप्टन) गमरसिंग गुरूङ (१ आर जी आर)
२. ५७८४ (क्याप्टन) सुर्यप्रकाश गुरूङ (१ आर जी आर)
३. ५८२६ (लेप्टन) कुसाङ गुरूङ (१ आर जी आर)
४. ५७५० (मेजर) यामबहादुर राना (२ आर जी आर)
५. ५७७० (क्याप्टन) गंगा मल्ल (२ आर जी आर)
६. ५९५७ (क्याप्टेन) आंफुला शेर्पा (२ आर जी आर)
७. ५९६२ (क्याप्टेन) ज्ञानबहादुर लिम्बु (२ आर जी आर)
८. ५९७७ (क्याप्टेन) जयप्रकाश सुनुवार (२ आर जी आर)
९. ६०१९ (क्याप्टेन) भुवानी राई (२ आर जी आर)

१०. ५९३९ (मेजर) योग प्रसाद थापा (क्यु जि ई)

११. ५९६० (क्याप्टेन) भिष्मराज गुरूङ (क्यु जी ई)

१२. ५७७८ (मेजर) याम बहादुर गुरूङ (क्यु जी सिग्नल)

१३. ५८६७ (मेजर) बुद्धिबहादुर गुरूङ (क्यु जी सिग्नल)

१४. ५९०७ (मेजर) निर्मल भट्टचन (क्यु जी सिग्नल)

१५. ६१२६ (क्याप्टेन) टेक बहादुर राई (क्यु जी सिग्नल)

१६. ६१४७ (क्याप्टेन) निर्मल गुरूङ (क्यु जी सिग्नल)

१७. ५७३० (क्याप्टेन) जय प्रकाश लामा (ल्कर्क)

१८. ५७२९ (क्साप्टेन) लालबहादुर शाही (ल्कर्क)

१९. ५७४१ (मेजर) समुन्द्र गुरूङ (ल्कर्क)

२०. ५७४२ (मेजर) शमराज गुरूङ (ल्कर्क)

यी माथीका अफिसर नम्बरीहरूमध्ये हालसम्म क्राउन सर्भिस मा रहनुभएका नम्बरी, ५७४२ (मेजर) शमराज गुरूङ हुनुहुन्छ ! बडो खुसिको कुरा हो हाम्रो निम्ति ! र हामीलाई जानकारीमा आएअनुसार हाल नेपाल मैं रहेर काम गरिरहनुहुने नम्बरीहरू यसप्रकार छन् :-

१. ५९३५ मीन राज चन्द ठकुरी (वेलफेयर अन्तर्गत) काम गर्नु हुँदैछ ।

२. ५७५० (मेजर) याम राना (वेलफेयर अन्तर्गत) नै काम गरिरहनुभएको छ ।

३. ५७७८ (मेजर) याम बहादुर गुरूङ (प्रोजेक्ट अफिसमा काम गर्नुहुन्छ)

४. ६१८७ (करपोरल) सुधन गुरूङ (आफ्नै बिजनेस् चलाउनु हुन्छ)

अतः हामी ईन्टेक १९८३ को मन्तव्य र गन्तव्य नै यहि हो । यसर्थ सबै नम्बरी, नम्बर्नी बहिनीहरू र नानी छोराछोरी, भान्जा-भान्जीहरूप्रति अग्रिम धन्यवाद र बधाई सँगसँगै यो छोटो मन्तव्यसहितको प्रतिवेदन् यहिँ गाँठो पार्दछु ।

तपाईं हामी सबैको संधै कल्याण होस् !!!

धन्यवाद !

प्रार्थी प्रतिवेदक,

टंकबहादुर मगर

ईन्टेक १९८३ का वर्तमान सचिव

मेरो अनिश्चित यात्राको अन्त्य कहाँ हुन सक्छ ?

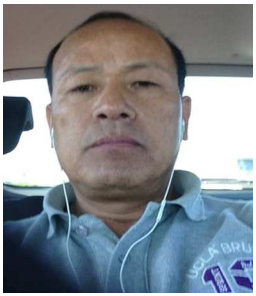

सुरेन्द्रकुमार कुरुम्बाङ

हिजोदेखि आजसम्मको मेरो अनिश्चितकालको यात्राको प्रसंग यसरी सुरुवात गर्ने जमर्को गरे। मेरो जीवनमा दुई पंक्ति लेख लेखेर आफ्नो विचार व्यक्त गरेको म कुनै करपोरेट कम्पनि अध्यक्ष हुँदाको लेख पहिलोपटक र यो दोस्रोपटक मेरो व्यक्तिगत जीवनको दैनिकि लेख, फौजी जीवन सुरु भएको ३५ सौं बर्षको उपलक्ष्यमा छपाउन लागेको स्मारिकामा लेख्न जमर्को गरेको छु। यो सबै समय र घटनाहरु काल्पनिक नभएर सत्यतामा आधार गर्छ र कतै कसैसँग मिल्न गएमा संयोग मात्र हुनेछ। जीवनको अभिन्न भाग त्यो समय थियो जुन बेला हामि सबै १९८३ ईन्टेक भएर फौजि जीवनमा सम्मिलित भयौं। त्यहि दिन आज ३५ सौं बसन्त पार गर्दा हिजो जस्तो लागिरहेको छ तर समयले नैटो काटिसकेछ। फौजिमा तालिम ९ महिनासँगै रहेको ब्याजी नम्बरीहरुलाई कहिले नभुलिने रहेछ र बाँकी पल्टनमा रहँदाको तिता, मिठा, ठुला र ठालुलाई झनै भुल्ने कुरा भएन। यहि यात्राको क्रममा पहिलो सुचिबाट प्रवेश हुन अनुमति चाहान्छु। सबै समय र घटनाहरु नितान्तै व्यक्तिगत हुन् जुन कुरा लेखेर मैले गल्ति गरेको छुईन कारण हामीलाई थाहा भएकै कुरा हो। सत्य तितो हुन्छ। तितो हुनुमा आफैंमा अर्को स्वाद छँदैछ।

म जन्मेर मैले थाहा पाएदेखिको आज यस समयसम्मको मेरो नितान्त व्यक्तिगत समय, क्षण र घटनाहरु यस घडि उत्तर अमेरिका महादेशको क्यालगरी सहर, अलबर्टा प्रभिन्स, क्यानाडाबाट पस्किँदैछु। मेरो जन्म हांगुम-१, पाँचथर जिल्ला, मेचि अञ्चल हालको तुम्बेवा गाऊँपालिका वडा नं. १ हांगुम, जिल्ला पाँचथर, प्रदेश नं. १। नेपालमा बुवा निबर्तमान क्याप्टेन दलबिर कुरुम्बाङ लिम्बु (१/७ जि आर) मुमा बिष्णुकुमारी शेर्मा लिम्बुबाट जन्म भएको हो। जीवनको पहिलो स्मरणमा आएको २०२५ सालको श्रावण महिनामा पहिरो जाँदा ३ बर्ष वरिपरीको हुँदा हो। अलिक पर घरमाथिबाट पहिरो बगेर रुख, अम्लिसो र अरु घाँसपात

झरेको ताजै सम्झिन्छु ।

त्यसपछिका दिन मेरो विद्यार्थी जीवन सुरु भयो र मेरो पहिलो विद्यालय श्री सिंहदेवि प्राथमिक विद्यालय आहाल डाँडा हांगुममा थियो । तर त्यो विद्यालय नयाँ शिक्षा लागु हुनुभन्दा अगाडि २०२६ सालतिर नै बन्द भएको थियो । पहिलो दिन आमाले विद्यालय हातमा समाए र पुऱ्याउनु हुँदा ठुलो रुवाबासी मच्चिएको थियो र मेरो हातमा एक फुट चौडाई डेढ फुट लम्बाईको काठको कालों पाटि र २, ३ वटा सेतो चक थियो । नबिर्सिने कुरा भुईमा धुलो माटो मिलाएर क, ख .. ज्ञ सम्म र अ, आ .. अं लेखेको हिजैजस्तो लाग्छ ।

त्यो विद्यालय बन्द भएपछि नजिक अरु विद्यालय नभएकोले एक दिनको बाटो पर्ने मामाघरमा बसेर करिब तिन बर्ष अध्यापन गरियो । मामा घरमा त्यस समयमा गन्यमान्य र धेरै शिक्षितहरु हुनुहुन्थ्यो । मामली हजुरबुबा पञ्चायतकालको प्रधानपञ्च र पञ्चायत कालभन्दा पहिला राणाकालको मेम्बर भनेर काठमाण्डु केन्द्रबाट पद पाउनु भएको थियो । मामा त्यस समयमा जिल्ला सभापतिसँगै गाउँ फर्क राष्ट्रिय समिति सदस्य हालै बहुदलिय शासनपछि दुईपटक सांसद् र एकपटक स्थानीय विकास मन्त्रि पनि हुनुभयो । उहाँ श्री पुर्णकुमार शेर्मा मेरो जीवनको श्रेय हुनुहुन्छ ।

यसरी नै जीवन यात्राको क्रममा माध्यमिकस्तरको प्रवेशिका परिक्षा श्री ईन्द्रेणी माध्यमिक विद्यालयबाट पुरा गरेर १८ महिना श्री सिंहदेवी प्राथमिक विद्यालय डाडा गाऊँ, कुरुम्बा-८ मा अध्यापन गरियो । यो समयमा धेरै अविस्मरणीय क्षणहरु छन् । मैले जीवनमा पहिलोपल्ट मन पराएको गुमाएको र सोच्दै नसोचेको काम भएर म सैनिकमा सम्मिलित भएको । यो जीवन यात्राको मुख्य पाटो नै भनेर सम्झिन्छु । यसैले गर्दा जीवनको मुल भाग नै १५ बर्षको सैनिक जीवनले अन्त्यसम्म लानेछ भन्ने मेरो ठम्याई भएको छ । सैनिकको आधारभूत तालिमको अवधिमामा बडो आनन्द साथ नौ महिना गुज्रीएको थियो ।

भान्सा घरमा ५, ६ बजे टन्न खाएर पनि साँझमा ७, ८ बजेतिर चिनिया बिडलीसँग पोर्क नुडल मगाएर खाईन्थ्यो । पल्टन रोज्ने क्रममा बुबाको पल्टन १/७ जि आर चौथोंमा पर्न गयो । पहिलो जि टि आर दोश्रो क्यु जि एस तेश्रो क्युजि ई र बुबाको पल्टन । मेरो भाग्यमा परेको रहेछ कुल्ली पल्टन र मैले सहजै स्वीकारे । फेरि युद्धको ईन्जिनियर बन्नु ५ महिना पुरा लाग्ने रहेछ । पल्टन पुगियो । इन्टेक १९८३ बाट फेरी पल्टनको ३७ ट्रेनिङ पार्टि हुन पुगियो । यो ट्रेनिङ अति रोचक कहानीहरु छन् । त्यसै कारणले पनि हुन सक्छ नम्बरीहरुलाई कहिले बिर्सनु सकिन्न । तर तालिमको अवधि मेरो लागि धेरै कठिनाईको अवस्था थियो ।

ट्रेड रोज्नु त पाईन्थ्यो तर त्यहि अनुसारको स्थान पनि ल्याउनु पर्थ्यो । त्यसकारण मैले एम टि रोजे अनि सिग्नल र प्लम्बर । अन्त्यमा बेशिक कम्ब्याट ईन्जिनियर पास अफ परेड सकियो र त्यहि साँझ क्यु जि ई पेरोवन ब्यारेक कोमिनेचर रेन्जको हलमा ठुलो भोजपछि स्क्वाड्रोन पोस्टिङ र ट्रेड अनाउन्समेन्ट भएको थियो । त्यो रात पनि बिर्से नसक्नुको क्षण रह्यो, कारण कोई नम्बरीहरु खुशीले गदगद कोई नम्बरी पिर भुल्नलाई सेनमिगल र काल्सबर्ग सेवन गरेर फिट्टान । तर आफु परियो अनिश्चित यात्राको यात्री बाल मतलब रहेन । लागियो पो ६७ स्क्वाड्रनको अल्फा ट्रिपतिर । म आशावादी र सकारात्मक सोचको छु ।

मेरो सैनिक जीवनमा त्यस्तो उतावचडाब केहि थिएन । म एउटा सैनिक परिवारबाट के भएर र पनि त्यो शिक्षाको कमि मेरोमा थियो । मलाई सिकाइएन र सिक्न पनि सिकिएन । कारण लडाई भएर मैदानमा भएको भए बहादुरी र दर्जा पनी हुन्थ्यो होला । तर ब्यारेकमा बसेर चिया नबोक्ने र ओभरसिसमा जिन्स लाएर हाकिम साहेबहरुसँगको नजर परेपछि सबै पूर्णविराम त हुने नै भयो । यात्राको क्रममा झट्टै याद आउने १९८४ पापुवान्युगिनिमा ८ दिनको ओकाबु ट्राईलमा ३ दिन जंगलमा जंगली बँदेलको बाटोमा हिडेको र हराएको भोकले त्यतिकै चेपिन्छ कि जस्तो भएको थियो । यो थियो हराउनुको मुख्य कारण ट्रिप हाकिम लेप्टिनेन्ट फ्रिमेनले पथ प्रदर्शकलाई खाना दिन नमानेपछि त्यो राति नै कसैले थाहा नपाउने गरि भागेको थियो । यसले पारिश्रमिक लिईसकेको छ खाना नदिनु भन्ने हुकुम गरेको थियो । तर जुन मान्छेसँग खालि एउटा बन्चरो र धोतीमात्र छ । म सम्झिनु पनि सक्दिन । त्यो ट्युरगाइडले कसरी रात काट्यो होला ? चारदिनसम्म न त हामिले खान दिएको थियौं । तर त्यो भागेपछि के खाएर घर पुग्यो होला ? यात्रा कति कठिन भयो होला ? म बिर्सनु सक्दिन, विकसित मुलुकको मानिस कति निर्दयी हुन्छ फ्रिमेन !

यात्राको क्रममा १९८६ को गरम मौसमको समयमा हङकङ ब्रिगेड अफ गोर्खासको एक्सरसाइज डिस्टेन्सको लागि ईस्ट विण्ड नामको याच्टिङ गर्न फिलिपिन्सको सिबुसिटितिर हङकङ कोकाईताक एयरपोर्टबाट मनीला हुँदै सिबु पुगियो । त्यहि साँझ होटलमा झोला मात्र बिसाएर ब्लु हवाई नामकको अन्तरराष्ट्रियस्तरको क्लबमा पुगियो । त्योभन्दा एता त्यहाँ के-के थियो ? के-के भयो ? मलाई क्षमा गर्नुहोला, त्यो सबै मैले उल्लेख गर्नु सकिन । बाह्र दिनपछि विभिन्न टापुहरु हुँदै मनिला वे मा पुगियो । मनिलामा माकाटि, फुसि क्याट क्लबहरुमा तिन दिन रमाईलो गरियो । सबैभन्दा मिल्ने ७ जि आरको कर्नल पियरसन साहेब मेरो त्यो टुरभरिको रमाईलो पात्र हुनु हुन्थ्यो । समयको रफ्तारलाई कस्ले रोक्न सक्ने र ? मेरो पहिलो ६ महिनाको नेपाल छुट्टि जाने दिन पनि आइसकेकोले नेपालको यात्रा तय भयो । नेपालमा धेरै घुमफिर गरियो, सबैभन्दा पहिला त मिल्ने साथि ७५ शिब राईसँग भैरहवा गईयो ।

दार्जिलिङ सिक्किम सारा घुमियो । मेरो भेना दीपक राईले दार्जिलिङ डालि फाटक मुनि पनि पुऱ्याउनु भयो ।

सन् १९८६ सालको जाडोको मौसममा दक्षिण कोरियामा एशियन गेम हुँदै थियो । त्यहि समयमा मेरो पल्टनले पहिलोपल्ट संयुक्त राष्ट्र संघको हाई कमिसन कार्यालय यङसागु सिवल कोरियामा यु एन हनर गार्ड गर्न जाने मौका मिलेको थियो । ईतेवनको ००७ क्लब, स्काईलन्स क्याफे र मागालि बुढोको पसलमा सोजु र मागलि सेवन गर्न ड्युटिबाहेक एकदिन छोडिएन । आज दक्षिण कस्तो भएको छ थाहा छैन तर त्यो समयमा एकजना नेपाली मान्छे पुराइ टुरभरि भेट्टिएन । कोरियन साथीहरुले पछि लागेर पागल नै बनाएको थियो । यहि मौकामा अमेरिकन सैनिकहरुसँग हामी दुईजना गोर्खासहरु पनि १ हप्ता कोचे जुडो टापुमा एड्भेन्चर जाने मौका मिल्यो । रक क्याम्बिङ अपसेलिङ हन्टिङ र आइलेण्ड ट्युर कहिले भुल्न नसकिने क्षण नै रह्यो ।

यहि यात्राकै क्रममा सन् १९८८ मा अहिले म जहाँ छु यो सहर क्यालगरीमा विन्टर ओलम्पिक भई रहँदा म फेरि दोश्रोपटक साउथ कोरियामा पहिलाकै कामको सिलसिलामा पुगेको थिए अनि टि.भि.मा विन्टर ओलम्पिक खुबै हेरिन्थ्यो । त्यहाँ पनि भव्य ओलम्पिक गेम चलिरहेको थियो । केहि गेमहरु हेर्ने मौका पनि पाईयो । यो पटकको एडभेन्चर ट्रेनिङमा साउथ कोरियाकै अग्लो शिखर साराक्सान हिमाल चढ्न गइयो । माइनस २५ डिग्रिमा बिना अभ्यास, बिना लुगाफाटा टुप्पा चड्नु आटियो र चडियो पनि तर शिखर पुग्नु एकसय मिटर बाँकि हुँदा साँझको ८ बजेको थियो । त्यै बेला हामी चारजनामा एकजना साथी चिप्लेर ५० मिटर तल झर्यो । भाग्यबस अप्रिय घटनाबाट बचिएको थियो । उहाँले माथि आउन नसक्ने भनेपछि हामीले यो यात्रा स्थगन गरेको थियौं । यो जीवनको अनिश्चित यात्राको एउटा त्रसित क्षण थियो । त्यसपछि करिब रातको १० बजेतिर बास बस्ने ठाउँमा पुगियो र सैनिक तालिमको बेला खाने कम्पो राशन पकाएर खुवाइयो अनि खाइयो । ५ वटाजति कोरियन कम्बल ओडेर रात कटाइयो । तपाईहरुले बुझ्नुभयो होला यो यात्रा टोलीको सबैभन्दा कान्छो सिपाही म नै थिएँ । हिजो-आज जस्तो भए २ के.जि. वजनको माइनस ४० डिग्रिको स्लिपिङ ब्याग बोकिन्थ्यो होला र एकजना सहयोगी पनि लिएर गईन्थ्यो होला ।

जीवनको अनिश्चित यात्राको क्रममा मैले सैनिक अभ्यास र दर्जा बढाउने मारामारको प्रतियोगिता र व्यक्तिगत व्यवसायी तालिमको कुनै कुराहरु समावेश गर्नु चाहिन । सन् १९८९ को सुरुतिर आफ्नो कनिष्ठ हाकिमहरुको आशलाग्दो कुरा सुनेपश्चात् नेपाल ६ महिना घर बिदापछि ६ बिजिटिसि बिक्रम भवन क्याम्प काठमाण्डौंतिर लागियो । यात्राकै क्रममा पुर्वको

७६ जिल्लाको बिहे पनि गरियो । ६ महिना बिजिटिसि क्याम्पमा सेक्युरिटि कमाण्ड र गरेपछि परिवारसँग पल्टन जानु थियो । फेमिली लिएर पल्टन जानुपर्ने तर पल्टनको मेरो साख्खै आफ्नो पर्ने मान्छेले यु.के.मा प्लम्बर क्लासवानको तालिम पो मिलाई दिएछ । तालिम सकेर युकेट्युरमा पोस्टिङ भईयो । फेमेली त खाली दुई महिना स्कटलैण्ड गुमाईयो उस्को त्यहि नै फेमेलिट्युर सकियो ।

सन् १९९३ को मध्यतिर युकेबाट तिन बर्षपछि नेपाल पुग्दा दुखको साथ माती श्रीमतिलाई पारपाचुके (माया अरुसँग बसेको कारण) गरेर फेरि अर्को विवाह गरेर पल्टन फर्किनु परेको अवस्थाले नरमाईलो लाग्नु स्वभाविक नै थियो । जेनेतेने गुजारा चलेकै थियो र छोरा पनि जन्मियो । पिडाको दिन यसरी सुरु भयो छोराको तिन बर्षको उमेरमा क्वीन्स एलिजाबेथ अस्पताल काउलुन हङकङमा ओपनहर्ट सर्जरी गर्नुपर्यो । परमेश्वरलाई धन्यवाद छ । आज मेरो छोरा जोसेफ सुब्बा कुरुम्बाङ क्राईस्ट चर्च युनिर्भसिटी केन्टरबरिकेन्टमा ब्याचलर डिग्री दोश्रो बर्षमा अध्यायन गर्दैछ ।

यसरी नै १९९७ सालमा सैनिक जीवन आफ्नो कलकलाउँदो ३२ बर्षको उमेरमा बुढो मान्छेले पाउने रिटायरमेण्ट पेन्सनर भइयो । खुशि भनौं कि के भनौ ? पहिलो पेन्सन त गजबले पो थापियो रु. ८००, अब यात्रा यसरी ब्रेक लाग्यो । कतै बिदेशी नोकरी जी.आर.यु. नपाएपछि स्वदेशमा केहि गरेर योगदान गर्नुपर्छ भनेर नम्बरी ६०२० पदम लिम्बु र ६१७१ भुषण राईसँग सेन्ट्रल बिल्डर्स ग्रुप नाममा निर्माण व्यवसाय सुरु गरियो । आजको मितिमा पनि कम्पनि सञ्चालित छ र म त्यो कम्पनिको सञ्चालक नै छु । नम्बरि भुषण राई एम.डि.हुनु हुन्छ । मेरो १५ बर्षको व्यापार व्यवसायिक यात्राको अनुभवले भन्छ जागिर गरेर कहिले धनि हुन सक्दैन र धनि हुनको लागि व्यापार गर्नुपर्छ । व्यापार गर्नुको लागि पैसा मात्र लगानी गरेर मात्र हुँदैन । आट हुनुपर्छ, खतरा मोल्न सक्नुपर्छ र ईमान्दार पनि हुनुपर्छ ।

यो मेरो व्यापार यात्राको क्रममा संसारको धेरै मुलुकहरुको भ्रमण गर्ने मौका पाए । लाईन्स क्लब ईन्टरनेसनलको कर्मठ सदस्य भएर आजसम्म सामाजिक सेवाहरु गरिरहेको छु । १९९७ मा मेरो क्लब लाईन्स क्लब काठमाण्डु साउथ कर्नरको चार्टर प्रेसिडेन्ट भएको थिए र जोन चेयरमेन रिजन चेयरमेन र डिस्ट्रिक चियरपर्सनको सेवा गर्ने मौका पाएको थिएँ । यसै सिलसिलामा मैले आठपटक अन्तर्राष्ट्रिय महाराष्ट्रिय सम्मेलनमा भाग लिएको थिए । पहिलो पटक १९९९ मा अमेरिकाको सानडियागो क्यालिफोरनियामा कि.नोट.स्पिकर निवर्तमान ६४ औं राष्ट्रपती लाईन्स क्लबको पास्ट डिस्ट्रिक्ट गर्भनर जिम्मि कारटरले गरेको थियो । दोश्रो पटक २००० मा अमेरिकाको हनालुलु हवाई, तेश्रो २००५ मा हङकङ,

चौथो पटक २००७ मा अमेरिकाको सिकागोमा, पाँचौ पटक २००८ मा बैंकक थाईलैण्ड, छैटौं पटक २०१० मासिड्दिन अष्ट्रेलिया, सातौं पटक २०११ मा अमेरिकाको वासिंटन सियाटल, आठौ यात्राको क्रममा सन् २००५ मा न्युयोर्कबाट बेलायतको भिसा लिएर रिडिङ शहरमा भाई दानियल के.सी.ज्युकोमा पुगे । उहाँले मेरो आई.एल.आर.को निवेदन पठाउने बन्दोवस्त मिलाउनु भएको थियो । निवेदन पठाएको बाहौं दिनमा आई.एल.आर. उहाँको घरमा आई पुगेको थियो । म त्यस समयमा नम्बरी राष्ट्र राईज्युसँग डोभरको जेटिमा माछा मार्दै थियौ ।

यो अनिश्चित यात्रा यसरी तय भयो र २०११ सालमा अक्टोबरमा यु.के. पुगीयो । सैनिक भइसकेपछि नम्बरीहरु हुने नै भयो । मलाई लाग्छ नम्बरीहरुभन्दा नजीकमा अरु कोई हुन नसक्ला ? युकेमा ६१९१ धन लिम्बुज्युले धेरै सहयोग गर्नुभयो । नोकरीको लागी ६२१२ गोकर्ण हुक्पा चोङबाङ र गोपाल गिरीज्युहरुले सहयोग गर्नुभएको गुण सह्रानिय छ ।

युकेमा सन् २०१२ बाट केहि महिना सेक्युरिटिबाट सुरु गरेर बि.एन.क्यु.को राक्क ईन्स्टलर करिब एक बर्ष गरियो । २०१३ सालको सुरुदेखि रेल्वेमा पिटिएसको काम गर्नु थालियो । पछि ओटिपि अपरेटर र ओभरहेड लाईन इन्सटलरको तालिम महंगो शुल्क तिरेर गरियो । खुशिको दिन त्यो थियो घण्टाको २५ पौण्ड पाउँदा मै हुँला यत्रो पैसा पाउने जस्तो लागेको थियो । दिनहरु बित्दै जाँदा यु.के.को ठुलो रेल्वे परियोजनामा काम गरियो गाडि फिउल कार्ड र एक घण्टाभन्दा टाढा काममा जानुपर्दा होटल बेड एण्ड ब्रेकफास्ट र डिनर पनि पाउँथ्यो ।

यहि यात्राको क्रममा पहिले नोकरी लिभरपुल मेन्चेस्टर रेल्वे अपग्रेडमा बालफर बेट्टिसँग काम गरियो । एकदिन रातको करीब २ बजेतिर वारिङको काम हुँदै थियो । बास्केट अपरेटर लाईन्स म्यान प्रेम गुरुङ दाई (६ जि आर) र वायर मनुपुलेटर रिमोट अपरेटर म थिए । दुर्भाग्यबस कन्ट्याक वायर स्नाप्प भएर एकजना गोरा साथीलाई लागेर अस्पताल पुग्नु पर्यो । यो दुर्घटना हुँदा म सबैभन्दा अगाडि नै थिए । बाँच्ने दिन नै रहेछ नत्र सुलि भईन्यो । दोश्रो ठुलो काम स्कटलैण्डको एडिम्बर्ग ग्लास्गो रेल्वे ईलेक्ट्रिफिकेसन ईजिप प्रोजेक्टको काम बर्न रेलसँग गरियो ।

जीवनमा एउटा नरमाईलो घटना घट्यो । स्कटलैण्डको स्कचलाई दोस लाईयो, मुख्य कारण व्यक्तिगत रिस साधनाको प्रयास थियो । जुन साथिलाई मैले नै रेल्वेमा लगेर काम लगाएको थिए । पछि त्यहि रेकर्डले गर्दा रेल्वेबाट निस्कनु परेको थियो ।

करिब एक बर्षपछि, भाग्यबस मैले एकजना त्यो प्रोजेक्टको शेयरधनि जिम्मि एडगर नामको कन्भेसनल वारिङको डायरेक्टरसँग नजिक पुग्याउने त्यहि प्रोजेक्टको कन्स्ट्रसन मेनेजर माईक फ्लेमीङले गर्नुभएको थियो । मेरो अनुरोधमा अरु तिनजना साथीहरुलाई पनि नोकरीको बन्दोबस्त भयो र हामी ६ जनाको एउटा टीम बनाईदिनु भयो । गोर्खालीलाई साह्रै मन पराउने सुपरभाईजर डारेन योङलाई बनाउनुभयो र हाम्रो टिमलाई गोर्खा टिम भनेर बलाईन्थ्यो ।

केहि महिनापछि मैले गोरा साथीहरुसँगको सहयोगले केल्टब्रे कम्पनीको वलेक डिपार्टमेण्टको मेनेजरसँग सम्पर्क भयो र अनुरोध गरेर उहि सुपर भाईजर डारेन योङसँग काम सुरु गरियो । थेम्सलिंक्सबाट क्रसरेलमा केलटब्रे स्पेयरमा परमानेन्ट नोकरी दुईबर्षको हुँदा क्यानाडाको पि.आर. लिएर १६ महिना युके मै बसियो । कारण, बस्न मन परेको देश क्यानाडा र नोकरी गर्नु मन लागेको देश युके परेकोले । यु.के. छोड्नु निकै कठिन परेको थियो । जीवनको अनिश्चित यात्रामा धेरै असुविधा अन्योलहरुसँग झेलिँदै १३ जुलाई २०१७ मा यु.के.बाट क्यानाडा लागेको थिए । क्यालगरी क्यानाडा पुगेको एक हप्तामा मेलै काम गर्ने कम्पनीको हाकिमलाई ल म आईपुगे भनेर खबर गरेको तुरुन्तै कार्यालय आउनु भनेर भन्न लाग्यो र भेट्न पुगे । तर अर्को दिन मात्र काम सुरु गरियो । मेरो काम कुनै गार्हो थिएन ।

मेलै जीवनको अनिश्चित यात्रामा धेरै कामहरु गरेको थिए तर सबैभन्दा लामो तालिम गरेको बिषय नै प्लम्बर र पाईप फिटर थियो । यहि बिषय मै मेलै आज यहाँ जीवन जिउने माध्यम बनाएर अगाडि बढाई रहेको छु । मेलै यहाँ धेरै सिक्नु बाँकी नै छ । यहाँ मलाई गजब लागेको कुरा यहि छ । बिमार भएर डाक्टरलाई देखाउँदाको शुल्क र प्लम्बरले कसैको घरमा गएर डाईग्नोसेस गरेको शुल्क बराबर छ र अफ आवरको शुल्क त झनै चर्को छ । यहाँ सुरुवातमा निकै गाह्रो परेको थियो, कारण, युके को रेल्वेमा काम गरेको तर यहाँ मान्छेहरुको घर-घरमा गएर सर्भिसेसको काम गर्दा अलिक अफ्ठ्यारो परेको थियो । अहिले बानी परिसकेको छ र रमाईरहेको छु । यो यात्राले यहाँको पहिलो हिउँदको हिउँमाथिको रमझममा हिँडेको सात महिनाले टेक्यो, तर हिउँ पर्नु रोकिएको छैन । हेरौं कहिलेसम्म हिउँ पर्दो रहेछ ?

जाँडो चाहि भएको छैन, प्लम्बरको काम घरभित्र हुने भएकोले ढुक्कैसँग भाच्चिएको अंग्रेजीमा गफ जोतिन्छ, दिनहरु यसरी नै बित्दै छ । जन्मेको मुलुकबाट ठिक १२ घण्टा समय फरकमा बसाई छ । तर थाहा छैन । यो अनिश्चित यात्राको अन्त्य कहाँ हुने होला ? मलाई लाग्छ कहाँ ? कुन बेला ? मेरो फोटोमा हार्दिक श्रद्धान्जलीसहित निस्कने हो ? त्यहि समय मेरो जीवन यात्राको निश्चित अन्त्य हुने होला ।

अमलदारको घमण्ड

चन्द्रबहादुर मादेन (६१०२)

पल्टनमा लगातार पदोन्नति भएको अमलदार पिकेको ब्रुनाईमा कार्यरत् रहँदा सानो दर्जाको सिपाहीहरुलाई युके पल्टन स्थानान्तर भई मुग्लिसे बनेपछि अनावश्यक यातना, सजाय दिने उस्को रुचि बन्यो। एकदिन ब्रुनाईको जङ्गलमा जीआरयूको एक्सरसाइजमा दुश्मनको भूमिकामा काम गर्नुको लागि प्रस्थान गर्यौं। प्लाटुनको हतियारको विवरण मैले हेरेको थिए। दोश्रो दिन पिकेले गाली-गलौज गर्दै हतियारको विवरण माग्यो। मैले म एनसिओ हैन सबै थाहा छैन भने त्यसपछि ऊ लगातार रिसाई रह्यो।

भोलिपल्ट बिहानै बेतको लहरा खोज्नु गयौ। म जङ्गलमा पानीले भिजेर भोकै लहरा लिएर अलि ढिलो आईपुगेको मात्र थिए। पिकेले सेन्ट्रीलाई बदली दिनु जा भन्यो। हुन्छ हजुर, म पानी पिएर जान्छु भने। उसले अहिले तुरुन्त जा भनेर कड्कियो, त्यसपछि म लुरुक्क भोक्कै, तिर्खै गए दिनभर सेन्ट्री बसे।

बेलुकी आफ्नो बासस्थानमा फर्केपछि मेरो साथीजोडी भाइलाई भने, पानी खानु नपाउनु ठुलो दुखद कुरा हो, यो धरती मानव, जीवजन्तु, जङ्गल सबैको साझा हो, एकदिन मरेर जाने जिन्दगी, मैले पानी खानु नपाए बापत पिकेले आजको मितिबाट ढिलोचाडो ईश्वरद्वारा दण्ड सजाय पाउनै पर्छ। अब हेर्दै पर्खदै जाऊ समयलाई भाई..,

अर्को दिनको अन्धकार रातमा हाम्रो सेक्सन पट्रोल गस्ती गर्दै दोबाटोमा पुग्यौ। ड्याङ्ग, ड्याङ्ग, ड्याङ्ग गोलि चल्यो राइफल, मेसिनगन भटट, भटट, भटट, ऐया मरे रगत तरर बग्यो बजियालाई काट्छु भन्दै पिके करायो। उस्को भुडीमा चोट लागि रगत बगेको तुरुन्त प्राथमिक उपचार गर्यौं। लंगडो जस्तै खुट्टा खोच्याउनु थाल्यो पिके। ईश्वरद्वारा दण्ड, सजाय

पाउनुपर्छ भनेको ४८ घण्टा नपुग्दै पिके जीआरयूको ब्लाङ्क राउण्ड गोलि लागि घायल भयो। पल्टन हङकङ फर्केपछि स्पोर्ट्स खेल्दा खेल्दै दिमागको नसा फुटेर पिके ढल्यो र बि.एम.एच. अस्पतालमा उपचार भयो । नभन्दै बिस्तारै पल्टन युके सर्यो । पिकेलाई दैनिक एकजना गाइडले डोहोर्याउनु पर्दथ्यो। पिकेको घमण्ड "मुग्लिसे बनेपछि युकेमा चखाउँछु। पाप सोचे राम्रो फल प्राप्त हुँदैन भन्ने कुरा प्रत्यक्ष प्रमाणित भयो।

पल्टनबाट अवकास मिले पछि सन् १९९७ साल पछाडी गोर्खा । भूपू सैनिकको विशाल काठमाण्डौ जनसभामा मेरो पिकेसँग भेट भयो। गुडमर्निङ पिके गुरुजी पिके चिनिन त हाऊ म ६१०२ हो गुरुजी। पिके ए तँ पोचिने बल्ल चिने हाऊ, उस्को अश्लिल शब्द पानी पिउनु नदिएको क्षण क्रमशः मेरो स्मरणमा आइरह्यो, आईरह्यो, आईरह्यो, अमलदारको घमण्ड बस यति !

जन्मेर जीउने क्रममा

भीम लिम्बू, ६१८९

सेवारो र नमस्कार र सलाम ।

म भीमबहादुर लिम्बु (नेयोङ) । मेरो जन्म वि.सं. २०१९ सालमा मौवा खोला हाम्फाबुङ ताप्लेजुङ जिल्लामा भएको थियो । वि.सं. २०३० सालमा चुङखुरुङ जलजला गा.वि.स. वडा नम्बर ९ संखुवासभामा बसाई सराई गरि स्थाई बसोबास र विद्यालय पठनपाठन त्यतै भयो । सन् १९८३ सालको लाहुरे भर्तीको प्रयासमा धरान घोपा क्याम्पको बसाई र छनोट क्रममा सफल भई भर्तीको नम्बर २११६६१८९ पाए । टीडीबीजी सेकोड हङकङको तालिम सकेर २ र ७ जीआरमा मैले स्थान पाई ३ बर्ष बिताई पहिलो छुट्टी गएर फर्कदा १० जीआरमा ट्रान्सफर भए । सन् १९९६ को आरडी ६६ मेरो पल्टने जीवनबाट अवकास प्राप्त भयो ।

जीवन यात्राको क्रममा सन् १९९८ मैले हङकङमा गई प्राईभेट ड्राईभरको नोकरी करिब १४ बर्ष गरि सन् २०१२ मा फेरि देश हेर्ने मुख फेर्ने हेतुले अमेरिकाको क्यालीफोर्नियातर्फ लागेँ, त्यहाँ झण्डै ४ बर्ष बिताएर सन् २०१६ को जुन महिनाबाट बेलायतको आशफोर्डकेन्टमा परिवारको साथमा बस्दै आएको छु । थाहा छैन अझैं जीवनयात्राको क्रममा कुन-कुन देशको कुन-कुनामा पुग्नु पर्ने हो ? आशा छ, अबका केहि बर्षमा निधो होला, मेरो छोटो आफ्नो जीवनयात्राको भनाई यति नै हजुर । यस स्मारिका टिमको परिश्रम सहयोगप्रति कदर गर्दै सम्पूर्ण १९८३ को इन्टेक परिवारमा अभिवादन सबैमा सु-स्वास्थ्य साथै उत्तरोत्तर प्रगतिको शुभकामना ।

जय इन्टेक १९८३ ।

Some comical moments of TDBG

Tarasing Rai (6109)

11 and 21 February 1983, we vividly remember that day we got our eight figures Army number in Dharan and Pokhara respectively. That's when we embarked on a new chapter of our lives. It was the moment our dream came true.

When we landed at Kai Tak airport in Hong Kong, at first we were enthralled by the bright lights and glitzy huddle of supertall skyscrapers then we came to the harsh realities of recruiting life at TDBG in Sek Kong.

Gurujee's shouting and swearing were a part of everyday life. The marching chants (LAURE DAI KO RELIMAI) "left right left" with a stick on our back, this all still echoes in our ears and how can we forget the familiar Cream parades and NALA Parades.

We all had some funny/embarrassing moments at some point during training because it was a life-transforming time from a typical hill boy to the bravest of the brave. It wasn't easy for some of us as the system shock of adapting to a new and alien routine at the same time trying to take in all lessons that we were taught one parade after another.

Some comical memories that still stick with me.

We flew to Hong Kong from Kathmandu in different Chalks, which was arranged by our army number numerical order. I was in Chalk 3. One of the Numberies in our Chalk was seriously ill before we boarded the old RNAC which had engines on the tail. He was rushed to the BMH as soon as we landed at Kai Tak airport. We were put in quarantine for 48 hours, as I recall when we arrived at TDBG to prevent the spread of disease.

The following morning, we were taken for breakfast by a caretaker Gurujee. There was a time restriction for us to go to the cookhouse and we were kept away from other Numberies who arrived before us.

Returning to the room after breakfast, here's what happened.
I opened the wardrobe and put my KFS and woolly hat in. a numbery came around and said to me "This is my bed, what are you doing here"? Jet lag had got to me; I was completely disorientated.

I looked out the windows and saw my group in the position at attention in three lines outside the cookhouse waiting for me. I now realized that I mistakenly joined the group of Numberies from 2 Company but from the same chalk. I went bright red and run back to cookhouse to join the group. I felt even more embarrassed as everybody seemed to know I was the one unaccounted for. I got a corporal punishment from Gurujee "ON YOUR HANDS DOWN". Everybody gave me a frosty look, because they suffered due to me. One of the Numberies from our platoon ate almost a bottle of dried Horlicks that was purchased for us before we arrived from Nepal. He got his belly upset and was ill for a few days. For sure, I would have done the same thing if I didn't take note of what our Gurujee said earlier that "make sure you mix Horlicks with warm milk or water to make a drink", because it was new to me too.

Not long after our training had started. One early afternoon, while our section was assigned the task of trimming and edging the lawn around our Wing office (B Wing). A man came about all suited and booted. I saluted him in a proper way (the longest way up and shortest way down). I wanted to demonstrate him what I learned up until that time. Instead of returning the solute, the man said, "MAUWA" in Cantonese.

In the middle of our training, we were (whole section) taken out by our section commander Gurujee. We went to Yuen Long. It was our first venture out in civilian attire. We felt free as a bird. When we got off the bus, one numbery and I needed a toilet. We found one somewhere in the middle of the town but there wasn't any toilet signboard picture which one was for Gents or Ladies. We just went in because we were quite desperate. As we went in, we saw a woman coming out of one of the cubicles. She gave us a very awkward and obnoxious look and said "TIULI LAMBU". We looked each other and realized that we went into women's toilet and freaked the hell out and ran way.

Whenever we catch up with Numberies, we think back to the days how spent our rigorous recruit training. We all suffered a bit of embarrassment and we were being ridiculed, we did get sworn at shouted at but it gave us structure, played a huge part in shaping our attitude towards who we are today.

it is amazing that how we have evolved in this fast-changing world. Some of the Numberies have managed to hold the most senior rank, which is commendable, and some Numberis have become a successful businessman. Sadly, some Numberies are no longer with us. As Numberies, we share a special bond that always binds us together. We are obliged to maintain the image of “Intake 1983”. Let’s be a part of it. If not us, who will.

Jai Intake 1983.

Positive Effort of 35 years of 1983 Intake

Sarbaraj Rai (6067)

Every people born as per their own ritual conviction, life should be measured not by years rather by effort and work. Here comes morning, evening along every day, continuously comes weeks, month, altogether 365 days or next year comes after span of 12 months. Hence aggregately it is called time cycle. We can't keep time as our wish rather, we follow the time up. Time of birth and age is limited within remembrance only, in never comes again. However, delightful moment can be felt remaining so long. Time passes on its own acceleration consecutively second, minute and hour either on happy or on sorrow. 1983 Intake has completed 35 years despite of massive struggle on making Nepalese. Youths recruit as per obeying and rules of Brigade of Gurkha's and stepping on 36 years.

There would not be said an exaggeration that none of one unknown person in about Brigade of Gurkhas 1983 Intake in 21st century that's why this Intake has already shown exemplary performance conceiving positive attitude in society. 'Numbery is an; identity' of Intake, it represents Brigade of Gurkhas 1983 Intake. There is an essential matter of an organisation to be to be remained solidarity for private needs and social interest. Provided that organisation of 1983 Intake is not placed to politics 1983 Intake is not placed to politics 1983 Intake associated to pure social institution and its operation social phenomenon forwarding effectively and negotiable beyond a political manner above. Hence there is a huge support to forward and to develop involving institutionally for all Numberies under an umbrella.

There is love to 1983 Intake more than heart either where about or anything doing or remembering extremely where we staying in abroad. We Numberies are being sentiment and emotional by felling of sweet remember before 35 years ago while then Numberies, youths doing parade as saying left, right, with carrying green flag an shoulder, very difficult BFT running and teasing and joking such our experience knocks the door of our heart. This is our aim to widen all Numberies intent and effort effective. Intake 1983 has been success in the past days by the opinions, love and contribution of some active and conscious person. Hence, we extend our hearty gratitude towards them as well as rest of other various institutions.

That person is definitely Numberi even he has been residing in any country after having recruited in 1983 and obtained Army number from Brigade of Gurkhas. Numberi should have good conscience as being a Numberi realizing happiness and grief each of other.

Hence, it is realizing self-actualization, this Intake has been institutionalized due to necessity for development and preservation and heritage of Numberi' It has become able to exist in this condition as performing constructive and positive function from the phase of establishment. This is our collective interest to confer honour contributors of Intake for making it accustomed and pervasive which matters may boost confidence and morality other social institutions up.

This is an example of Intake 1983 on behalf of Nepalese communities where various problems are to be transformed for presentation. This is a humanitarian responsibility to make society conscious with a neat sentiment to this batter modes of act by our solidarity.

This is a journey of development, program and consciousness of human being along with patience, responsibility and sensitiveness of the Intake 1983. Intake 1983 has not been working merely for own individuals rather for common interest of society on the basis of humanity. The name Intake 1983 having distinct identify becoming success to have inner conscience of a number of thousands 'Lahure's (British Gurkha Armies) which puts forward its step attaining 35th years to words 36th years.

Hence, we would like to extend, express and share hearty congratulation and best wishes to all. We realized that the Intake 1983 acted exemplary performance on burning issues making conscious to all and continuing its job till now. On the basis of such we express best wishes to summit on the peak of grand success with separate distinct identity in the days to come.

Thanks.

Capt (Ret'd) Nirmal Gurung (21166147), Ex QG Signals

Having served 28 years in the Queen's Gurkha Signals, I was retired in April 2010. Since my retirement, I have been settled in a small but immensely vibrant, multicultural and historical city of Salisbury, South West of England. The Gurkha Welfare Advice Centres(GWACs) UK is a joint operation between the Gurkha Welfare Trust (GWT UK), the leading Gurkha Charity and the Brigade of Gurkhas. GWACs are located in two different areas with a Main HQ being at Salisbury led by Capt (Ret'd) Gary Ghale and Forward Operating Base at Aldershot led by Capt (Ret'd) Mahendra Limbu. It was established in 2009 to support ex-Gurkhas seeking settlement in the UK.

Since the inception of Gurkha Welfare Advice Centres (GWACs) UK, I have been working as an Assistant Gurkha Welfare Officer (AGWO) for Salisbury Office. Our aim isto assist in the coordination of benevolence and welfare for retired Gurkhas and their dependents in the UK, working closely with government departments, service charities and other agencies, in order to support those in need. Help and advice are providedin various matters but focuses primarily on UK benefits.

Without a doubt, I am truly enjoying my job and I feel extremely proud to be able to serve our colleagues and comrades when they are in need.

Best Wishes

I am very happy to hear the information of publishing mouthpiece souvenir of Intake 1983.

Unity is a major organ of society as well as a main way of guidance for well-disciplined society. I believe that this Intake is going to publish Intake mouthpiece to do right guidance for own society being inspired by various matters. This Intake may support for society and its adopted unity to go ahead. With a hope upon it, I express hearty best wishes for progress along with high evaluation of endeavour and weighty dynamism of Intake 1983.

Many thanks,

Sarbaraj Rai (6067)

Intake 1983

UK SUBESCRIBED NUMBERIES AND THEIR FAMILIES

Ser	Number	Name	Surname
1	21165726	Samir	Gurung
2	21165727	Dil Parsad	Rai
3	21165729	Rajeshman	Shrestha
4	21165731	Lalbahadur	Sahi
5	21165733	Tilak	Tamang
6	21165738	Bhim	Rana
7	21165740	Dhanbahadur	Gurung
8	21165741	Samundra	Gurung
9	21165742	Samraj	Gurung
10	21165748	Tulbahadur	Gurung
11	21165749	Gamarsing	Gurung
12	21165750	Yambahadur	Rana
13	21165751	Kul	Gurung
14	21165753	Jorbahadur	Roka
15	21165755	Khem	Ale
16	21165759	Indra	Gurung
17	21165760	Tankaprasad	Gurung
18	21165761	Belbahadur	Gurung
19	21165762	Surbahadur	Ghale
20	21165763	Dol	Thapa
21	21165764	Ramchandra	Dura
22	21165765	Nem	Thapa
23	21165770	Ganga	Malla
24	21165771	Danbahadur	Garbuja
25	21165774	Uttam	Thapa
26	21165775	Netra	Ale
27	21165776	Bhakta	Gurung
28	21165777	Kanta	Rana
29	21165778	Yam	Gurung

30	21165779	Tika	Purja
31	21165781	Debkaji	Gurung
32	21165786	Bijaya	Gurung
33	21165787	Shyam	Thapa
34	21165788	Narbahadur	Ale
35	21165789	Kesharbahadur	Gurung
36	21165790	Mirendra	Mall
37	21165791	Dhanlal	Gurung
38	21165792	Top	Thapa
39	21165793	Jhakbahadur	Thapa
40	21165795	Purna	Magar
41	21165796	Janga	Pun
42	21165803	Ramprasad	Pun
43	21165804	Tikaraj	Pun
44	21165806	Kol prasad	Gurung
45	21165809	Khus	Gurung
46	21165813	Takbahadur	Gurung
47	21165814	Suk	Gurung
48	21165815	Lokraj	Gurung
49	21165816	Jit bahadur	Rana
50	21165818	Dilipkumar	Gurung
51	21165819	Gamprasad	Gurung
52	21165820	Yubaram	Gurung
53	21165821	Dhanprasad	Rana
54	21165822	Narbahadur	Thapa
55	21165823	Bal bahadur	Thapa
56	21165825	Shiva	Gurung
57	21165826	Kusang	Gurung
58	21165831	Bhojendra	Pun
59	21165834	Mrs Jeman Sing	Rana
60	21165835	Chham bahadur	Gharti
61	21165839	Jog lal	Pun

62	21165840	Hitman	Gurung
63	21165842	Yambahadur	Gurung
64	21165846	Kesh	Gurung
65	21165848	Sanjaya	Gurung
66	21165851	Harkabahadur	Gurung
67	21165853	Chin bahadur	Gurung
68	21165854	Tikaji	Rana
69	21165855	Tuk	Gurung
70	21165856	Khemraj	Gurung
71	21165857	Suryabahadur	Gurung
72	21165858	Muchhetra	Gurung
73	21165863	Dhan	Gurung
74	21165864	Purna	Gurung
75	21165865	Jagatkumar	Gurung
76	21165868	Yam Bahadur	Gurung
77	21165869	Shankar	Lama
78	21165870	Bhadra Bahadur	Rana
79	21165871	Jai	Kala
80	21165872	Om	Roka
81	21165873	Prem	Thapa
82	21165875	Lalprasad	Salami
83	21165878	Megh raj	Rana
84	21165880	Toyanath	Siris
85	21165881	Dhan	Siris
86	21165882	Puran	Shahi
87	21165883	Jak	Phagami
88	21165884	Rubin	Gurung
89	21165885	Yam	Gurung
90	21165886	Durga Bahadur	Gurung
91	21165887	Rejendra	Gurung
92	21165892	Lalitjang	Malla
93	21165893	Yudda	Pun

94	21165895	Kabiram	Pun
95	21165896	Khadak	Budha
96	21165897	Dal bahadur	Roka
97	21165898	Dil	Malla
98	21165899	Sherkaji	Gurung
99	21165900	Ram	Gurung
100	21165901	Dhan kaji	Gurung
101	21165902	Om bahadur	Thapa
102	21165903	Kumar	Rana
103	21165904	Om	Gurung
104	21165905	Hari	Gurung
105	21165906	Kaprasad	Chhantyal
106	21165908	Milan	Gurung
107	21165910	Bharat	Roka
108	21165913	Tikaram	Siris
109	21165914	Mrs Rajkapoor	Sherchen
110	21165915	Shantaram	Rana Magar
111	21165916	Mahendrakumar	Gauchan
112	21165920	Bhojraj	Magar
113	21165921	Dhanbahadur	Thapa
114	21165922	Rishishor	Shrestha
115	21165924	Bhuwan	Thapa
116	21165926	Om	Roka
117	21165927	Mrs Tulmaya	Pun
118	21165928	Indra Bahadur	Pun
119	21165930	Ramchandra	Gurung
120	21165932	Thamansingh	Rana
121	21165934	Buddhasing	Thapa
122	21165936	Surendra	Gurung
123	21165937	Bhimchandra	Pun
124	21165939	Yog	Thapa
125	21165942	Krishna	Thapa

126	21165944	Bhim	Siris
127	21165948	Chok bahadur	Tamang
128	21165949	Umesh	Rana
129	21165950	Minbahadur	Gurung
130	21165951	Ash Bahadur	Tamang
131	21165954	Indra Bahadur	Gurung
132	21165957	Angphula	Sherpa
133	21165959	Gunaraj	Rai
134	21165960	Bhishmaraj	Gurung
135	21165961	Bhuwaniprasad	Limbu
136	21165962	Gyanbahadur	Limbu
137	21165964	Rajen	Rai
138	21165965	Mukunda	Rai
139	21165968	Rambahadur	Gurung
140	21165970	Rajendra	Khimding
141	21165974	Kumar	Shrestha
142	21165976	Ramkumar	Sunwar
143	21165977	Jayaprakash	Sunwar
144	21165978	Dinesh	Gurung
145	21165980	Rajen	Limbu
146	21165981	Binodkumar	Rai
147	21165982	Rastra	Rai
148	21165985	Ganiraj	Rai
149	21165986	Akalbahadur	Rai
150	21165993	Karna	Parangden
151	21165994	Tanka	Rai
152	21165998	Yubaraj	Khatri
153	21165999	Bhushan	Tamang
154	21166000	Deepak	Gurung
155	21166002	Jitendra	Rai
156	21166003	Mohan Prasad	Limbu
157	21166004	Rajendrakumar	Nembang

158	21166008	Sarki Kumar	Tamang
159	21166011	Bhojkumar	Shrestha
160	21166013	Dilkumar	Limbu
161	21166015	Ashok	Rai
162	21166017	Tek bahadur	Pulami
163	21166018	Nawal	Sherpa
164	21166019	Bhuwaniprasad	Rai
165	21166020	Padam	Limbu
166	21166021	Karna	Magar
167	21166023	Hemraj	Limbu
168	21166024	Debendra	Gurung
169	21166025	Krishnakumar	Rai
170	21166026	Laindra kumar	Rai
171	21166028	Hastabahadur	Rai
172	21166030	Minbahadur	Gurung
173	21166031	Shreekumar	Limbu
174	21166032	Gajendra	Rai
175	21166034	Rabidhoj	Tamang
176	21166038	Rukman	Rai
177	21166039	Krishnabir	Tamang
178	21166040	Bijay	Limbu
179	21166041	Umesh	Ale
180	21166042	Ram kumar	Magar
181	21166043	Upendra	Limbu
182	21166044	Gopal	Giri
183	21166046	Kashiram	Rai
184	21166047	Chhatrabahadur	Rai
185	21166048	Naradmani	Gurung
186	21166049	Narprasad	Thamsuhang
187	21166050	Chhabilal	Gurung
188	21166052	Ramesh	Limbu
189	21166053	Manbahadur	Limbu

190	21166057	Raksha	Rai
191	21166058	Shyam	Gurung
192	21166060	Chandrabahadur	Ingnam
193	21166062	Kamal	Thapa
194	21166063	Buddhasing	Subba
195	21166067	Sarbaraj	Rai
196	21166068	Deshbir	Rai
197	21166070	Bhuwansingh	Limbu
198	21166071	Khadkabahadur	Limbu
199	21166072	Prem	Rai
200	21166073	Narbahadur	Limbu
201	21166074	Rajan	Rai
202	21166075	Chhatra	Rai
203	21166077	Netra	Yonzon
204	21166080	Rajaendra	Limbu
205	21166082	Nar Bahadur	Magar
206	21166086	Gopal	Sunwar
207	21166094	Tejbahadur	Rai
208	21166095	Yog	Rai
209	21166096	Bashanta	Sunuwar
210	21166097	Amber Thapa	Magar
211	21166099	Lok Bahadur	Limbu
212	21166101	Dil kumar	Limbu
213	21166102	Chandra	Limbu
214	21166105	Shukraraj	Gurung
215	21166107	Bhaktalal	Shrestha
216	21166109	Tarasing	Rai
217	21166112	Bhuwan	Gurung
218	21166113	Chandraman	Limbu
219	21166115	Bhaktaram	Rai
220	21166116	Mrs Ranodip	Rai
221	21166118	Karna	Rai

222	21166120	Ram	Maden
223	21166121	Tikadhan	Rai
224	21166122	Gyan prasad	Rai
225	21166123	Krishnabhakta	Phembu
226	21166124	Kesharbahadur	Limbu
227	21166126	Tek	Rai
228	21166130	Hombahadur	Sunuwar
229	21166131	Pralad	Gurung
230	21166132	Samser	Limbu
231	21166133	Nar kumar	Limbu
232	21166136	Gantuman	Magar
233	21166138	Sukraraj	Rai
234	21166141	Bhim	Limbu
235	21166142	Raju	Subba
236	21166143	Dilliram	Rai
237	21166147	Nirmal	Gurung
238	21166149	Binod Kumar	Rai
239	21166152	Tanka	Magar
240	21166158	Amber	Gurung
241	21166161	Prem	Limbu
242	21166162	Rabichandra	Rai
243	21166165	Rohit	Rai
244	21166166	Lhakpa tenzing	Sherpa
245	21166167	Maniraj	Gurung
246	21166168	Nimchhiring	Sherpa
247	21166170	Bombahadur	Limbu
248	21166172	Santaraj	Pamphu
249	21166177	Harichandra	Sunuwar
250	21166179	Deuman	Tawa
251	21166184	Bedhang	Limbu
252	21166189	Bhimbahadur	Limbu
253	21166191	Dhanbahadur	Limbu

254	21166193	Ramprasad	Gurung
255	21166194	Som	Dewan
256	21166195	Narbahadur	Rai
257	21166200	Dagbahadur	Limbu
258	21166201	Kumar	Rai
259	21166202	Shiva kumar	Sunuwar
260	21166204	Ishwor	Pheudin
261	21166205	Manbahadur	Limbu
262	21166206	Rajendra	Rai
263	21166207	Narnarayan	Limbu
264	21166209	Kesharbahadur	Limbu
265	21166210	Ashkumar	Limbu
266	21166212	Gokarna	Chungbang
267	SN Numberi	Chandra bahadur	Ale

Intake 1983 Chairpersons:

5980 Rajen Limbu

5858 Muchhetra Gurung

5957 Angphula Sherpa

6067 Sarbaraj Rai

5749 Gamarsing Gurung

NUMBERI LONG ROLL

S/No	Number	Name	Surname	Initial Regt	Died
1	21165725	Lokdarsan	Lama	6 GR	2014
2	21165726	Samir	Gurung	6 GR	
3	21165727	Dil Kumar	Rai	1/7 GR	
4	21165728	Birendra Shing	Thakura	QGE	
5	21165729	Rajeshman	Shrestha	QGS	
6	21165730	Jayaprakesh	Lama	GTR	
7	21165731	Lal Bahadur	Sahi	2/2 GR	
8	21165732	Bhasker	Basnet	QGE	
9	21165733	Tilak	Tamang	6 GR	
10	21165734	Kushal	Basnet	QGS	
11	21165735	Kiran	KC	2/7 GR	
12	21165736	Sonam Tshring	Lama	GTR	
13	21165737	Rabindra	Joharchan	6 GR	2017
14	21165738	Bhim	Rana	2/2 GR	
15	21165739	Tul	Gurung	6 GR	
16	21165740	Dhan Bahadur	Gurung	2/2 GR	
17	21165741	Samundra	Gurung	2/2 GR	
18	21165742	Samraj	Gurung	6 GR	
19	21165743	Khusi Man	Gurung	2/2 GR	
20	21165744	Til Bahadur	Thapa	6 GR	
21	21165745	Rajendra	Shrestha	1/7 GR	
22	21165746	Shriparsad	Thapa	QGE	
23	21165747	Udaya	Thapa	QGE	
24	21165748	Tul Bahadur	Gurung	2/2 GR	
25	21165749	Gamarsing	Gurung	1 / 2 GR	
26	21165750	Yam Bahadur	Rana	1 / 2 GR	
27	21165751	Kul	Gurung	2/2 GR	
28	21165752	Kanarashi	Ghale	2/2 GR	
29	21165753	Jor Bahadur	Roka	2/2 GR	

30	21165754	Prem	Thapa	6 GR	
31	21165755	Khem	Ale	2/2 GR	
32	21165756	Rum Bahadur	Darlami	QGE	
33	21165757	Thug Bahadur	Pun	1 / 2 GR	
34	21165758	Janga Bahadur	Pun	1 / 2 GR	
35	21165759	Indra	Gurung	6 GR	
36	21165760	Tankaprasad	Gurung	QGE	
37	21165761	Bel Bahadur	Gurung	2/2 GR	
38	21165762	Sur Bahadur	Ghale	1 / 2 GR	
39	21165763	Dol	Thapa	2/2 GR	
40	21165764	Ramchandra	Dura	2/2 GR	
41	21165765	Nem	Thapa	2/2 GR	
42	21165766	Tulsing	Budha Magar	2/2 GR	
43	21165767	Jaya	Budha	1 / 2 GR	
44	21165768	Ramu	Pun	2/2 GR	
45	21165769	Deb Bahadur	Gurung	QGE	
46	21165770	Ganga	Malla	2/2 GR	
47	21165771	Dan Bahadur	Garbuja	2/2 GR	
48	21165772	Bhim	Gurung	6 GR	
49	21165773	Thakur	Ghale	2/2 GR	
50	21165774	Uttam	Thapa	1/2gr	
51	21165775	Netra	Ale	2/2 GR	
52	21165776	Bhakta	Gurung	GTR	
53	21165777	Kanta	Rana	QGE	
54	21165778	Yam	Gurung	QGS	
55	21165779	Tika Bahadur	Purja	6 GR	
56	21165780	Ambar Bahadur	Pun	6 GR	
57	21165781	Debkaji	Gurung	1 / 2 GR	
58	21165782	Bikash	Gurung	1 / 2 GR	
59	21165783	Ramchandra	Gurung	6 GR	
60	21165784	Surya Parkesh	Gurung	1 / 2 GR	
61	21165785	Bal Bahadur	Ghale	1 / 2 GR	

62	21165786	Bijaya	Gurung	2/2 GR	
63	21165787	Shyam	Thapa	1 / 2 GR	
64	21165788	Nar Bahadur	Ale	6 GR	
65	21165789	Keshar Bahadur	Gurung	6 GR	
66	21165790	Mirendra	Mall	QGE	
67	21165791	Dhanlal	Gurung	QGS	
68	21165792	Top	Thapa	2/2 GR	
69	21165793	Jhak Bahadur	Thapa	6 GR	
70	21165794	Karna Bahadur	Rana	2/2 GR	
71	21165795	Purna	Magar	6 GR	
72	21165796	Janga	Pun	1 / 2 GR	
73	21165797	Min	Saru	6 GR	
74	21165798	Hari	Thapa	1 / 2 GR	
75	21165799	Min Bahadur	Shiris	2/2 GR	
76	21165800	Chandra Mohan	Phagami	2/2 GR	
77	21165801	Motilal	Sherpunja	6 GR	
78	21165802	Nar Bahadur	Pun	6 GR	
79	21165803	Ramprasad	Pun	1 / 2 GR	
80	21165804	Tikaraj	Pun	6 GR	
81	21165805	Shran	Gurung	2/2 GR	
82	21165806	Kol Prasad	Gurung	6 GR	
83	21165807	Kendra	Pun	2/2 GR	
84	21165808	Sun Bahadur	Gurung	6 GR	
85	21165809	Khus	Gurung	2/2 GR	
86	21165810	Akancha	Ghale	1 / 2 GR	
87	21165811	Som Bahadur	Gurung	6 GR	
88	21165812	Shib	Gurung	6 GR	
89	21165813	Tak Bahadur	Gurung	2/2 GR	
90	21165814	Suk	Gurung	2/2 GR	
91	21165815	Lokraj	Gurung	1 / 2 GR	
92	21165816	Jit Bahadur	Rana	2/2 GR	
93	21165817	Shyam Bahadur	Rana	6 GR	

94	21165818	Dilip Kumar	Gurung	2/2 GR	
95	21165819	Gamprasad	Gurung	2/2 GR	
96	21165820	Yubaram	Gurung	6 GR	
97	21165821	Dhanprasad	Rana	2/2 GR	
98	21165822	Nar Bahadur	Thapa	2/2 GR	
99	21165823	Bal Bahadur	Thapa	6 GR	
100	21165824	Sher Bahadur	Pun	GTR	
101	21165825	Shiva	Gurung	6 GR	
102	21165826	Kusang	Gurung	2/2 GR	
103	21165827	Amar	Simkhada	2/2 GR	
104	21165828	Shiriman	Tamang	1 / 2 GR	
105	21165829	Indra	Gurung	6 GR	
106	21165830	Nar Bahadur	Pun	1 / 2 GR	
107	21165831	Bhojendra	Pun	2/2 GR	
108	21165832	Dhan Bahadur	Gurung	2/2 GR	
109	21165833	Om	Ale	1 / 2 GR	
110	21165834	Jeman Sing	Rana	2/2 GR	2015
111	21165835	Chham Bahadur	Gharti	2/2 GR	
112	21165836	Bahadur	Gharti	6 GR	
113	21165837	Devi	Roka	2/2 GR	
114	21165838	Yam	Ramjali	6 GR	
115	21165839	Joglal	Pun	1 / 2 GR	
116	21165840	Hitman	Gurung	6 GR	
117	21165841	Gopal	Gurung	1 / 2 GR	
118	21165842	Yam Bahadur	Gurung	1 / 2 GR	
119	21165843	Nar Bahadur	Pun	6 GR	1985
120	21165844	Ganesh	Tamang	1 / 2 GR	
121	21165845	Shubba	Thapa	1 / 2 GR	
122	21165846	Kesh	Gurung	6 GR	
123	21165847	Yam Bahadur	Gurung	1 / 2 GR	
124	21165848	Sanjaya	Gurung	1 / 2 GR	
125	21165849	Harikrishna	Gurung	6 GR	

126	21165850	Birkha	Gurung	6 GR	
127	21165851	Harka Bahadur	Gurung	1 / 2 GR	
128	21165852	Suba	Ghale	6 GR	
129	21165853	Chin Bahadur	Gurung	QGE	
130	21165854	Tikaji	Rana	1 / 2 GR	
131	21165855	Tuk	Gurung	QGE	
132	21165856	Khemraj	Gurung	2/2 GR	
133	21165857	Surya Bahadur	Gurung	2 /2	
134	21165858	Muchhetra	Gurung	1 / 2 GR	
135	21165859	Gyan	Gurung	6 GR	
136	21165860	Ramchandra	Shrestha	2/2 GR	
137	21165861	Jit Bahadur	Gurung	1 / 2 GR	
138	21165862	Ynabir	Rana	1 / 2 GR	
139	21165863	Dhan	Gurung	2/2 GR	
140	21165864	Purna	Gurung	2/2 GR	
141	21165865	Jagat Kumar	Gurung	2/2 GR	
142	21165866	Kul Bahadur	Gurung	1 / 2 GR	
143	21165867	Buddhi	Gurung	QGS	
144	21165868	Yam	Gurung	2/2 GR	
145	21165869	Shankar	Lama	2/2 GR	
146	21165870	Bhadra Bahadur	Rana	1 / 2 GR	
147	21165871	Jaya Parsad	Kala	6 GR	
148	21165872	Om	Roka	2/2 GR	
149	21165873	Prem	Thapa	1 / 2 GR	
150	21165874	Purna Bahadur	Budha Magar	1 / 2 GR	
151	21165875	Lalprasad	Salami	6 GR	
152	21165876	Lok Bahadur	Rajali	6 GR	
153	21165877	Tek	Thapa	1 / 2 GR	
154	21165878	Meghraj	Rana	2/2 GR	
155	21165879	Man Parsad	Pun	6 GR	
156	21165880	Toyanath	Siris	6 GR	
157	21165881	Dhan	Siris	2/2 GR	

158	21165882	Puran	Shahi	2/2 GR	
159	21165883	Jak	Phagami	2/2 GR	
160	21165884	Rubin	Gurung	GTR	
161	21165885	Yam	Gurung	1 / 2 GR	
162	21165886	Durga Bahadur	Gurung	6 GR	
163	21165887	Rejendra	Gurung	6 GR	
164	21165888	Ganga Bahadur	Gurung	6 GR	
165	21165889	Kesh Bahadur	Gurung	2/2 GR	
166	21165890	Bimal	Tamang	GTR	
167	21165891		Malla	TDBG	
168	21165892	Lalitjang	Malla	2/2 GR	
169	21165893	Yudda	Pun	1 / 2 GR	
170	21165894	Bir Bahadur	Ghale	6 GR	2015
171	21165895	Kabiram	Pun	1 / 2 GR	
172	21165896	Khadak	Budha	1 / 2 GR	
173	21165897	Dal Bahadur	Roka	2/2 GR	
174	21165898	Dil	Malla	1 / 2 GR	
175	21165899	Sherkaji	Gurung	6 GR	
176	21165900	Ram	Gurung	2/2 GR	
177	21165901	Dhankaji	Gurung	6 GR	
178	21165902	Om Bahadur	Thapa	6 GR	
179	21165903	Kumar	Rana	1 / 2 GR	
180	21165904	Om	Gurung	2/2 GR	
181	21165905	Hari Bahadur	Gurung	1 / 2 GR	
182	21165906	Kaprasad	Chhantyal	6 GR	
183	21165907	Nirmal	Bhattachan	QGS	
184	21165908	Milan	Gurung	QGE	
185	21165909	Indra	Ghale	6 GR	
186	21165910	Bharat	Roka	6 GR	
187	21165911	Kamal	Gurung	QGS	
188	21165912	Yudha	Gurung	Bde Band	
189	21165913	Tikaram	Siris	1 / 2 GR	

190	21165914	Rajkapoor	Sherchen	6 GR	2015
191	21165915	Shantaram	Rana Magar	QGS	
192	21165916	Mahendra Kumar	Gauchan	1/2GR	
193	21165917	Padam Bahadur	Thapa Magar	1 / 2 GR	
194	21165918	Moti	Siris	6 GR	
195	21165919	Bhuwan Bahadur	Bhujel	QGE	
196	21165920	Bhoj Bahadur	Bhujel	1 / 2 GR	
197	21165921	Dhan Bahadur	Thapa	2/2 GR	
198	21165922	Rishishor	Shrestha	6 GR	
199	21165923	Balkrishna	Thapa	6 GR	
200	21165924	Bhuwan	Thapa	2/2 GR	
201	21165925	Prasannalal	Thapa	2/2 GR	
202	21165926	Om	Roka	6 GR	
203	21165927	Bhimlal	Pun	GTR	2016
204	21165928	Indra	Pun	2/2 GR	
205	21165929	Indra	Pun	6 GR	
206	21165930	Ramchandra	Gurung	1 / 2 GR	
207	21165931	Bhim	Tamang	2/2 GR	
208	21165932	Thamansingh	Rana	6 GR	
209	21165933	R K	Mall	6 GR	
210	21165934	Buddhasing	Thapa	6 GR	
211	21165935	Minraj	Thakuri	6 GR	
212	21165936	Surendra	Gurung	1 / 2 GR	
213	21165937	Bhimchandra	Pun	2/2 GR	
214	21165938	Som Bahadur	Thapa	6 GR	
215	21165939	Yog	Thapa	QGE	
216	21165940	Kailash	Gurung	2/2 GR	
217	21165941	Nanda	Tamang	1 / 2 GR	
218	21165942	Krishna	Thapa	1 / 2 GR	
219	21165943	Harsa Bahadur	Rana	2/2 GR	
220	21165944	Bhim	Siris	1 / 2 GR	
221	21165945	Karna Bahadur	Purja	GTR	

222	21165946	Tej Bahadur	Gurung	2/2 GR	
223	21165947	Krishna	Gurung	6 GR	
224	21165948	Chok Bahadur	Tamang	6 GR	
225	21165949	Umesh	Rana	2/2 GR	
226	21165950	Min Bahadur	Gurung	6 GR	
227	21165951	Ash Bahadur	Tamang	1 / 2 GR	
228	21165952	Bharat	Gurung	6 GR	
229	21165953	Top Bahadur	Thapa	1 / 2 GR	
230	21165954	Indra Bahadur	Gurung	2/2 GR	
231	21165955	Ambar Bahadur	BK	QGE	
232	21165956	Gopiram	BK	6 GR	
233	21165957	Angphula	Sherpa	1/7 GR	
234	21165958	Dinesh	Gurung	GTR	
235	21165959	Gunaraj	Rai	1/7 GR	
236	21165960	Bhishmaraj	Gurung	QGE	
237	21165961	Bhuwaniprasad	Limbu	10 GR	
238	21165962	Gyan Bahadur	Limbu	2/7 GR	
239	21165963	Ganesh	Rai	1/7 GR	
240	21165964	Rajen	Rai	1/7 GR	
241	21165965	Mukunda	Rai	10 GR	
242	21165966	Kishore	Sunuwar	10 GR	
243	21165967	Angpasng	Tamang	1/7 GR	
244	21165968	Ram Bahadur	Gurung	1/7 GR	
245	21165969	Tilbahadur	Gurung	QGE	1996
246	21165970	Rajendra	Khimding	1/7 GR	
247	21165971	Surendra	Limbu	1/7 GR	
248	21165972	Jiwan	Limbu	2/7 GR	
249	21165973	Man Prasad	Gurung	1/7 GR	
250	21165974	Kumar	Sherstha	10 GR	
251	21165975	Sambhi Kumar	Rai	2/7 GR	
252	21165976	Ram kumar	Sunwar	2/7 GR	
253	21165977	Jayaprakash	Sunwar	1/7 GR	

254	21165978	Dinesh	Gurung	GTR	
255	21165979	Tara	Rai	QGE	
256	21165980	Rajen	Limbu	10 GR	
257	21165981	Binod Kumar	Rai	10 GR	
258	21165982	Rastra	Rai	2/7 GR	
259	21165983	Medani	Limbu	1/7 GR	
260	21165984	Ganesh Kumar	Lingthep	1/7 GR	
261	21165985	Ganiraj	Rai	1/7 GR	
262	21165986	Akal Bahadur	Rai	10 GR	
263	21165987	Krishnaraj	Rai	1/7 GR	
264	21165988	Ram kumar	Rai	QGE	
265	21165989	Padam	Jimi	GTR	
266	21165990	Dilliram	Limbu	10 GR	
267	21165991	Tanka	Magar	10 GR	
268	21165992	Lal Bahadur	Rai	2/7 GR	
269	21165993	Karna	Parangden	1/7 GR	
270	21165994	Tanka	Rai	2 / 7	
271	21165995	Bhabichandra	Rai	GTR	
272	21165996	Angkaljang	Sherpa	QGE	
273	21165997	Chhongba	Sherpa	10 GR	
274	21165998	Yubaraj	Khatri	GTR	
275	21165999	Bhushan	Tamang	1/7 GR	
276	21166000	Deepak	Gurung	1/7 GR	
277	21166001	Tej Bahadur	Limbu	10 GR	
278	21166002	Jitendra	Rai	10 GR	
279	21166003	Mohan Prasad	Limbu	10 GR	
280	21166004	Rajendra Kumar	Nembang	1/7 GR	
281	21166005	Prem	Rai	10 GR	
282	21166006	Dhakal	BK	2/7 GR	
283	21166007	Prem	Sunuwar	1/7 GR	
284	21166008	Sarki Kumar	Tamang	2/7 GR	
285	21166009	Ishor Kumar	Ale	2/7 GR	

286	21166010	Laxmi	Limbu	2/7 GR	2010
287	21166011	Bhoj Kumar	Shrestha	QGS	
288	21166012	Chitraj	Limbu	QGS	
289	21166013	Dil Kumar	Limbu	QGS	
290	21166014	Binod Kumar	Thapa	2/7 GR	
291	21166015	Ashok	Rai	QGE	
292	21166016	Dilli	Suwar	1/7 GR	
293	21166017	Tek Bahadur	Pulami	2/7 GR	
294	21166018	Nawal	Sherpa	QGE	
295	21166019	Bhuwaniprasad	Rai	10 GR	
296	21166020	Padam	Limbu	2/7 GR	
297	21166021	Karna	Magar	1/7 GR	
298	21166022	Nar Bahadur	Tamang	GTR	
299	21166023	Hemraj	Limbu	2/7 GR	
300	21166024	Debendra	Gurung	10 GR	
301	21166025	Krishna Kumar	Rai	10 GR	
302	21166026	Laindra Kumar	Rai	1/7 GR	
303	21166027	Prem	Tamang	2/7 GR	
304	21166028	Hastabahadur	Rai	QGS	
305	21166029	Balchandra	Dewan	QGE	
306	21166030	Min Bahadur	Gurung	1/7 GR	
307	21166031	Shree Kumar	Limbu	10 GR	
308	21166032	Gajendra	Rai	2 / 7	
309	21166033	Sushil	Limbu	1/7 GR	
310	21166034	Rabidhoj	Tamang	GTR	
311	21166035	Khatirmani	Rai	10 GR	2016
312	21166036	Bal Kumar	Dewan	QGE	
313	21166037	Gyan Bahadur	Tamang	2/7 GR	
314	21166038	Rukman	Rai	GRT	
315	21166039	Krishnabir	Tamang	2/7 GR	
316	21166040	Bijay	Limbu	2/7 GR	
317	21166041	Umesh	Ale	10 GR	

318	21166042	Ram kumar	Magar	2/7 GR	
319	21166043	Upendra	Limbu	2 / 7	
320	21166044	Gopal	Giri	1/7 GR	
321	21166045	Gandiram	Rai	10 GR	
322	21166046	Kashiram	Rai	1/7 GR	
323	21166047	Chhatra Bahadur	Rai	10 GR	
324	21166048	Naradmani	Gurung	2/7 GR	
325	21166049	Narprasad	Thamsuhang	2/7 GR	
326	21166050	Chhabilal	Gurung	2/7 GR	
327	21166051	Bishnu	Tamang	10 GR	
328	21166052	Ramesh	Limbu	2/7 GR	
329	21166053	Man Bahadur	Limbu	2/7 GR	
330	21166054	Bhim	Sampang	2 / 7 GR	
331	21166055	Dhyan Bahadur	Rai	10 GR	
332	21166056	Kirtiman	Rai	2 / 7 GR	
333	21166057	Raksha	Rai	10 GR	
334	21166058	Shyam	Shrestha	2 / 7 GR	
335	21166059	Khem	Limbu	1/7 GR	
336	21166060	Chandra Bahadur	Ingnam	2/7 GR	
337	21166061	Khadga Bahadur	Rai	2/7 GR	
338	21166062	Kamal	Thapa	2/7 GR	
339	21166063	Buddhasing	Subba	10 GR	
340	21166064	Harka Parsad	Limbu	1/7 GR	
341	21166065	Birmani	Rai	2/7 GR	
342	21166066	Dhaniram	Rai	2/7 GR	
343	21166067	Sarbaraj	Rai	10 GR	
344	21166068	Deshbir	Rai	1/7 GR	
345	21166069	Tara	Rai	QGE	
346	21166070	Bhuwansing	Limbu	1/7 GR	
347	21166071	Khadka Bahadur	Limbu	10 GR	
348	21166072	Prem	Rai	Bde Band	
349	21166073	Nar Bahadur	Limbu	10 GR	

350	21166074	Rajan	Rai	2 / 7 GR	
351	21166075	Chhatra	Rai	2 / 7 GR	
352	21166076	Kumar	Rai	2 / 7 GR	
353	21166077	Netra	Yonzon	1/7 GR	
354	21166078	Pasang	Sherpa	1/7 GR	
355	21166079	Amrit	Rai	QGE	
356	21166080	Rajaendra	Limbu	1/7 GR	
357	21166081	Gaynu	Lama	GTR	2015
358	21166082	Nar Bahadur	Magar	2 / 7 GR	
359	21166083	Gobinda	Maden	1/7 GR	
360	21166084	Indra	Kerung	1/7 GR	
361	21166085	Indra	Gurung	QGE	
362	21166086	Gopal	Sunwar	1/7 GR	
363	21166087	Bal Bahadur	Rai	10 GR	
364	21166088	Bali Bahadur	Rajbhandari	7 GR	
365	21166089	Rkrishna	Rai	QGS	
366	21166090	Bal Bahadur	Limbu	1/7 GR	
367	21166091	Shyam Kumar	Gurung	1/7 GR	
368	21166092	Jit Bahadur	Limbu	1/7 GR	
369	21166093	Birendra	Limbu	2 / 7	
370	21166094	Tejbahadur	Rai	1/7 GR	
371	21166095	Yug	Rai	2 / 7 GR	
372	21166096	Basanta	Sunwar	1/7 GR	
373	21166097	Amber	Thapa Magar	10 GR	
374	21166098	Kusum	Rai	2/7 GR	
375	21166099	Lok Bahadur	Limbu	1/7 GR	
376	21166100	Yam Bahadur	Limbu	GTR	
377	21166101	Dil Kumar	Limbu	QGS	
378	21166102	Chandra	Limbu	1/7 GR	
379	21166103	Durga	Limbu	10 GR	
380	21166104	Milan	Rai	GTR	
381	21166105	Shukraraj	Gurung	QGS	

382	21166106	Raj Kumar	Rai	10 GR	
383	21166107	Bhaktalal	Shrestha	1/7 GR	
384	21166108	Samritman	Rai	2 / 7	Died
385	21166109	Tarasing	Rai	1/7 GR	
386	21166110	Gopilal	Limbu	10 GR	
387	21166111	Bhim Bahadur	Rai	QGS	
388	21166112	Bhuwan	Gurung	10 GR	
389	21166113	Chandraman	Limbu	10 GR	
390	21166114	Nar Kumar	Pokhrel	QGE	
391	21166115	Bhaktaram	Rai	1/7 GR	
392	21166116	Ranodip	Rai	2 / 7	2015
393	21166117	Ringi	Rai	1/7 GR	
394	21166118	Karna	Rai	2/7 GR	
395	21166119	Sher Bahadur	Jimi	2/7 GR	
396	21166120	Ram	Maden	GTR	
397	21166121	Tikadhan	Rai	2 / 7	
398	21166122	Gyan Prasad	Rai	GTR	
399	21166123	Krishnabhakta	Phembu	QGE	
400	21166124	Keshar Bahadur	Limbu	2 / 7 GR	
401	21166125	Bhairab	Rai	2/7 GR	
402	21166126	Tek	Rai	2/7 GR	
403	21166127	Guru Parsad	Rai	1/7 GR	
404	21166128	Bhim	Rai	QGS	
405	21166129	Suresh	Tamang	GTR	
406	21166130	Hom Bahadur	Sunuwar	1/7 GR	
407	21166131	Pralad	Gurung	2 / 7	
408	21166132	Samser	Limbu	2 / 7	
409	21166133	Nar Kumar	Limbu	1/7 GR	
410	21166134	Chandraman	Lawati	10 GR	
411	21166135	Lal Bahadur	Rai	2 / 7 GR	
412	21166136	Gantuman	Magar	2/7 GR	
413	21166137	Bikram	Rai	10 GR	

414	21166138	Sukraraj	Rai	2 / 7 GR	
415	21166139	Suren	Kurumbang	QGE	
416	21166140	Purna	Limbu	1/7 GR	
417	21166141	Bhim	Limbu	2/7 GR	
418	21166142	Raju	Subba	2/7 GR	
419	21166143	Dilliram	Rai	2/7 GR	
420	21166144	Khadga Bahadur	Gurung	QGE	
421	21166145	Rishidhoj	Rai	2/7 GR	
422	21166146	Krishna	Gurung	2 / 7	
423	21166147	Nirmal	Gurung	QGS	
424	21166148	Dhan Kumar	Rai	1/7 GR	
425	21166149	Binod Kumar	Rai	10 GR	
426	21166150	Baburam	Limbu	1/7 GR	
427	21166151	Bhim	Magar	1/7 GR	
428	21166152	Tanka	Magar	2 / 7 GR	
429	21166153	Padam	Gurung	1/7 GR	
430	21166154	Rajman	Angdembe	2/7 GR	
431	21166155	Sahadev	Rai	2/7 GR	
432	21166156	Bishnu	Gurung	10 GR	
433	21166157	Dhanraj	Rai	1/7 GR	
434	21166158	Ambar Bahadur	Gurung	10 GR	
435	21166159	Khadga Bahadur	Gurung	1/7 GR	
436	21166160	Indra	Maden	QGS	
437	21166161	Prem	Limbu	2/7 GR	
438	21166162	Rabichandra	Rai	2/7 GR	
439	21166163	Jiwan	Gurung	QGE	
440	21166164	Mohanbikram	Tumbahamphe	GTR	
441	21166165	Rohit	Rai	2/7 GR	
442	21166166	Lhakpa Tenzing	Sherpa	QGE	
443	21166167	Maniraj	Gurung	2/7 GR	
444	21166168	Nimchhiring	Sherpa	10 GR	
445	21166169	Hari Kumar	Nembang	1 / 7 GR	

446	21166170	Bom Bahadur	Limbu	2/7 GR	
447	21166171	Bhushan	Rai	QGE	
448	21166172	Santaraj	Pamphu	1/7 GR	
449	21166173	Nar Bahadur	Limbu	2/7 GR	
450	21166174	Bishnu	Limbu	10 GR	
451	21166175	Shiva kumar	Rai	QGE	
452	21166176	Subash	Rai	10 GR	
453	21166177	Harichandra	Sunuwar	QGE	
454	21166178	Ramesh	Chamling	2/7 GR	
455	21166179	Deuman	Tawa	1/7 GR	
456	21166180	Ran Bahadur	Limbu	10 GR	
457	21166181	Prem Bahadur	Limbu	10 GR	
458	21166182	Lal Bahadur	Limbu	10 GR	
459	21166183	Hom Bahadur	Limbu	1/7 GR	
460	21166184	Bedhang	Lawati	1/7 GR	
461	21166185	Padam Bahadur	Tamang	10 GR	
462	21166186	Rudra	Gurung	10 GR	
463	21166187	Sudan	Gurung	2/7 GR	
464	21166188	Jit Bahadur	Rai	1/7 GR	
465	21166189	Bhimbahadur	Limbu	2/2 GR	
466	21166190	Barta	Limbu	2/7 GR	
467	21166191	Dhan Bahadur	Limbu	2/7 GR	
468	21166192	Bal Bahadur	Ale	1/7 GR	
469	21166193	Ramprasad	Gurung	1/7 GR	
470	21166194	Som	Dewan	GTR	
471	21166195	Nar Bahadur	Rai	2 / 7 GR	
472	21166196	Yadu	Rai	GTR	
473	21166197	Pratiman	Limbu	1/7 GR	
474	21166198	Chandra	Limbu	2/7 GR	
475	21166199	Surendra	Gurung	1/7 GR	
476	21166200	Dag Bahadur	Limbu	10 GR	
477	21166201	Kumar	Rai	1/7 GR	

478	21166202	Shiva kumar	Sunuwar	QGE	
479	21166203	Nawaraj	Gurung	2 / 7	
480	21166204	Ishwor	Pheudin	10 GR	
481	21166205	Man Bahadur	Limbu	1/7 GR	
482	21166206	Rajendra	Rai	GTR	
483	21166207	Narnarayan	Limbu	2/7 GR	
484	21166208	Kumar	Kambang	2/7 GR	
485	21166209	Keshar Bahadur	Limbu	1/7 GR	
486	21166210	Ashkumar	Limbu	10 GR	
487	21166211	Ishor	Limbu	2 / 7	
488	21166212	Gokarna	Chongbang	1/7 GR	
489	21166213	Rupnarayan	Limbu	GTR	
490	21166214	Chandra Bahadur	Bhujel	10 GR	

Champion Recruits Intake 1983

1 / 2 GR	5848	Sanjay Gurung
2 / 2 GR	5764	Ramchandra Dura
6 GR	5770	Ganga Mall
1 / 7 GR	5964	Rajendra Rai
2 / 7 GR	5972	Jiwan Subba
10 GR	5980	Rajen Limbu
QGE	5960	Bhismaraj Gurung
QGSigs	5778	Yam Bahadur Gurung
QOGLR	6034	Rabidhoj Tamang
Overall	5980	Rajen Limbu

GR 1983 numberies

Sect 7 Platoon C Wing

Platoon C Wing

Platoon C Wing Osen Park Kong Kong

Platoon C Wing Osen Park Kong Kong

Platoon 1 Sect

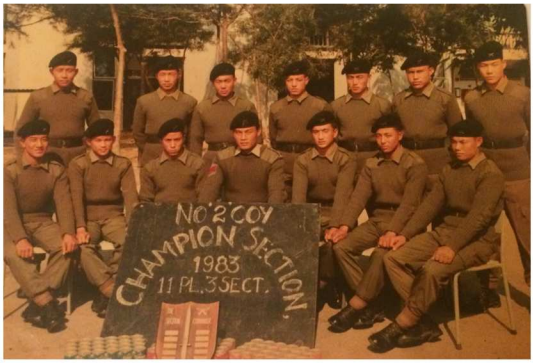

Platoon Champain Platoon

Platoon Rect Football Winer

June 2016

Numberi

30 April 2012

30 April 2012

30 April 2012

30 July 2013

159th Delhi Day 1983 Intake Numberies

5770 Ganga Mall Mrs C

5817 5816 5821

5985 Ganiraj Rai Mrs Ganeshkumari

5959 5985 5982 6139

5993 Karna Limbu Gurkha

5993 Karna Limbu My Baba

5993 Karna Limbu My Mum

5993 Karna Limbu

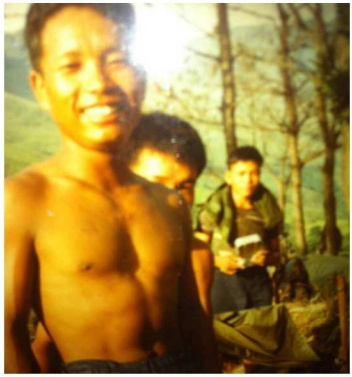

6003 Mohan Limbu

6003 Mohan Limbu

6020 Padam Limbu

6034 5896

6039 Krishnabir Tamang Ilam Galla

6039 Numberi Ko Grand Daughter Weaning Cermony

6057 Rakhsa Rai

6130 Hom Sunuwar 11 Pl

6121 Tikadhan Rai

6121 Tikadhan Rai

Brunei numberi pariwar

Hong Kong 1983

Intake 1983 P1

Low Range Hong Kong NT

May 2011 in Brunei Darusalam

Nirmal Bhattachan (5907)

Numberi & Bahini

Numberi Meeting 8 Feb 2015

Numberi In Brunei 1999

Numberi Best Couple

Numberi Best Couple

Numberi Best Couple

Numberi Best Couple

Numberi Party 2009

Numberi Party 2009 Ladies

Numberi Party 2009

Numberi Summer Vela Aug 2016

TDBG Hong Kong

Numberi Summer Vela August 2017 Numbernee

Numberi Summer Vela August 2017

Numberi Vela 22 June 2014

Numberi Vela 22 June 2014

Shyan Rana SP R Malla Jit Ran

Recruit 1983

Summer Vela 3 June 2015

Summer Vela 3 June 2015

Summer vela 24 May 2015

Summer Vela 24 May 2015

Summer Vela 24 May 2015

Summer Vela 30 April 2012

Summer Vela 2012

Summer Vela 30 july 2013

Summer Vela 30 july 2013

Summer Vela 30July 2013

Summer Vela 30July 2013

Summer Vela 2012

Summer Vela 2012

Summer Vela 2012

Summer Vela 2012

Summer Vela Aug 2016

Summer Vela Aug 2016

Summer Vela 2015

Summer Vela August 2016

Summer Vela August 2016

Summer Vela August 2016

Summer Vela August 2016

Summer Vela August 2016

Intake 1983 Plumstead Serofero Summer Vela

Graduations day

Didi-bahiniko Summer Vela

Numberi Summer Vela

6030 Min Bahadur Gurung

Numberi Vhela 2017

Barshik Vela 2017

Numberi Vela 2017

Didi-bahiniko Hasai 2017

HongKong ko Training Area

Shek Kong dada-kada 1983